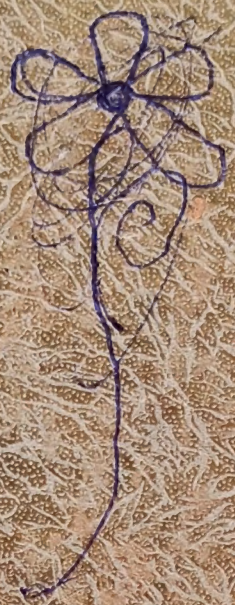

ఆ చాకు.

ఆ మోతే రాకపూను మాయమవాల్ది.

ఆవేరొకడు గురుభోన్న సమర్థ.

మూడో రంగము.

(ప్రథమాంకము)

నాగ: (నవ్వుతూ) చేసుకుంటానిదే మటె? రమ్మన్న.

నాయుడు [illegible] మనియప్పిస్తుండగదు. తనిదిగ్గర

నాటకసిద్ధార్థకుడు మిత్రావ్యాజముతో నిలుపబడినాడు. (ప్రకాశముగా)

నాటకి! మూడవవాని చూడవినవలసిందిమున్నిను.

చారు: మూడోవాడు రాజ్యసునకు రెండోకొడుకయ్యే. పాడిలో

త్రవాసి చందనదాసునే నగలన్నపాటి. రాతనియింట్లోనే రా

లుండి తనభార్యనుండి వెళ్ళిపోయాడు

కాకుని

మాథుర: (తనలో) నిజముగానతడు కడుమిత్రుడు

కే సుడు తనభార్యనతనియింట్లో దాచుడు. (ప్రకాశము

రత్నా! చందనదాసునింట్లోరాజ్యసునిభార్యయున్నదనివి

వెళ్ళితెలుసికొనగలంగలవి.

నాగ: రాత్రి! ఇదిగో రంగస్థలము. మీరిరువురునుతప్పుకోవలసి

రావలసుంది (రంగస్థలము నిష్క్రమిస్తాను)

సూత్ర: (రంగస్థలమును మూలకుతొలగి) ఈదానిమాదనున్న రాజ్యసునేపథ

మవుతున్నను. సంతోషమ్మునతో (తనలో) రాజ్యసుడే నాపేరుతో

మాకిరువురకొట్టినచేష్టలలయిను. (ప్రకాశము) ఇదా

(లేచి)

పుత్ర: ఆఁ! ఆ నవలా ఉంది.

మాతా: బుద్ధి! ప్రయత్నపూర్వకముగా నాలోచించుము.

యువతి నీ ఆశ్రమమునకు రాకుండా. కాన, నీవు మేకొని

వారిసిన్నట్లుగా చేయకుండా, నీ యుక్తులతో [illegible]

నీ మేలు తలచి యుంటే తెల్లని [illegible]

చెప్పులు. మాకు [illegible] యున్నాడని యుంటారే,

నీ పిల్లలదని యుసిద్ధార్థ [illegible]

శిష్య: ఔనమ్మా. (ఏనవ్వుతూ)

మాతా: (తనలో) ఓహ్! మలయకేతువు పుట్టినట్లు

(ఉత్తరముతో ప్రవేశించును)

సిద్ధ: ఈ పుస్తకములు శిష్యులు మాండవ్యులు గారు. ఇదే సరళ

దానినివే వారి యుంచవచ్చితే ఇచ్చిపోవచ్చును.

మాతా: (తొలగి) ఆకు! ఉత్తరము ఎంతయుంపుగానున్నది.

(చదివి) పోయున్నాడా! యీ ముద్రికే దినిమిత్తమా

సిద్ధ: ఆఁ! ఆ ఉత్తరము ముద్రింపబడ్డది. ఇంకేమి

యువతిని.

మాతా: సుభద్ర! ఆ పత్ర మనమునిష్టంపబడిన యువకార్య

మునం [illegible] దలంపుమా [illegible]

(నేపథ్యములో) పూజ్య! ఓసు గ్నహింపబడ్డాను

(పథమాంకము.

ఈ దాసుఁడార్యులకే మిక్కిలియవశ్యంబుగా ఆజ్ఞాపింపుఁడు.

నాగ = శుంభుదత్తస్నేహమునమ్ముఁబోయి యమ్మహాత్ముల మలమూఁదఁగోపమున్నటులుండి లాలనగలసినదిగాఁగనుపించి గవేయవలయును. శీపిదపనీసంకేతమునుగ్రహించి భయముచేతనిమ్ము నట్లుపకుసిడఁగా. శతపదాసునితండ్రి అంబుదత్తస్నేహమునుండి లాలనంబుదాక్షిణ్యసునిదగ్గఱనుండగొన్ని దినములకు. స్నేహితుని ప్రాణకార్యార్థమునకే సంతోషించి అనయాసనిచే ఐశ్వర్యమునుగూడ వ్యయపఱచు. కొంతకాలమునమ్మకస్థురాలైన కార్యార్థసునిసేవించుము. పదప, శత్రువృత్తి సఖిభావంబున కీప్రయోజనమును నెఱవేర్చుము (చెవిలోనిట్లనిచెప్పును.

సిద్ధార్థ = దేవరవారుచెప్పినట్లే

నాగ = కార్యార్థరవుఁడా!

(ప్రవేశించి)

శిష్య = గురుదేవా! ఆజ్ఞాపింపుము.

నాగ = జీవసిద్ధియనుపేరుగలయీ మోక్ష సన్యాసికార్థసునిచేఁబ్రయోగించుచిరవిషవశ్యచేతఁబట్టుకొనిరాఁ వెనుకయతనినాదోషమునుబ్రకటించి నగరమునుండివెడలగొట్టవలసినదిగాఁజెంద్రగుప్తుఁడాజ్ఞాపించుటమున్నుగా నామాటగాఁగాలకాశికరండపాదులతోఁజెప్పుము

ముద్రారాక్షసము.

శిష్య: మిత్రమట్లే (వినడమును).

చాణ: వత్సా! ఆగుటయుమాసుము. మతిలేమికుదుర: శత్రు
దాసుతేమికుదురాక్షేత్రలయుక్తుడై నిరంతరము మాకు
ద్రోహంబుమే యుచుయు శ్రీంబు మున్నిదు. ఆతనినిగూడ
నేదోషమును వ్యక్తమైనమాత్రమునే యాతని యును మాని
గ్రహాసనము నంతయును కారాగారమున బంధింపవలయు
ననియుచెప్పుము.

శిష్య: ఆలాగే (అనివెడలంపోక్రమను)

చాణ: (మంతసు నటెంచి తనలో) దురాత్ముడగు రాక్షసు
డిప్పుడైనగ్రహింపఁబడునా?

సిద్ధా: ఆర్య గ్రహింపఁబడెను.

చాణ: (సంతోషముతోఁదనలో) ఆహా! రాక్షసుఁడుపట్టు
బడినట్లే. (ప్రకాశముగా) సుఖనుఁడా! గ్రహింపఁబడే
నేదెవి?

సిద్ధా: గ్రహింపఁబడ్డదిదెవరసందేశము. వానవాక్యనిర్దేశ
కిక్షేలాను.

చాణ: (ముద్రయుతమునుతోఁగూడినలేఖనిచ్చి) కొమ్మ
నీవుఁగార్యసిద్ధియగుఁగాక.

సిద్ధా: సత్యము. (అనివెడలంపోక్రను)

ప్రథమాంకము.

(ప్రవేశము)

శిష్యుడు: అన్నా! కాలకాశిక దండపాణులు చంద్రుని ప్రేమియా ఖ్యా నమిషించెదమని దేశదేశాంతరవాసులైన్నవింపు కొనిపోవ్నిరి.

మాత: మంచిదీవుని కారణేష్టి యను చందనదాసు నిట్లు చూడగోరుచున్నాడను.

శిష్య: ఓట్లే(అని పోయి చందనదాసు తో వ్యవేశించి)

శ్రేష్ఠి గారూ! యిటేక్షించుము.

చందన: (తనలో)

తే.గీ. కరుణాయుసుముంతకాపాడయోగ్యులగనట్టి.

పూర్ణచారిత్రుండివ్వాపిడగూర్చిపిలుచు.
నతడుసిద్ధిపొయ్యెనవడలపోవు.
నసంగనాపోతెయపరాధినధనకేల?

ఁడుదలనానాయింట్లోఉన్నధనసేనాదులనుతెచ్చాను! ఎప్పుడైనాచారిత్రుడునాయిల్లువెదకెంచుటానికివస్తే మీరు భాగ్యాములై యుభూత్సర్గాల్లో సుని గృహామనుమానాన్ని గనబడకుండా దాచివేయుండి. నాకేమిబదులుగవలసిఁడుదు ఁదిబదులుతుండి ఁడని.

శిష్య: శ్రేష్ఠిగారూ! యిటేక్షించుఁరండి

మందారకాళ్ళసభ.

చందన: ఇదుగో వస్తున్నాను: (ఇద్దరూ నడుచుచున్నారు)

శిష్య: (సంతోషంతో) ఆచార్యా! వీడు మీకై వందనదాసు.

చందన: ఆర్యులు వయింతులుగారా.

మాధా: (చూచుటవంచనముతో) శ్రీకృష్ణా! స్వాగతమిదే యాసనము

మూర్ఖుండులు.

చందన: (వరుసగురింపు) తగని ఉపచారము వ్యాపదుస్థపైన

పరాభూమువంటే దుర్భాన్ని వలగిస్తుందని ఆర్యులకు తెలి

యకుండా ఉందా? వసుధ ఇవటనాకులాగిన శాఖల్లు గా

భూమి మీదే కూర్ఖుండుటనూ వెండి.

మాధా: ఏమయినా! శ్రీకృష్ణా! ఓర్చినవలదు. మా మోండ్లు చేయు

సుమారము నీకు (దగ్గిదీసి) చేయగును. నావున. నాసన

మునకే కూర్ఖుండుము.

చందన: (తనలో) ఈదుష్టుడికి నాయుపరాధమేమైనా తెలి

సినాయేమి? (ప్రకాశము) ఆర్యులాజ్ఞాపించినట్లే

(అని కూర్ఖుండును)

మాధా: చందనదాసూ. నీ వ్యాపారములయందు సమృద్ధిలాభ

ములు బాసుగానున్నవా?

చందన: (తనలో) కృతఘ్నుడు ఆత్యాదరము. కిష్టావహం.

((ప్రకాశము) ఔనుమ. దేవరవారి యనుగ్రహాంవల్ల నా

వ్యాపారము బ్రహ్మాండంగా సాగుచూడున్నది.

ప్రథమాంకము.

మాధ: చంద్రగుప్తుని భోషములు మాబోటి మనుషులను గడుమో యినరాక్షసులమంచి సుఖములను దలంచుకొనుటకే యుఱికొడు గదా.

చందన: (వెఱపుమాసికొని) పాపం శమించునా. శరదాగమ శాంతునిచేతవలే చంద్రగుప్తునిచేత. మనమంతా ప్రనందపడు [illegible]ంది.

మాధ: ఓట్లుయిన మాత్రాత్రైతాలైన మనుషులవలన రాక్షసులప్రతి ఘాతమును గోరుదురు.

చందన: నేనేమిచేసేను. ఏ మి: ఎంత యిప్పుకోవలెనో ఉదయాన్నే ఆ ఇవ్వాళ పంపుడి.

మాధ: శ్రేష్ఠీ! నీయింటి చంద్రగుప్తునిరాజ్ఞమునాని నంద రాక్షసుడుకాదు. ఆతడు ఉర్థ్వపుండ్రుడైనను నందునిచేడ్డపు లేఖిగఅనియెను. చంద్రగుప్తునికిమాత్రము మిరందఱు సుఖముగానుండుటమే.

చందన: (సంతోషముతో) స్వామీ! ఏమని చెంపబడ్డను.

మాధ: సుఖముగానుండుటలేదు సంధిపనియనిచేసిమమ్ము ఉగవమ్మను.

చందన: ● ప్రాప్తిరేఖవలెప్పుడు.

మాధ: సంక్షేపముగా (చేప్పవలెనన. రాక్షసునందు నవిశ్వాసముగా ప్రకటింపవలెను.

ముద్రా రాక్షసము.

నందన: స్వామీ! రాజు గారి యింటి ముందు భాగవతుడు వీధుల్లో

గావర్తిస్తున్నాడని తమకు తెలిసింది.

మాధవ = వెళ్ళి చూడవలసినదే.

నందన = (వెళ్ళి చూసి వచ్చి) పాపం శ్రీమంతుల గారు పాపం!

రా. గడిపోవలసిన్ దొంగతనం ఏమిటి?

మాధవ: విశేషమేముందు పా? నీవిప్పుడు [illegible] యుమాత్య రాక్షసుని స్వకీయమనమునే యింట్లో దాచిపెట్టు

నందన: ప్రభూ! ఇది వట్టి గొడ్డు. తెలియని వాడి వధ తగదు

అని చెప్పుచుండగా.

మాధవ: శ్రేష్ఠీ! నీకేమి యు భయము లేదు. భేతాళైన ప్రార్థన

రాజు సంబంధులు. పౌరులు ప్రజలు పోయినను వారి స్వాధీనం

లయిందు. దమనారి నుండి వేరు శకాంతరములు నమకూర్చ

చుందురు. తరువాత వారి నిక్షేపమును మాత్రము దోచుకొనక

పోతురా గుణము..

నందన: రాయా! గొడ్డంత. రాక్షస స్వకీయమనము మొదట్లో అమాయిండ్లు

డన్న మాట నిజమే.

మాధవ: మొదటనసలు లేదే లేదు. గొడ్డమంటే ఏ. ఇప్పుడు

శ్రీ. కార్య పెప్పుడో యున్నదమునున్నవి. రెండు మూడు ఉపర

స్పర వినోదములుగానున్నవి.

[illegible] మాత్రమే

నందన: నా [illegible] మాత్రమే అందుచే ఆలా

నే పోనీను.

(ప్రథమాంకము)

మాధవ: వీరయ్యా! శ్రేష్ఠీ! చంద్రగుప్తుడా వైయుండగానే
యీ కేకడ్డము లేమియు చేయకే యవ్వ. వసువర్మ
సుని గృహోపవనము నుపాకప్పగింప్ము. నీవు కపటివ్యగా
కొందువు.

చందన: వీరయ్యా! కాకా! కాక సగృహోపవనం మాయింట్లో ప్రకాశిస్తుండన్నే
మాడని ఖండించి నివ్వెవింబడుకొందున్నానుగదా.

మాధవ: ఔనన నిప్పుడెవ్వడిచేవెళ్ళినది.

చందన: నేనెఱుగను.

మాధవ: (నవ్వి) మతిలేదయితుండు డయ్యో! శ్రేష్ఠీ!
నేత్తిమీదికివ్వి లయున్నది. కష్టము. దానిదూలంగదో
యుడుకడుదూరములోనిది. మడి యొకటే గూడ.
ఈ విషయ గుప్తుడు నందునిచేత. (సభయందు చెప్పి సిగ్గుపడుటయు)
చంద్రగుప్తనమాత్యరాక్షసుడు నశింపడే యునని మాత్రము
తలంపడాయెను. మగాడుకాడు.

శ్లో.. నయపారగులవక్ర మానసాది మంత్రులు
నందుని కాలంబునందుండిరొక్కో.
ఖలతనంబుగావించు బలమంతయొక్కటే దక
శ్రేష్ఠి శంబునొందింపడాలరైరి.
అందే వియే యిప్పుడలచంద్రగుప్తని
కరమునుబట్టి యేలుకొన్నయొండి

మొదటి రాత్రి సభ.

విదూషకనిరతశ్రీమ. విశ్వాంబునవమునెళ్లు
విశ్వాంబు నా కొ[illegible] మే మొకమాంసు.
[illegible]
వెన్నెలపోతక వెలుగుచున్నవి.

నట్టియామిను, చతుర్థసమర్థుపుండి.
బలువలకెడి వెన్నెల చదువుసుని
వేడపరుపంగ చూడెడి వేలవోలె
వేఱుసేయంగ [illegible]

మత్తకళేంద్రకోకిలతసమంచితవీణ (ఒనిప్రార్థపథమును
పాడువను)
వందన = (తనలో) ఇంతకూ వేనబదాయితీ ప్రలాపులాసలు
కూరివచ్చింది!

(తెరలోగలవలము)

బాగా = శార్ఙ్గరవుడా! ఏదియే మో తెలిసికొనుమా.

శిష్యా = అట్లే (ఒనివేడతంబోరుతురలో బ్రవేశించి) ఆర్యా!
చతుర్థ మకరికాము చంద్రగుప్తనియోగమే రాఖస్యోక్త
ప్రాంతవ్యాపకాముండు మోవిసిద్ధి తిరస్కారపురస్సరము
నగరరక్షణుండిచెడులగొట్టబడుమన్నది.

బాగా = ఓయెన్నో! [illegible] బొడ్డసన్నాహే! రాఖస్యోక్తమెన్నరానిదులే
కుసుమపురమనుచ వాంఛలు. నీశ్రేష్ఠి వందన దాసూ!
రాఖసారిష్టుల్ మా తవాలయందు చిక్కే దండ
మెవరింబు మున్నాడు. ఉంతువలన నేమో తొడ్డైన

ప్రథమాంకము.

నా షష్ఠ్యంతవనమును చేయుము. కాళ్ళసుని స్వతంత్రవనము

నొప్పింపకు. విపత్ప్రమేయరాజానుగ్రహమును మనుభవింపుము.

మందర: మంత్రిగారి గృహమునకు గాయుంట్లేలేదా.

(గోలుమరలు కలకలము)

కొమారి: కారాగృహరక్షకుడా! ఆసందడియేమేమిటనికొనుము.

కిష్ణ: పత్రము. (ఆని పోయి మరలి వచ్చి) ఆమాత్యగృహదాసురాలు

ఇతడు గూఢరాజాపథ్యకారియే. తేజకుడు శకటిదాసు

గొంతుతమవేయుటివై తోడ్కొనిపోబడుచున్నాడు.

మాధవ: తావకర్మఫలమునను భవిష్యరాజకులమెడ రాజుగారిష్ట్లు

పతిరంజనవు వివాదురాళ్ళసుని భార్యను దాదివన నిన్ను

నేమోహత్యము సకొండడి. పరకళత్రాపహరణము. నీ

మొహమును మోవతమును రక్షింపుమీనాలుగు.

చందన: స్వామీ ఏమిట్లు నన్ను వధియింపుచున్నారు.

ఒకవేళ నాయింట్లోర్ళాళ్ళసునిశ్వతంత్రవనము తన్నొలికప్పి

గింపను: ఇదేమిటి వేళలవేళే తేనప్పుడిట్లు ఒప్పగిస్తావు.

మాధవ: చందనదాసా. ఇది యేమనకి నిర్ణయమగును?

ముద్రారాక్షసము.

చందన: ఏతేన గ్రహేణాన్వేష్యసి.

మాతా: (తనలో) తెలిసె చందనదాసుడే నని.

శా. గీ. పరులవర్ణించినంతనే ప్రబలతరము
పర్ణలాభము అల్లుకుపోయి లోరసికూడ.
నిట్టి దుష్ప్రకృతినరింపువెవండుధరణి
నిమము కిచ్చి చక్రవర్తియునేనవడు.

(ప్రకాశముగా) చందనదాసుడు! ఇదియేనాకు నిశ్చయులు?

చందన: ఏవము.

మాతా: (కోపముతో) దురాత్మా! దుష్టవైశ్యుడా! రాజున
కామునమన విందువుగావే.

చందన: సంసిద్ధుడను. ఏర్పుటుతము అతడివివాహానికిత
గినట్లే యుంటాడు.

మాతా: కార్ష్ణరవ్యుడా! శేషముగానే దుష్టవధించిన దండింపు
మని కాలపాశకరండకపాశకులకునామోడు కాగలవ్యుడు.
పోనిమ్ము నిన్నేమనగాదు. ఈతడు గృహసర్వస్వమునపకారించుసపు
త్రుకళత్రుడైనయితనిబంధించినేమునందనుప్రనకుడై
ప్పువలదువర్ధనేలును జోనేకయుంమాదుని దొర్లకాతాడైప
విభయుపాయతకు, వేప్పుము. మొర్ధుడేయితనికి ఏమా
ణాకోరి ప్రైనదండమునువిధింపుము.

శిష్యు: ఉత్తరాధ్యాయుల యానతి ప్రకారమ్మా శిరసావహించెదను ప్రభూ!

గాయాపైటు, లిడుము.

(లేచి వెళ్ళబోతూ)

నందనుడు: అన్నా! వస్తున్నాను. (తనలో) అక్కడ మిత్రుడున్నా

నిన్నే ఉండి నాకేమి ఉపాయము. ఈ స్త్రీ దోషము వల్లనా.

(సార్థకరవునితో వెడలిపోవును)

మాధవుడు (సంతోషముతో) కృష్ణ! ఇప్పుడు రాధను చూడకపో

డుమనకెడ్డేమో ఎందువలననగా.

తొ॥ అతనికాపదొప్పు మోహనప్రియయుములు

విధమునసేతడసువులవీడదలచె

నితనికిసహాయమొదవంగనతడుపలాత)

మేలతనప్రాణములకొండదనిన్నే, మాపు!

(తెరలోగలకలము)

మాధ: సార్థకరవుడా!

(ప్రవేశించు)

శిష్యుడు: ఆచార్యా! ఆజ్ఞాతియేము?

మాధ: ఏమి? యీవేళాకాలము?

(ఆకాశమువైపు చూచుచు ప్రవేశించు)

శిష్యుడు: గురుదేవా! వేధింపబడుచున్న శకుంతలాదేవిని

వధ్యస్థానమునుండి తీసుకొనిపోవుచుండిరి సార్థకరవుడు

యనుడు.

మాధ: (తనలో) ఆగు! సిద్ధార్థకా! కార్యమునారంభించి

మంత్రివి (తనలో) ఇలాలాడరాదు గదా

ముఖ్యరాక్షసులు

పోలుచున్నదా? (కోపముతో) వత్స! త్వరితముగా వెళ్ళి

పట్టుకొనిరమ్ము విభాసురాయణుని లోపలికి పోవుము.

(పోయి మరలచు వేశము)

శిష్యుడు: (విషాదముతో) ఆర్య, ఈ దుర్దైవపు మాయో. ఏమి

రాయబారము కూడ ఇట్లు విలయమైతుర్దైనాదు.

చాణ: (తనలో) కార్యసిద్ధికై పోషణాకళ కోపము

నటించు విధానము) వత్స! త్వరగానను సరించు

దుర్మతి త్వరలో నభాసురాయణుకు పట్టి తెండని. భద్రభట

పురుష దీర్ఘ జంఘరాత, బలకుప, రాక్షసేన. లోపలి

కేవి బలువర్మిలకు నాజ్ఞ గావించుము.

శిష్యుడు: అట్లే (చనివెడలిపోయి మరలచు వేశము చూచిన

తో) ఏమో! ఏ భాగ్యము. కార్యకర్తంత్ర మంత్రులు

క్షీణిచుటలనది. ఈ భద్రభటప్రభృతులెవరిల్లను.

మంచుగాడిల్లి కాలుపాయునట్లే పాతిపోయిరి.

చాణ: (తనలో) ఓ ఈ విశ్వాసమును మార్గములు శుభంకర

మలను టగాక. (ప్రకాశముగా) శభ్ము! దుర్గమపడవలదు

మూడుము.

(ప్రథమాంకము)

మ: మతిలేమోతలపోసి పోయిరిలు మున్నొడంబు లోవీర లా
గతినిమ్నోన్నతవాంఛలుండు మనగంభీరమనస్కమోవనే.
శతసేన్యంబులకంటె నొవర్తుఁ యినన్నే సాధ్యమోమిమ్మవి
స్మృతనందోపద్రవకారి నాదరున మొత్థి పరిక్షణంబండఁగన్.

(లేఖ) ఇదే ధ్యాన్యైన భద్రశయోదులను చిప్పేకొన
వచ్చేధనా. (పళ్ళమ్మే మునందువేనాకాశమున దృష్టిసుంచి
ఆనలో) దురాత్మా! రాక్షసమంత్రీ! నీవిపుడునీకేశవుకి
మోసలవ్య.. ఇదేనీచరకాలంబున సాధ్యమే?

ఉ సైన్యరథాశ్వకోటులను గలసి సంతతదానమలొప్పుచుండ్రినే
పాశి. సుదాతయైనకృష్ణునసన్నుతిసేయుచకసంచరించుని న్
భీరన మత్తసింధురములొక్కటపల్లువచ్చి వరించుఁ గం
భీరమతిప్రభావమున మిన్నవమాదునని వాళ్ళసిద్ధమే —

(ఆని అందరుని ష్క్రమింతురు)

ఇది ముద్రాలాభమనే ప్రథమాంకము.

ముచ్చారాక్షసులు.

ద్వితీయాంకము.

(పిళ్ళండ్ర బాపులవాండ్రు ప్రవేశింతురు).

పాము = తే.గీ. తంత్రయోగంబునే తీర్చినధన్యమతులు.
మహితమండలరమనాసమున్నతులును.
మంత్రదక్షిణులునై మనుజవరులే.
యుపనరాధిపతికి సంగతి వేర్పాతములు.

(ఆకాశమునందు) ఆర్యా! ఏమిటే ఠంటున్నావు. నీవెవడవనా? నేను భీకరవిషుడనే పాములవాళ్ళిగదా, ఇంకేమో ఠంటున్నావే. నేనుకూడాపాముతో ఆడుకొంటూనా. రయితే నీవే వచ్చిచూడు. ఆహా! ఎవస్తా ఠంతావు. ఏమంటావు: రామలపేవమనుడవా. రయితే నీవు పాముతో ఆడుకోటానే రన్నావు. ఎట్లంటావా. మంత్రౌషధములశలుడుగాని పాములవాడిలా భాగత్తలోని గభాలోకాలుడుగా ప్రాప్తాధికారుడై మయాగల్వీతాడై నరాపేక్ష వకుడుగా కొమ్ములస్సురూతప్పకుండానశింపచేయాలి. ఏమిటే! యీతడు మహాస్తుండగానే వెళ్ళిపోయాడే. (మరల నాకాశమునందు) పూజ్యుడా ఏమిటే ఠంటూవు. ఆపేప్పలలోనికేమిటనా? ఆర్యా! భీకరనోపాధికేతువైనసర్పాలు. ఏ తంతావు. మాడగొట్టుతున్నానంటావా. వీళ్ళుమండే ఇది తగిలి మోటుగాదు. మరి కాలుమంటే యీయింట్లోకి రాబూపిస్తా

మలిచారాత్రేసము.

ఏమంటున్నావు, ఇకిప్రభుడే నయుగాత్సరాత్రేసునినిల
యుము. మా మీటెకాళ్ళుప్రవేశింపరాదు. రేపా. రేయితే
వెళ్ళండి. సామ్రాట్టి ధర్మంబే తనకును ప్రవేశింపవచ్చు. వేళ
అతయుగాదవెళ్ళిపోయింది.

(తనలో)

ఏకో బిత్రము. మాకాన్నబుద్ధిబలశీలపరీక్షకుడైన
చంద్రగుప్తునిమట్టకూడా రాత్రేసుని ప్రయత్నమంతా వీపల
వైనట్లు గాఉంది. రాత్రసశేముఖ్యప్రధానుడైనచాలుయోతు
వ్రసుబట్టిమాత్రం చంద్రగుప్తుడు రాజ్యాన్నుకూడానట్లే కాదు
శస్త్రాస్త్రాలు ఉనుకొంటూను. ఎట్లాగారంటే.

తక్షశిలనగరంలో బెల్లభీరబ్రహ్మబుద్ధియనుట.

మాళవ్యపలక్షత్రియుంబు మదిందలంటు.
సైనరాత్రేసుమంత్రసామదానాదున్నపాయ.
ఈతాస్త్రములాగఁబదుమున్నయట్లుదోఁచే.

ఇలాబుద్ధిబలయుతుతైనమంత్రులనువిరోధంరాకుండాచూచుకొన్నా
నందకులులక్ష్మిని హరింపవలసినవిషయంలోసంశయాస్పదమయింది.

తే. సుమనసమనుఅర్థశీలవిశేషపరుఁడు
ఘోరవనమునఁబోరాదుకుంభరచులు
మున్నే. నడుమనొకనిస్పృయుమువేకవడతిరుగు.
నాడుదొరకొమ్ముకొదమమంచెలక్ష్మి.

ద్వితీయాంకము.

ప్రవేశకులు.

ప్ర. రాజ్ఞీ సమంత్రానవర్తిస్తేము. (రెండవసారి నిట్లనును)

(తిమ్మజ్ఞ. ప్రాసాదమున నూరుముండి యొక ప్రధానుని వెంట
ముపసర్పిం.నను గమింప బడుచు నొంతవాఁడై రాజ్ఞీముఁదు
ప్రవేశించును).

రాజ్ఞీ = (కన్నీరు తో) ఏమిగా యీయు
ఓహో ఓహో నాగ్నస్తము.

ఉ. గంధము యూదకృష్ణ సమసినట్లు పదాక్రమ మంతశత్రువో
నందకులంబు సర్వమిది నాశము నొందె విధిప్రయుక్తమై
కొందలమొందు మత్తయున నూరుకులాధుతివానిశంబువే
యుందును నాదు మింత వృథ యుద్ధరుగుచ్ఛ్వసితోనవిత్రయై

గద్గ్లగాకే.

ఓలుకదాస్రంబుమునంది యున్నకూ దలుబాష్పంబిన్నే నయాసత్తోడి

శ్లో. ఉశదాస్రమిప్పుడి స్రాప్తేంబవనునాథ
వుది కామనే లిఖ్తో వైదకఁ జూపై.
నట్లొడ స్పృష్ట శ్రీ యంతరింబుట చేత
నాథు మోనాడకే శలఖినాథు.
దింతి యూర్ధ సంగతసుఖంబు

ఆశింబడయుమనాథ.
ఉసు గొరి యుసు గాథు ఘనత్వైన ప్రాభవిభ
యుంబు చే తనుగాథు యుశమూఁబుఱుమ

సుస్థిరంబొనరింప ఖ్యాతిచే గాథు.
వారకా మనస్కంబు గలుగ దొండు.

ముద్రారాక్షసము

స్వర్గరాజ్యసంపదవలెనే సౌఖ్యమెయుండు.
నందసామ్రాజ్యనాశనమే తర్వాతి చందమునను.
శత్రుసంహారమె నతిం చి సంతసంబు.
నెపంగనే యుట యేసుఖమో కోతువకడ.

(అని వాశము ముఖాశము (కళ్ళిటలో) భగవతీ! వమలవాసిని
నీవు మాత్రగాసుకొ జ్ఞాంబుధినే యుంగని దానోతివి.

ఉ. నందవసుంధరేశ్వరుని బ్రియసుధాంబులరాశిద్రోహియం
నందునివైరి మౌర్య కులనాయకునే లవరింపితమ్మో! యిం
పొందు శీఘ్రవశంబ సువ్రతుడ్డిన పిమ్మట గంఠ్ఞాగని
వ్వెంది ముదారబుద్ధి కెయ్యనవ్వట నేనశియింపబోలదే.

వ్రతి యుగుల కోసురాలా!

ధరపతులందఱుద్ధరణకాగము నాంవిశేయుత్తమాస్త్రీకు
ఉపం: ధరకిప్పుడెందఱో సుబుద్ధులసలను త్తమవంశస్థులయిన
గతవయినట్టిలోనమయిగాంచే వరింపలి మంద్రగుప్తునిన్.
పురుషసుకాత మోధన విమూఢ మనిత్తమునాత డెట్లగా
తెఱగునగుంబలంబుసడి తీవనకోటికినై ఘటింపకయుండున్

మతి లేదు నవినీతుంతాలా! నీ యాత్రలుమును మ్మా అంమి నీ కోరి
నెలవే కసుండడే యుదుము (మంతిం) మందనదాను వింట్ల
గృహావనమునుంచినగరమునుండివె డంవచ్చిన నాపే నాడ

మనుష్యుండు బడినది. ఎట్లన? పాపముతో పుత్ర వ్యవహారమునందు
రాజ్ఞి సుఖము కాంక్షించుట నతవహింపవేదని యువతిమన్నే నాతోస
మానకార్యుతైన నందపాదోప భోగ్యలక్ష్మియు శిథిలము
కాక యుండగలదు. మంత్రులు పృథివీశరీరమునకు ధ్రీతాము
వలెనుండుటచే నాచే ప్రయోగింపబడిన విషదాతల రక్షకాక్షి
కొనుశత్రు వ్యూహములన్నంగపెట్టులను మిముడుటచేనది
రాశిచే తశతకుడు దాసుడితనిచేనడిపినాడు. (తలచి)
వీలుకాము మనుమిత్ర శత్రు వ్యవహారాంతమెఱుంగుటమనుచాణక్య
శాసనము చేయింపులుమాను. సుహృత్తైన భోవసిద్ధి ప్రభృతులు
(ప్రవేశించి) బడిరి. వెమ్ముడవేల?

ఉ: సూనులశిఖిశిక్షలోప్పుగలశుద్ధుడునందవిభుండుపాప్తుప్పు;
గూనముచేయనట్లెవనిఁగూరిమిఁబొమ్మునశింతె సర్వమున్.
వానికి బుద్ధిహీనతలవ్రక్కడుటాపనెసంధిబంధమున్.
కానఁగరాని దైవమదికంటకమై యటుగాన కుండినన్.

(పిమ్మట తంముకె ప్రవేశింపును).

కం: నీ. నండుని నాశంబు నొందింపి మాదాక్షు,
డ్డేశతి వోయ్నొకకోశు నగరి
నెలనొల్పి నాగతినెమ్మిని నాకును
వార్థకమతి కావవాంఛనడయి.

. ముఖారాధ్యేన సూ

వరధర్మ ముఖావను నరు సగారస్థాపించే

సభ వృద్ధమై యది యలరు మండ

పేవళ వృత్తమే శోభించు మధ్యలో

యవనికమొంది నయలఘు లోష్ఠ

మధ్యమ రాజ్యేన మంత్రి భుయూపిలాషఁ

పుత్రనమిత్ర మనిశంబు గావించు బాంధవ గోష్ఠి

మనవేళ్ళాదిగెలువంగ మాలనాట్లు లగ

ధర్మావధాని నిర్మింప నోపదయ్యె

(పరిక్రమించి పఠించి) ఇదే ధర్మయుధ్యరాజ్యేనకే

కాము. (ప్రవేశించెదను. (ప్ర)వేశించి మరుగు) దేవుని భక్తులారా

కావలే: ఆర్యా! నమస్కారము. (ప్రయుంచడకుండా యూనమ

మస్కరిస్తూ)

పురు: ఇదుగో ఆసనం. ఆర్యులు కూర్చుండుడగాక.

కం: (కూర్చుండి) కుమారమల యేతెంచ్చ తాతలను

విన్నవించుమన్నాడు; మహారాజతనుండి యాజ్ఞలు

చిత సంసారభారములవిడనాడటమే నాకాశ్రమ ధర్మము

పడుమన్నది. వెండియే స్వామిగుణములను విస్మరింపక

శక్యమగునాని మాట్లనిమరి, (అయినను ఇంతవాఁడన్న) మీ

మును భూమినీలంగే నశించవలదయ్యెనని యూ భారం

మంతయు మీపై, (తి యూ భారమున్న గుతూలుడు తమ

దివ్య యోగాలు.

శేషరమునుండి తోసి పంపినాడు. మంత్రులకు బుధ్ధి చెప్పవలెనని

రావ = ప్రాజ్ఞ మామతో! నామాట గారవించి భువనము ఎన్న

పాంప్యము. నీ గుణాపేక్ష పాత్రములలన స్వాతి గుణాలు తెప్పడిలో

మతులవడినవి. కాని.

ఈ కొంచపక్షేపికోటులను చూచి సుగాంగమునందు నీదుర

త్యోంచిత సంకోచ రీతమును నందలుచూడగనిల్పు నంతవున్

గొంచెము చూడ సంస్కృతుల గోధరింప ముమ్మ ~~విధ్వేష~~

~~ధ్వంచిత~~ ధ్వంచితమై నిబద్ధులు బాసిక్రియ నాడువేసినచో,

కంస = ఓమాతులు నాయకులై యుండగా సుమార్గ భువనకేది

సులభము. కుమారునిప్రథమప్రకాలులు స్వీకరించబడుగా

రాక్ష = ఆర్య! కుమారుని వేకేళిక మనవిచ్ఛకు యోగమునడల్చ-

కాళిక బ్రభుని యానతి యనుష్ఠింపబడుచున్నది.

కంస = (ఉచిత భూషణాములధరింపచేయుడినభినయించి) నీకుపుణ్య

మగుగాక. నేను వెళ్లుచున్నాడను.

రావ = ప్రాభుడా! నమస్కరించుచున్నాడను.

(కంసుకేకెడ అపోవ్రయాణ)

ముదురాజే సభలో.

రాజే = ప్రేలుంచవదవా! నాదర్శనమునకు నిశ్చయించుకొన్నారమునందువల్లనా
ఇచ్చటకు వచ్చితివి అసికొనుము.

పురు = (ఓమాత్యులతో కలిసి వచ్చి) (పరికించి) ఎవరు పాములవాని (భ్రమ)
అన్నా! నీవెవరవు.

పాము = భద్రం! నేను భోగ్ధ ఎఱుడనే పాములవాడిగదా! మంత్రి
గారి యొద్ద పాములతో ఆడుకొనుటకు వచ్చినాను.

పురు = ఉండు. మంత్రిగారికి చెప్పెదరకు (రాజును సమీపించి)
మంత్రి ప్రవరా! పాములవాడి ఆటలు చూచుటకు మనమందరము
వెళ్ళుచున్నాము.

రాజే = (ఎడమచక్షుదరుడై చూచుచు తనలో) ముందుగానే సర్వదర్శన
నమో? ఏమిది? (ప్రకాశముగా) ప్రేలుంచవదవా వీరు సర్వములు
అందు చూపులులేవు, పారిపోకమున్నే యాతుచిత్ర
మంపివేయుము.

పురు = ఓలే. (సమీపించి) ఆర్యా! దర్శనమాత్రమునే
ఓమాత్యులనుగ్రహించినారు. సర్వములు ఓ వల్లనే
చూచెదరుగాదు.

పాము = భద్రమునా! నేను కేవలం సర్వశీవినామాత్రమే గాదు సర్వ
తంత్రవిశారదుడను ఓని ఓమాత్యులకు విన్నపం. ఓప్పటికి
నూడా దర్శనమాయిటుచే నూటకు మాకగుటచే: బదులిర్వురకు
యుపత్రమిచ్చినాను.

విష్ణు మాయాంకాలు.

పృథు :(కాగితమును తీసుకొని వార్తను చదివి వినిపించి) ఆర్యా! నిజము
తమకు విన్నవించుకొనుచున్నాడు. నేను కేవలం పశువునే అని సరిపోదా. పాపపుతక
వినగదా. ఒప్పుల గూడమంత్రి గారుడర్శనమువలే నన్ను మోసపోయాక
పాడి తప్పి పత్రమును చదువుమాత్ర యున.

రాక్షసి :(పత్రమును తీసుకొని చదువుచున్నాడు)

తే.గీ. భ్రమరపది యాత్మనైపు కాన్ పాటవమున
గుసుమరసము ను సర్వాంగ్రీలం తెలుపులైపు.
వెడలం గ్రీవుడట యిల్లు ను వెదకి మూడ
నన్నేకాదనే పలచ్చి వైయుగును గాదె.

(తలూపుచు తనలో) భళా! కుసుమపుర వృత్తాంతమే వేదియైనను
గూఢచారియని. పదస్థార్థము. మనసు కాకుండా భ్రమరాకసకపై
యుండుటచేతను. గూఢచారులచేకులగుటచేతను మరియు వదిలినది.
ఇప్పుడు ఖాపకము వచ్చినది. సత్యము కా (పాపులని కాని
మునే (రిగు విరాధ సప్త (ధ కాశల యునతధ. (ప్ర)కాశమున
ప్రేయుండదా! రితని (బ్ర)వేశపెట్టుము. ఇతడు మంచివి.
రితని వలసుభాషితములు వినవలయున్నవి.

పృథు : ఒట్టే (రిపాపులనిసమాపించి) ఆర్యా! రసరిపోపి (బాగుగా.
పాపులచే (సమాపించుటచే నవ్వినాయెను. నాయన తమరుగాక ఇతడే
ప్రయోజకుడు రాక్షసుడు.

ముఖరాక్షసులు.

మా: ముసుగొనివేని యుద్ధమము మూలలయునకే భయమెంది. వంచనం
దుష్టదనవాసు మాటలు ~~తడబడకుండా~~ దొరకుండా కూడ్చుకొంటా
వనమునుద్ధిస్తే
ముసుగుతీయుటయనవకరమునే ~~బలంతిస్తే దిగ~~ దిగజారుడు. భార్గవి. దద్దమ్మ
వనమును మోర్ఖవత్వమున దాకతకొంపదులవేసుకొనకిన్-
(ప్రకాశంగా) మంత్రివరులదలయించుగాక.

రాక్ష. (మూగ) శీవా. విరాధ (నిసగముపలికి) రుగుము. విరుద్ధ
స్నేహపుత్ర. ప్రియమందదవా! పాములతోవినోదింపవలదాయ
పరిజనములవిశ్రమించుగాక. నీవేమదీయాధికారులనేర్పో
ర్చెదము,

రుధి. ఓడ్డే (శివపరికారులుగావెడలపోదురూ)

రాక్ష = మంత్రీమా! విరాధపుత్రుడా! ఇదే యాసనములూర్ప
దీపము.
(విరాధపుత్రుడుతూర్పుండుట నచ్చినాడుంటాడు)

రాక్ష = ఈ(మూగ) రకోఆప్తే భవ. నందపాదపద్మోపజీ
వియగువానికా యిట్టి యవస్థ (నే హోకించును)

విరా = ఓహోత్మా! దుఃఖపడవలదు. ఆర్యులు మొండివారు
వమ్మిళాభార్గవస్థానమునుండింపగలరుగా.

రాక్ష = స్నేహితుడా! వసుమత్పుత్రత్వాంతరూపవైర్యర్థ

దివిటీలుంటాయి.

విరా: మంత్రిమణీ! కుసుమపుర వృత్తాంతము విస్పష్టమై

నిలిచినదా. ఎక్కడనుండి చెప్పుదును:

రాక్షు: వేంతకాడా! చంద్రగుప్త నగర ప్రవేశమొదలు

రాని నాటి బ్రయుక్తమైన విషప్ర భాతలేమిటికి నది మొదలు

నుండియు వినగోరు చున్నాడ.

విరా: ఇదే చెప్పుచున్నాడను: నా కన్నకొమార్తె సంబంధిత

మైన శకయవన వీరాధికారంబులు పరిసమాప్తి గాంచిన

ప్రభృతి చంద్రగుప్త పర్వతేశ్వరుడైన స్నేహములవేళ

ప్రళయకాలసమప్రలతసలలం మైన మహోదధులలోన

వేచి కుసుమపుర బుధరుద్ధంబులు కాలేనినదా.

రాక్షు: (ఉస్స) అయినా లాగి సంభ్రమయుతుండైనట్టి కుసుమ

పురమును ముట్టడింపఁ జాలవాడవు? ప్రవీరా! ప్రవీరా!

త్వరకానిమ్మనుడు.

ఉ. భావలు జీర్ణకోట నలువంకల మ్రుచ్చుడు వేగమే ర్చను.

రాక్షు: వీరు వారధావిధారణ శేలమ్ము థంతి యూధమున్

ద్వారాలంకే ద్వారములపై

ద్వారవిరోధిసైనికుల వాల్ప్రకరంబయ కోశలాపు వై.

మంత్రి రాక్షసుడు.

పాత్రలు: మోతుపరుడు, కొత్తధనవంతుడు, వృత్తాంతము

వాళ్ళందరు వచ్చినది.

రాక్షసుడు:(నిట్టూర్చి విడిచి) ఓహో! ఇదివృత్తాంతమా! నేనా యుద్ధ

కాలమే యిరుకొండని. (శస్త్రములు నువిడిచి) తీరదేవా!

నందరాజా! రాక్షసుని యుండు నీకుండడిదేవా? యాతి శయమిది

విస్మయతికి వచ్చుచున్నది. విడువు యుద్ధసుఖమయమూనే.

ఉ. ఇకరుడనేలదేహము ధూతతే భఘటుక్ వధి యింపురాక్షసా.

యకరుడనంబొకగతురగాతళిఁ బంపుమురాక్షసుడా! పొ

డొకరుడనవీరమోదగదాహతి యొడెదుంపుమడంబుబలుడనే

కకరుటనాఁడురాక్షసవిసర్జనదోఁబుటుగోళ్ళపెప్పవక్.

విరాధ: పిడపనంతటనకలింపుఁబడినపాటతీపుత్రయమును

మూలబలాదినపుత్రత్వైవయామట్టిబాధపాటలనిత్వ

మూతనమరుమండగాసపొంపతేక, ప్రభుఁడసుపర్వక్షపిద్ధ

యాయవస్థలయందునబొరమనాసుమతిచే సురంగామూళ్ళమగ

డపొనవనమునసుఖలవిశేషమే, ప్రభువియోగమునమాపైన్న

మలన్నిలయుశిథిలప్రయుత్నములవాగా! ఇంద్రగుప్తవిభుడు

పూపమాయనకడ్డతరులటపోశిశెల్లిరునందానాదరత్వంనంతరంత

శ్మశానములకొలను మూసంపరెచిదీర్ఘకాలములనందరాజు

ప్రతిష్ఠనుఁగోరిమాశెల్లిరు భక్తసాంతకమతో మ్రొగామాత్ర

మునవేతివేళమోహనాఁ ఇంద్రగుప్తనశథిరంబుటనే మాపే ఁబ్రి

విశ్వామిత్రుడొంకరుగా.

యోగింపఁబడినవిషకన్యపేఁబర్వతేశ్వరుఁడుమరణించె
ను.

రాజు: మిత్రమా! ~~[illegible]~~ మర్మ్ము తరుణోపాయమూ -

ఒకరుని మాత్రమే యువడఁపఁగ మాల.

శక్తి భాకారము శత్రుసుతుని.

సంహరింపఁగఁనోరి సమీపసామంతులొల్లి

కామకళితఁగా బారనాడ

విషకన్యమోహ్యనవిదళయుసను నాస.

నయ్యవి యటువేయకంతమాఁదఁ,

~~[illegible]~~ గావించుచతడ్వ్యభిఘ్నమును పొంతింపు.

కొదుమఁబంపినతీవైఖరిఁగడసి విషు

గుపహితమునశ్రేయస్సుగూర్చివాని.

చేతవధియింపఁబడఁదగిచెలఁగునట్లు

పర్వతేశ్వరుకంతమౌనె బలిమిమాఱు.

విరాధ: ఓమాత్య! జేవేస్య యట్లొరిడినమనమేమిచేయుఁగ
లము.

రాజు: తరుణాతనేమిజరింతగెనుఁ.

విరాధ: తరుపురి. పితృవధ్యయుసమలయుకేతుసూనుఁగా
పాలింపుఁబర్వతకసూదవాడినవేనోచనాఁడుపాలింపఁబో

ముద్రారాక్షసము.

తొలి పాఠము. చంద్రగుప్తుని నందభవన ప్రవేశము మొదలుకొని మధ్యమ, అత్తడి రాక్షసుడు రాజకుమారుని పరివారమును చెల్లాచెదరు చేయుట, మహామాత్యులు యోగానందు సాళువ. చంద్రగుప్తుని నందభవన ప్రవేశము మొదలుకొని మధ్యమ పాత్ర సంబంధమైన మరియును.

పాత్రనిర్ణయము. చాణక్యుడు చంద్రగుప్తుని రాజభవనమునలంకరింపజేయుట చేపైన.. పిదప శిల్పులు అట్లే అలంకరించిరన్న! ముందు చంద్రగుప్తదేవుని నందభవన ప్రవేశమునకై అంగి శిల్పులు వాటిని పదార్థాలకై కనక తోరణాల సుమముడిమొదలైన యలంకారములవే వెలుపటి రాజభవనద్వారము నలంకరింపవలెనని పల్లకిరి.

ఏకైక. నా చిన్నప్పుడు పిండబడవలసిన రాజభవనద్వారమును సూత్రధారుడలంకరించెనని సంతోషించినానని మొదలు. సూత్రధారుడు రాజకుమారుని పురస్కారమునకై వేచియున్నాడని చాణక్యుడు తెలిపి. ఈ నిష్ప్రయోజనమైన వనవాసమునుండి రూపశ్రీలమును మాండవ్యగలవు రాజకుమారుడు యనిమిత్తమ్ బడినవి.

రాక్షసుడు = (రహస్యంగా) మిత్రమా. దుష్టనాగసేనుడు సంతోషించుచు పొక్కుచున్నాడు. మిత్రుడు (ప్రకాశముగా) మంత్రులారా పలుకరించుటమోపిరి

దుష్టబుద్ధులవలెనో యనుచు మిత్రులు మాట్లాడుకొందురు వనమునకు

బుద్ధిభ్రమవలెనా రాజభక్తినిరతి శరీరమువలె రాజు యాజ్ఞ

కాలమును ఉపయోగించుకొనుచు సభాసదులందరూ చేతఃప్రాణాదులను మానసమున దృఢమైన సంకల్పము కలిగింపబడినది. తరువాత,

ధ్యేయము ఎరిగి.

విరా: పిదపఁ, భూదాన్యే కాతకునియే నమనూలనగ్నా సంపత్తి లేలన

నర్ధరాత్రి సమయమున చంద్రగుప్తుని నందభవనప్రాకారములు

రుగునని శిల్పులమ్రోలలకు దెలిపి, యాక్షణమునందే

పర్వతేశ్వరుడ్రాతయైనవైదేహమును చంద్రగుప్తునిగానే

సమయమునఁగూర్చుండఁజెప్పి భూదాన్యవిభాగమునకే యుఁబడెను.

కాళి: పర్వతకసహోదరుఁడుదైవోహమును నమఁబార్ద్ధప్రతిజ్ఞాత

మైనరాజ్యార్ధభాగమొఁబడెనా?

విరా: ఔను.

కాళి: (తనలో) తప్పక యతివంచకుఁడైనచాణక్యకుఁడు

శీఘ్రమాదుర్గాతుఁడైనదైవోహమును నమఁగూడనేయీయాతకాప్ర

వర్ధమునునిశ్చయించు. పర్వతవినాశనమునఁగోరినయపయ

శమునుమాప్రకాశులనై ఔకమునకుఁడలయియున్నట్లేపని(గామించెను

((ప్రకాశముగా) తరువాతఁజూడవలయాత.

విరా: ముందుఁజంద్రగుప్తనందభవనప్రాకారపుతోటయందుఁ

నుసరించి దైవోహముఁడు వృషాశ్వేషనుఁడై విమలమున్నామునీ

న్నానవిరుతవిధవర్ణపటుకయికంముకమునే నామాత్యులు

ముద్రారాక్షస పద్యాలు.

రుద్రు మౌళి తలమున మున్ని ఉమాముఖుడు మునుధరింపు సుగంధి
పుష్పదామమతిభక్తి నాస్వసహోదితవక్షస్థలుండు యతిపరి
మితులమందుగూడ గుర్రంపపెయిదాకా కాక్షకాతరుని నియోగమ్ము
చేం బంధుసుహృదానవైన చంద్రగుప్తు యిను రాజు
వెలిగి చంద్రగుప్తు మనుజేన రాజులోకమువెండ్రాగా చందభవన
ప్రవేశమైనప్పుడుగా నీచేని యుమ్మడిన దారాంతర్గ యను
సూత్రధారుడు చంద్రగుప్తుడి తండ్రి యుతలంపు యంత్రతోరణా
మునుపైని బడువట్లుగా సన్నద్ధమొనర్పవలె.

ఈ లోపల మధ్యాహ్న నడ్డగింపబడిన వానరులు
గలచేం ద్రుప్తానుయాయి రాక్షసులు నిలుచుపోయిరి. నీచే నియోగింప
బడిన చంద్రగుప్తనిమాటాడుదురక్షరాక్షసుడు, కనకయష్టిలో నుండు
శకటిక్షురికను చేసినిలనగోరి గమముచలంతమైన మైనగొలుము
సంధున్నయుబంగారుదండమును చేతితోనిబట్టి నిలుచుండెను.

రాక్ష: ఇద్ధరిప్రయత్నమునవపరమైనచోట.

విరా: పిదప లతేనశకుండబుచే ఇతున భాగమునగొట్టునని యూ
హించిన స్థిగమమువేగమునంగేకరంబు మెలేయూవశగతినవ
లంబించెను. ప్రథమగత్నానుసారముగా సన్నద్ధమొనర్చెనెల్లనిని
యున్నదారాంతర్గతే యేనుంగుగమనవేగమునుపాయసంభ్రమయున లక్ష్మి
ము వెడిసోవగా విడుముటచే చుడినయు ఆక్షరాక్షరాయు శిరచ్ఛుప్పు

తలంపున వైద్యమునకు వైద్యుని ప్రయోగించి బ్రతికించుకొనుటకు.

వైద్యమునకు సమకూడిన సులభ సంపాదకుడే. కత్తి లాగుకొనుటకు యిందు మళ్ళుడై యున్న వీర్యవంతుని కూతమిచ్చెను. తరువాత, యుంత్ర మూలమే. ఘోరకానిపాతము వలనడచవచ్చిన చంద్రుడని నిశ్చయించుమని యే తత్సమయోరదానుమోదవిధికి కడయున్న వాడసుడే వేదాలవర్ణ యుంత్రములను బరిశీలించుటకై యిచ్చిన యినుప కర్ణిని తీసికొని యిను డాపైనున్న వరాసుడై నవైద్యమునిచ్చి పంపివైచెను.

రాజే: ఓయ్యో! నిరర్థకమైయిటు వచ్చిపడినాను, చంద్ర గుప్తుడు మాత్రమేదు. విధివశమునవైద్యవర్యులిద్దరినిను ఇప్పుడు పోయిరి. తరువాత సూత్రధారుడు వారి వెంబడి పోయినా

వీరా: వైద్యమునకు ముందు నడచువానిని పదాతిదళముచే కాళ్ళతో గొట్టడబడి చంపబడినాడు.

రాజే: (తనలో తాను) కష్టము. ఈ ప్రయాస్పదుడైన మిత్రుడు శుద్ధారుకర్ణి తనివారమైతిని. పిదపనవడినాన్నవైశ్యుడు దుర్భయాదుల్ను దీసివేసుగావించెను.

వీరా: అంత యుగావించెను.

రాజే: (సంతసముతో) దుర్గాభట్టుడైన చంద్రగుప్తుడు వచ్చెనేమి?

వీరా: ఓహాన్స! దైవనియోగమున్నచో వచ్చెదేమో

వసుధా రాత్రేయము.

రాత్రే: (విషాదముతో) మతి యిప్పుడంతరాయము కాకే వినే నని
మే లవెప్పితివి.

విరా: సమీరవర్మా! ఔషధమధ్యము చంద్రగుప్తుని కొంతకాలయోగ
మూర్ఖ కాశక్తమైన ఔషధమును దయారవేసి వానిత్వమ్మను.
కాని దాని భూమిక మాకాక్ష కొంతకుండి దానిచేనవపాత్రమునం
దుచ్చి, దుఃఖి, పాత్రలు కంసమాయుటకి సమయమనియు చంద్రుడు
ప్రసిద్ధుడవగా! యీ ఔషధమువిషశక్తమైయున్నవి
తాత్కాలకమ్ము గనివెప్పెను.

రాత్రే: ఓప్పవిద్యుద్దైనమాకాక్ష్యమువలనదుఃఖమగుగదా.
పేదవలెచ్చిన్నదేమాయెను.

విరా: ఔషధమునతనిచే దూరపంపగాచ్చిసేమైను.

రాత్రే: (విషాదముతో) ఓకో మకో విఘ్నకరాని యంతరింపనే ను
తరువాత శయనాగారమునినియుక్తుడైయున్న ప్రతివాదమును
దేమఖరిగెను.

విరా: ఇతుల్లలకంఠకే మెమ్మరిగె నోయదియే.

రాత్రే: (దుఃఖముతో) వీవధమూగా మరిగెనా?

విరా: ప్రమూర్ఖమే నాసంగవడిన యపాయమ్మునధ్యనరాశి
లభ్యమి మకుడుటయుగాశ్చర్యమొనర్చువాలానవలులూ
వంపలెదలండెను. ఇంతథనమొతయిచే కడిదిశ్చయని

యుద్ధంగానే తండ్రి పలువిధములుగానే ప్రయత్నించెను - దానికే నమ్మకానంబి నమాత్యాన్ని కుతంత్రుడైన తన దక్షిణ హస్తంగా చేయుంచెను.

రాక్షే:(ప్రసంభ్రమ ఆశ్చర్యాలతో) మేమిప్పుడు మీ దైవోపకారులపై తమి.

పిడప పరున్నిమందర్ శుష్ణ నిశుంభ కారింపగానే నిద్రలేపి రాజ్యకాంక్షితయుండున్నాడని ప్రత్యేకంబు తెలుపవలయునా?

ఆయున్న భేద అత్యల్పాదులమ్మత్తాంతమేమిను?

ఎలాగూ ఆమాత్యులకే! ఆ వృత్తాంతమంతా తారుమారాయెను.

రాక్షే:(దుఃఖాశ్చర్యములతో) ఏమిటి! తారుమారా! దుష్టుడైన మా మనిషనకయుడు వారున్నట్లైతే అయితేయొచ్చుగదా.

విరా: మంత్రివర్యా! తెలిసెను, మందర్ శుష్ణ నిశుంభులు ఈ ప్రత్యేకమాత్రమునే దూరాత్ముడైన మాకాలున్ ధూమాక్షుని తోడ రంధ్రమునుండి యున్నప్పటి తులలను గమనించుచుండిన వయ్యెనకి శబ్దమున్ వీరుబాలను మాయ పురుష గర్భ ఆతిసృష్టి యని యెఱింగినదలోహ యాశయమునా కారణమును దసూల్లనే ప్రేరించెను. ముందుగనే క్రోశాయుధంబుచే ధూమాక్షులద్ధ దుష్టులైన ఖడ్గ శస్త్రాదులతోడ్ నిర్ధనమనమొగ్గలేకయ యవధినే దస్థ్రులై పోయిరి.

రాక్షే:(వెక్కిళ్ళతో) ఎంతపూరమేంత ఘోరము! మిత్రులా దురాత్ముడైన మందర్ శుష్ణ నిశుంభులను దైవసహాయులను [illegible]

ముచర్ రాత్రే పగలు.

ఈ: ఆతని చుంపనే వెడలనంపిన యాపిషవన్నె పైవదు
శ్రీతి రతీర్థరాజ్ఞకారు నినే సరుయించెను బర్వీతున్ విషే
భూతము లాయె నాపను ముభూరిత రాస్త్ర విష ప్రయోగముచే.
భూతలమందు నా నయి విభూతి మురాత్మ ఖలోకె గూర్చెనో.

విరా: ఓవీరాత్మకరా! ఈ అయినను ప్రారంభం మనదానివధలతాదుగదా
మూధుము.

కా: ప్రారంభంబనే ముతెద్ది యును సంభావించు విష్ణుంబులన్.
ప్రారంభించు యువేడనాభధరులవప్పా పత్తియే పద్ధతిచే.
ప్రారంభించేదానివెట్లు చెదుగుచ్ ప్రాప్తింబనన్ గాథామున్
ధీరోదాత్తులు మానవోవరు.సుమీ తోవాగ్రహాదరి తెల్పన్.

అంతేగాక.

ఉ: భారము లేదిశేషనగు చాయక యేప్పు డుమోయుధాత్రినే
కేరడిరూపు ముండగను నిప్పులుదాలియునింబు నరుడ్డే
పారగ్రహీతకార్యములు చుంపరు నీమలంబెప్పే
ధీరులు కారికెయ్యడియే దిక్పతకంబు సూడగన్.

రా: పెలంగగ చారభ్ధములు ప్పుగీంపరాదనేడి యావిషయంబు మాకిల
ప్రత్యక్షమే. ఆదుకాతట దరుకాత.

విరా: దేవెముదలు దుర్గతియ్యే నా కాలవ్యధా బంధగుల్మని కళేబరవిష
యమున సకాస్పగు చాలుకానప్రమత్తుడై శీతలలుసని ఇద్దేదిది

దివిలోలుంకలు,

శరుకునని వెదకి పురవాసులైన మీ యాప్త పుత్రులనెల్లరఖండింపబే.

రావ్లే: (కన్నీటితో) చెప్పుము చెప్పుము మీరికేవలు బంధింపబడిరో?

ఎరా: ముందుగా భీవసిద్ధియను బౌద్ధసన్యాసి తిరసోర్ధరశ్మిరస్సు

రమ్యనగరమునుండి వెడలగొట్టబడియె.

రావ్లే: (తనలో) హ్రీం తవడింకు సకింపవచ్చును. సన్యాసి యుటవలి

గ్రుకుట్టినయతనిని స్థానభ్రంశుబాధింపజాలదా. (ప్రకా

శముగా) వడుసా! ఏమి యపరాధమువలన కెడలగొట్టబడినాడు

ఎరా: వీడు రాక్షసప్రయుక్తమైన విషకన్యచేత బర్వతేశ్వరుడు

పంపినాడని

(తనలో)

రావ్లే: బాగు. కొంటెల్లే! బాగు.

తే: రయ నీమాడి యపకీర్తి నవలదోసి

నెట్టి నాడవు మామాడు మట్టుపెట్టు

బడియె రాజానర్థ కొలదైన పర్వతుండు

మెలుఁ దపలతులుం నాసదనే యెయకర్మనే లి.

(ప్రకాశము) తత్తు దుపరిదేమి బరిసె.

ఎరా: ప్రమాదవశంబున బ్రమాదంపం డారువర్ణ మాతలానినే

నియోగింపంబడికని సకటదాసు శూలము నవే యుబడెను.

రావ్లే: (కన్నీటితో) వరుసమిత్రమా శకటదాసా! నీకిట్టి మృత్యు

వు తగదు - బానిస్వామికొంటెయైయసువృథాక్షిన నిన్నోగూర్చి

ముద్రారాక్షసము.

కోశింపబనితేకు. నందములవినాశవ్రైనమువ్రతుక నిప్పగింపు
మున్నమమ్మోగూర్చిదోదుంభింపలలయునూ.

విరా = ఓమాత్యా! స్వామిప్రయోజనమేసాధింపలబడవలయునని
ప్రయత్నింపుముమ్మోడలీ.

రాక్షసు = సిద్ధమే!

తో.. ప్రభుహితమేగాదాప్రభుని కార్య
మెట్లువైనను సాధింప నిప్పగింపు
యట్లుపరలోకగతుడైనయువనినాథు
పెండ్లిబోక కృతఘ్నుతనుండుమయ్యా.

నెప్పుడు, మిగిలవసుంధ్వీకనమునాఎనుటకు సిద్ధుడనై
తని.

విరా = జీనినెఱింగిన నందవదాసునిచే నపహృత్తకళత్రయిన స్వామినాం
తరముతినమనుబంపబడెనది.

రాక్షసు = కుర్రయుడైన మాకామునవని విరుద్ధత్వైమగుటచే నతడయు
క్తమునావచ్చెనూ.

విరా : ఆతడు సమవాగ్బుద్ధే! మఱి మిత్రద్రోహము మితి విడలియుయు
క్తమగదా'

రాక్షసు = తథుపరి తదుపరి.

విరా : పిదపనెన్నివిధములనడిగినను నందవదాసు. నింత్రకళత్ర
మునప్పగింపవయుండుటచే నతి మలి తుడైనమాకాక్ష

వచ్చినవే.

రాజు: (వినయము) నమస్కారము చేయుచున్నాడ.

ఎరా: వేదు. కృపాపారము నీంతయు నిన్నపాలింపి సప్తర్షులకు

డైనయటుల గారాగారమున నుంచెను.

రాజు: అయిన రాజ్యసప్తాంగమువేయు మోటికి, నిన్నపడిన

సంతోషింపుమయ్యా చెప్పేదేల? సప్తర్షులకు తుండెనచో

సుఖము బంధింపబడెనని చెప్పవలయునా.

(ప్రవేశించి)

పురుషుడు: రేమా తున్నలు ఇలయొందు దుఃఖగాక, నీవీడ

తూదాసు ముంగిట నున్నాడు.

రాజు: భద్రా! సత్యముగానా.

పురు: ఎప్పుడైనా రేమాత్ములవారికి రెబ్బ్ధంవిన్నవిస్తానా?

రాజు: (కోపం) ఏరాధసుస్తా! ఇదిదెబ్బుల్లో?

ఎరా: మంత్రివర్యా! రేయనగావచ్చెను. రవశ్యంభావివిన్నదా

నివద్దకు రమ్మనుమర్యాదంపుము.

రాజు: (కోపం) ఇంతసునాలసింపు ముంటెవేమి? త్వరగా

నేరుమీ బ్రహ్మేకిపెట్టుము.

పురు: (వెళ్ళి రేమాతోపాటు)

ముప్రాకాశ్యే సము.

(సిద్ధార్థుడు శకడదాసు ప్రవేశింతురు)

శకడదాసు : (తనలో)

పం. ధరణీంద్ర తిప్పి తంబయినదారుణి మూలము మౌల్య మంబనెన్
చిరము గనూము ప్రాకారతే మము గల్గినవాని లక్ష్మీలో
పరియుగు నధనమాలంగాని, స్వామియడంబడి శాద్రప్తిన లూ
ధరశమువిన్న వామనము ప్రయ్యదు చేటులు చేవడేలులున్.

(సమీపించి మూసి సంతోషముతో) ఇదే యిల్లా కాశ్యప్రాకాశ్యసుతుడు
నున్నాడు, ఏమన్నాడు యితడు.

ఆ.వె. నందుడంతరింపనను స్వామియర్థంబే
ప్రాని చేయు మండ్రు బుడమి లోన. . .
స్వామిభక్తులందు సంప్రాప్తనద్యప్పాంత
పదవి నొందదగియుండె నువిదచెలమ.

(సమీపించి) ఏమోయ్ వున్నాడా మియింకాకాశ.

రాక్షసు = (మూసి సంతోషముతో) మిత్రమా! శకడదాసుగా! కొంచెమ్మ్ప
షి పథగతుడవైన నునాఖ్యాతనమున నారంభించి కగపడితి
లు
కావ్యనామమ్మున గళ్ళగీ అంపుము.

(శకడదాసట్లుగా వింతును)

రాక్షసు = (మాలోనే ప్రవేశించి అంటి) ఇదే యాసనము కూర్చుండుము.

(శకడదాసు కూర్చుండిన భంగిమురాగాను)

రాక్షసు = చెలంతాడా! నా శకడదాసూ ఆపట్టి కొండయానంద మయిను

దృశ్యము ౩౦.

నాకు ఎందుకు ఇంత కోపం వచ్చిందో తెలుసా?

శక:(సిద్ధార్థుని చూపి) ప్రియ సఖుడైన యీ సిద్ధార్థుని మీరు ఎంత అవమానపరిచారో అన్నది నాకు తెలుసు.

రాజు:(సంతోషముతో) సాధ్వీమణీ! సిద్ధార్థుడా! ఈ ప్రియ మిత్రుడు మాలాడు. ఇతనిని గాఢంగా కౌగిలించుకో.(తన కిరీటమును తీసి పక్కన పెట్టును)

సిద్ధా:(తొట్రిపాటుతో ముందడుగు వేసి తనలో) ఇది ఏంటి? నా ఉద్దేశములు నియోగమే గా. ఒప్పుకోవలసిందే. (ప్రకాశము) మహారాజా: మొదటి సారిగా వచ్చిన నా కిక్కడ వింత పరిణామాలు వారి తప్పులు తేలే, ఓ మహారాజా! నీ కామమును తీర్చుకొని సుఖపడటానికి. రెండు వలన ఇది నీ యాచనలో అనే ముద్రించు మోసాలు వారి ఖండాగారము నందే వీటిని ఉంచుకోరు తున్నాను. నా కవసరం వచ్చినప్పుడు తీసుకొంటాను.

రాజు: ఏమిటి? తప్పేమిటి? ~~కాపాడుకోవలేదు~~ కపటదాసుగా ఓట్లు వేయించుకొని?

శక: ఓ మహానుభావుడా! నీ పాదములకు (ముద్దు) నమస్కరించుకొన్న మూర్ఖురాలిని నన్ను క్షమించుము!

రాజు:(మూర్ఖతనంలో) సత్యము. నగరములుండి వేరే అంతఃపుర

ముద్దా రాజేశ్వరావు.

నా పుస్తకము మండే శిరకొవేదనా పరిష్కారమునకై వెళ్ళినది. వీనిచే తిరిగి వచ్చినది. (ప్రకాశముగా భద్రా) సిద్ధార్థ్ధా యిది నీకే చెల్లి వచ్చినది?

సిద్ధా: పుస్తక ప్రకాశం మా కారణమైన్ చందనదాసనిఁ కన్నాథ్ధి, ఆతని యింటి వారి ఆసమాపంలో పడియున్నదినాగు తొలికింది.

రాజే: సరిపోయినది.

సిద్ధా: మంత్రి ముఖ్య ద్వారం దులు సరిపోయెనటె?

రాజే: భద్రా మహా ధనవంతుల ~~యిళ్ళలో పడిపోలేకనుంటాడు~~ ~~శిలాల్పత్తస్తు దొరకదనుకుంటి~~ యింటి తలుపుపడి పోయినగానియిట్టి యముల్పత్తస్తు దొరకదనియు మున్నాడు.

శకడు: మిత్రవా! శకడదాసా! మంత్రిగారిపేరు సలది మొదు). కాలేన్ద్ర దానికంటె సధికమగు ధనముచే నమాత్యుడు నిన్ను సంతపెట్టి గలడు, దీని నిమ్ము.

సిద్ధా: ఆశాన్! ఈ ముద్రను మంత్రిగారి కొండు వర్తిరంటే. ధనము కాప్రసాదమే.

రాజే: వయస్యా! శకడదాసా! ఈ ముద్రలోనే యుధికారాలుచరాదు వనవే కారింప్ము మా.

శకడు: మంత్రిగారా మ్మీ పంకమునడ్డునవ్వేదనా.

సిద్ధా : మూలస్థానానికే నాకడ వెళ్ళి పంపు కొంటున్నాను.

రాజు : నిస్సందేహముగా చేయుము.

సిద్ధా : మా కామన్నకు ఎప్పుడు యంత్రసిద్ధి పరుల పాడు తో పుత్రులు లేకపోవడం నీకే తెలుసుకదా నీకే తెలుసు వారికి తెలుసుకదా. కావున మంత్రిగారి పాదసుశ్రూషయే చేయుము తలచి పోరుతున్నాను.

రాజు : భద్రమిత్రుడి మాట (భ్రమ) యుక్తము. నీ యభిప్రాయమే ముఖ్యము పోవడమే నట్లుగా పలకరించు. రెట్లనే యుము.

సిద్ధా : (సంతసముతో) అనుచు పోవుచున్నాను.

రాజు : శకుడవాసూ! సిద్ధార్థకు నివేదించి పంపడమే యుము.

శకుడు : ఔట్లే : (అని సిద్ధార్థకునతో వెడలిపోవును)

రాజు : సఖుడా! విరాధ్యుడవా! మిగిలిన విషయమును నీవే ప్రయత్నము నాకే ధనకాంక్ష లేకపోవడమే ముఖ్యకారణమే మనుసకొంచుమున్నారా?

ఎరా : మంత్రిపుంగవా! బాగుగా సకొంచుమున్నారు. చేదము

ప్రాణమును మూలముగా ప్రాణేశ్వరుడు వేల్పులకు నడుచుచున్నాడు.

రాజు : ఛీ. నీవే! రెప్పపాటులో చేయకపోతివి?

ఎరా : రేమాత్మా! వెడలి వెలుపలి నవిధి. మలయకే యుత్సాహాలతో పోయినాడెమొదలు చంద్రుడు పుట్టుచు మాకాళ్ళను పైటగొంగుతో

ముద్దరాక్షసము -

డై యున్నాడని మాకామ్నాడు నాటి గర్వము లో భార్త్ర
సుప్తనిసకాంపర యు యా యా చ్ఛ వ్యంగులవే మాకున్నవు
వసంతసేనయు యున్నాడని. ఇట్లు నాయమ ప్రవేశము.

రాక్షసు = (సంతోషముతో) మిత్రమా! విరాధ సుప్తా! శశి పాతులవాని
వేషములోనే మరలి సుమనపుర మునకు నీవు ఎంతో త్వరగా
నా పై యసుయ్యాతు స్వనచేతు చుండవెడివాడవై తాళవే
ము లో నివసించుచున్నాడు. అతని కినావాక్యముగా నేపుడు
మాకామ్నాడా చ్ఛ వ్యంగములూనళ్ళు చుండ మత్తే సుపతుల
సమర్థులై వశ్యాకములతో చందనుప్తని నేర్తింపవలె
యునని, వారనిమున తిరవాస్యముగా గరభ్యని చ్ఛారా
చేప్పి పంపవలయును!! నని.

విరా: ఓమాత్యులాచ్ఛ పించినట్లే యిదుని (అని వెడలిపోవును)

పురుషుడు: (ప్రవేశించి) మంత్రివరేణ్యా! ఇదే శకటదాసు
విన్నవించుచున్నది. ఓమాత్యులైన యా తాతగారు శ్రీ చారదాసు
లు ఉమ్మడియమున్నది కావున ఓమా ఆజ్ఞలు మాతులు గాకపోని

రాక్ష = (చూచి) ఓహో! ఓనర్ప్ణ కుతే యా భ్యరదాసులు వ
చ్చా! ఓమ్మవానినిసంతోషపెట్టి యా భూషణములను
గైకొమ్మనినాయా ఉగాశేకరు దాసునకా చేప్పుము.

పురు: అట్లే (అని వెడలిపోవును)

దివ్యతేజోమూర్తులు.

రాక్షసి: వేమనూడ! గగనమునకు వంపెనొకతనువు ప్రళయనకు వంపెనొకతనువు

(తేజ) దురాత్ముడైన బాహుకునుండి చంద్రుడు పుడుతాడు

పడునా? పడవచ్చును. మా వాంఛితమును సఫలమైనట్లే గానే

యనలుకొంచుమున్నాడ. ఎట్లన.

ప. ధరణీ పాలురలెల్లమిన్నయు సుమ్ము నేడానొప్పమాకుండునీ

శ్వరుగానీతనిఁజేసి నాడనమున్ మా బాలవ్వఁజేపారు ధా

త్రీరమావాప్త! డాకంధీరంబు శపథాభ్యంబీ తీర్థుండిట్లన్

యతిలాభార్థము త్వమిత్రీ భావమది నాశంబొంద జేవింపదే.

(అందఱువెడలిపోవుదురు.)

ఇది దివ్యతేజోమూర్తులు.

ముద్రాక్షసులు.

ఆత్మగతాలాపంగాను.

(రాజాంతర్పురసేవకుడుప్రవేశించును)

వంచువేషి: (నిర్వేదముతో)

రూపాది విషయములే రూపించునే యిట్టి ~~చక్షులు~~

~~యూవళిచే మున్ను నాకర్షలాపు~~
~~తాపత్రయ మయి తుదాకే నాకర్షణాశలు~~

మోహితుఁడనే యట్టి సుందరనయినాడు

ఉన్నియు (దవనశక్తి యుంతరింప.

నడచాంకాయె నీ యాజ్ఞ విడ్డి యుంచు

తైసంచరించెడి యంగవంచు

~~ఉన్నియు~~
అవియెల్ల సారంచు అవిశాపవ్యగబలగ్గే

పోటవంచుకొను వాసి భంగమించే.

కోడయనాసాపి కాశగా! యుకడడు వడే.

మార్ధకంబను వ్రతాతంచువచ్చి వీడు.

శరము పెబాగయున, శిశాలుశ్రీ లాపకిడు (

దాము సంపేదమవే లన్ధ్ధంచుకాగ.

(పరికించుచు) నీయు సుగాంగపై సాధారకారు

లారా! సుస్వకోతనాయుడై నవంది సుప్రదీప్త (థిలమ్మ్ జ్ఞాపం

తుదారిరాత్రే సలూ.

మునున్నిదాది నా ఆరంభింపనుద్దిన కొమ్మకొమ్మకు దేవతాస్త్రీలచే
సభిరాకుమైన కుసుమ పుర్వమునచూడ గోరుమా సన్నిధానం-
దుతలన ముద్ధ్రశనలీలాగ్నవులైన సుగాత్రపు సాదోపరిభాగములు
మకరధ్వజసంగరారంభ పటుడాకు యని. (మరల నాకాశమునరదు)
ఏమనుచున్నారు? "ఆర్యా! కొమ్మకొమ్మకు దేవతాస్త్రీలచే నిషేధింపబడిన
విషయాలు పుష్పులనుడే అతుపబడవే తోడనీయా,
ఏమో దైవోపహతులారా! మీకేసద్యోం ప్రాణహారియైన వార్తా
ప్రసంగవేళ. తత్వరకానిపుడు.

మం. పరిమళధూపమువే గలంగి ముద్ధమనోహరపుష్పమాలలన్
కరస్థిరముగనొప్పకంచములచేబుధి వందిమయూపకారవా
మరములసింహాసనమాంతముదాల్పుటచేసి పూర్వమై
నొలయనియట్టులన్నిధరనుంచుదుచందనవారిసేకమున్.

ఏమిచెప్పుచున్నారు? ఆర్యా! ప్రభునియాజ్ఞానమనుషింపబ
డుమన్నిదగ్గరుని యా. భద్రముఖలారా త్వరపడుడి. ఇదే
మంత్రిగుప్తదే వేగదురాలేదో తెల్పెదను విచ్చేసెను. ఏయాతడు

వం. లతాంతలమనైనమార్గములగూడఖలంపకేభూతిభారమున్
విటుగతిపెట్టెమోసె వృషభ్యంచుక్రియనేమునుమతం
తాంతి
వరకిటుకాని శాయత్తే
తరుకావలసుడేయుటకాల్పుటగ నీతర్వడు ముదంబునదాలిమి క్రొత్త దాని
దుటదరుగాలు చేతడువసించిముదంబునడుగోడిమోడ్చరా
దిరిడుడుగాలు నొందియుమనినతనొందడుదీయడోడ్డమ
రడిదడుగాడు నొందియునుద్దైనపతు నొందడుదీయడోడ్డమ

శ్రీ శ్రీ మహాంకాళి గుడి.

(తొలి రంగం)

(ప్రేమ్ వ్యవ అంటే టు.

(తరువాత రాజు. భుతకోరియు ప్రవేశింతురు).

రాజు:. (తనలో) రాజ్యము పోయి రాజధర్మను స్థానపరుడైన

నృపతికి మిగిలి అవ్వే సాధనాలు. ఎట్లన.

మం: శూరపౌరుషమా పరింపు వరశౌర్యమా నవీవిధ స్వ ప్రయోజనం

బరయగసంభవింపు నిబలూరయు స్వార్థము వేని మహాప్రభే

ధురతి నోరుండలేడు. పరార్థపరుండయున్నో

శరుడొ వడైన నుండగడటువంట మహాశ్వయిద్ధపాసేధనే

భరవశవర్తియై యే అతడు బంధురసైన్యము లట్లె అంగడన్.

ఉంతియగాక యాత్మ ఎవ్వైన రాజులకు గూడ అవ్యలకీర్తి

దురాధాదు సుమా. ఎండులతన;

ఉ: శూరుని ధీరు మంత్రి నయశోధనులన్ బలసంయుతుం బరా

భీరతు మూర్ఖు నింగనలు, పే యుదుపేతి ఖడ్గంబు పాళిపై.

చూరులటన్నభీతిగను గూడదు భీరులగే రుచాగటా

యేంకొనియలవ్వేమొల యింగరాదవేశ్యకొలంతనన్.

మఱి యిట్లనియె గూడ. "నాతో, స్మృతి వివలకొంచు మాటలంటిని కాలయ

కాలము స్వతంత్రునిచే వ్యవహరింపబడు యార్యవాక్యములు. యొకవేళ

ము. మొని బాతకములను మనవెనెట్లు కేలసునంగే కలిమతిని. వేక.

యన్యపదేశ పరిహార్యమాన మాద్ధాలవ్వేమేయు సర్వదాస్వ లోంకు

లమే. ఎట్లన్నచే.

మొదటి రాక్షసుడు.

ఉ : మానుగ సతిద్రాయత్వ నడుపమాన్పఁగ శిష్యుని సాహస్ర మోహ్గమున్
వెగనిఖరింపఁ పట్టులను మాన్పఁగ సద్గురుఁడంతు శంబగున్.
గానవిలే కశిష్యనయ సౌరవ ముక్కలలాగ సైవీరులే.
ధీనికిమించుస్వేచ్ఛకు మదిన్వ్యతిరేకులలోమిఁకేప్పుడుఁ.

(ప్రకాశముగా) ఆఁహా! వైకొనరే! సుగాంగమోహ్గమును

మొప్పుఁ.

కంఠ : ఇటెట్టిప్రభువుల (పడఁచి) ఇది సుగాంగపాసాదము.

ప్రభువులమెప్పుగానాహో కొంతయిగాకే.

రాజు : (ఎదుఁడనఖనడుంచి, దిశలుచూచి) ఏమో! శరత్పుయు
సంపాదిత శోభవైనదిఅనలయతివనోవారాత..ఎట్లున.

ఘం.. ధవళపటోదమూలలనుదట్టపుపైతల భూమి ఉప్పఁగా
నలసినవేళకల్పనఘనంబులపెగ్గురుపవ్వులెవ్వెడన్ మగన్
దవిలిచరింపఁజొత్తరతరాకలోకువదంబుపుష్పమూఁగా
దివమునఁబుట్టెపాఱెడినదీచయమట్లుతనేర్పెదికుఁడులన్.

మఱియు,

ఉ : పాంగిచరించువేటకినిపూర్వనిషిద్ధతఁదెల్పెనోడలన్
వంగడిపట్లుచేసెసుఖలప్రచురత్వములందుసాటికిన్.
స్త్రీంపెవిషంబుపోలెనెనెమ్మదిమోదంబునసర్వమీశరు
త్సంగతియెమ్మివానికిసదివ్యనిధుంబునుగూర్పువైవడిన్.

మొదటిరూపు. తృతీయాంకము.

డి: దారుణపు నిర్ణయంబిది గలదట్లే కా నాయకునప్రియం బెదన్
శూరత్వంగలంగి పాయుపతి కోర్కి మునెట్లో ట్రింపు వ్యర్థంబో?
గూఢముగ నేర్పరిత్తు లుగు మంత్రిమయూఖవలోల సంగతన్
కారదవే శచేర్పను చుసన్నినాళ్లేసి మతిరోధ బుధాశికిన్.

(అంతట శూరుడు నభినయించుచు) ఏమాయ ప్రళయాత్మకోద్భవి
మతోల్లుతవై యున్నది భీమసమపురము: మానున్ గుడ్వై కొ
నరే! నామాట గాత్ర మంతట ప్రతిధ్వనంబుగా వుచ్చరింపకొ
ల్లుకు వలు మాటలంపబడెనుగదా.

కంసు: ఓపును.

రాజు: ఓయినామాటను చొరుటేలగైకొనలేదు.

కంసు: (చెవులుమూసికొని) పాపము శాంతింపుగాక పాపము
శాంతింపుగాక. భూమియందు దేవతలయాజ్ఞలూర్ధ్వమెల్లప్పుడై
నను శ్లంఘింపబడెనా? యిప్పుడులోకులు శ్లంఘింపుచుండిరే?

రాజు: శుభాయేల కాయుద్యమ కోళ్ళివాయువు ప్రబలికినిగుసుమ
ప్రాయమునవ్వుత్పత్తియునాలేదు.

మం: మాతుశ్రీకథావిధుచేవిధులు చనగడంత వమ్ముపోనుండవేళ్ళలు
నీతనేడు భారమందగను నరిమిల వీథులకొప్పుసేయ రా
గాత గృహంబై భవంబులనొక్కళ్ళుకరిన్ వేడిమాయుపోరువై
యుతులగు హారమంత్రులను కోళ్ళుశమోగములందకోలనో!

కంసు : ఇది యింతియు.

రాజు : ఏమిటది.

కంసు : దేవా! యిదిదో.

రాజు : స్పష్టముగా చెప్పుము.

కంసు : కామదేమకోత్సవమునిషేధింపబడినది.

రాజు : (కోపముతో) ఆ! ఎవనిచేత.

కంసు : దేవా! యింతకంటెనైనవిన్నవింపరాదు.

రాజు : ప్రేక్షకులతిరస్కారమునకే యుపైనవేలా త్రవిషయములు

ఆర్యమాతామున్నలచేనపహారింపబడలేదుకదా.

కంసు : ప్రభూ! బ్రతుకగోరినవాడన్నగెవండిదేవరవారిపాస

నమునతిక్రమించును.

రాజు : హాహాహో త్తరా! మూర్ఖుండగోరుమున్నాడట.

ప్రతి : దేవా! ఇదే సింహాసనం.

రాజు : (మూర్ఖుండుడనిన యింపు) పూజ్యుడా! వైహేనరీ!

ఆర్యమాతామున్నలనుఘాడగోరుమాహార్హుడా.

కంసు : దేవరవారాజ్ఞాపింపవలయునే. (తనివెడలిపోవును)

(పిదపదన యింటలోనాసనమునగూర్చుండికోపము

గూడినమింతనభినయింపుచు (పాదాన్యధుపర్శతే

శింపుచు)

తృతీయాంకము.

మాధా: శుంభాద్యుద్దైత్యరాజ్ఞే సుధనాతోనే ట్లు స్వర్ధవకొంటి
మన్నాడు.

నే. రంభాశలెయింది నయ పొరాఖపాతక.

గొతొల్సుడుర్ధలిగదలం పురము.

విడనాడి, వందుల విధ్వంసమొనరించి,

యలచంద్రుప్రనక శిలరాజ్ఞ

పట్టతిచునేగతిగట్టి (నామకుండావగానొసలొ

విధమునవలా త్వ్యవాగివిభుని కంపిస్తేను

భంగంబునొందించి పరిపాటమెయివాని

లక్ష్మీనిపర్వంబులాగికొందు.

నిజమునానంబూయుదిలోననిన్నయిుంచు.

యధికతరములు నాబుద్ధినతిశయింపుము

వాంఛప్రకోపదుష్టరాజ్ఞ సుడిలతండుడ

మిత నేమొనరింపు మానాజ్ఞ ఎతతపుగనూ.

(ఆకాశమున ధ్వనిలు) రాజ్ఞ సోదరక్ష! తరుదుర్ధీప నవు

సుంచి విరమింపుము.

ధ: మందుడు దుష్టమంత్రి మనమండలపాంతరాజ్ఞతోతాంత్యుడొ

శంఖుడు గాడిలతండునరనాథుడుమార్కండవిష్ణుగుప్తడే

యింతిరాజ్ఞ సుంధమతియొల్లసులా నత నేసునాకిచ్చే

బాంధవసోలడుయొకడంటయొ భూపులలోడ వినోధ మొందాడవే

మధుకర్ రాజే సంగు.

(తులుమంబు) తేక యీవిషయమున నాపనస్సునం తగా బాధ

పెట్టవలసినదిలేదు: వేలన.

మ. తడవైనిల్వలితిర్వ్యలాత్మీఘనమేంతన్మోదు భ్రోత్సాకాం, నై
చెర స్వప్నాప్తి పరిపాలనప్రకటులాసిద్ధార్థికారుణ్యరుల్.
ధరణీకిన్వినూత్నుతోడగ్గి తతవివాదం బాది యీరాష్ట్రసన్.
బరభూపాలకులుండి నీతివసికొమనే భ్రంశింపు చేదింపదన్.

(ప్రవేశంబు)

వంయుధే: స్వేవావృత్తి కష్టమగదా.

కా. . ఖ్యాపంచకవేభీతి రాజుగనిన్నే బాటంబు సుంతిప్రజన్
స్వేవింపంచవె రాజు సమ్మతులఁబాహింపంపోవేధూర్వులన్.
శ్రీవంబెత్తి యు పియోగకులంబులకెనరిరంనవవేనే గనుటచే
స్వేవాధర్మమువేఉవృత్తియని యీచే పింతురుద్యన్మతుల్. (

(పరివ్రమంబు మూవు) ఇదే యీభూభాగా మేనలయిల్లు: పోవే
శింతుకుగాక (ప్రవేశంబు మూవు) రాజాధిరాజ మంత్రుల
మైస్వేభూమిలు దియా!

మం. పిడుకలఁగొట్టేవృత్తుచపెట్టిన పిన్నలెగుంటరాయిది.
వదుగులప్రత్యహాంబుగానివప్పినద్రవ్యలశాస్త్రవ్యలయ్యాలే
సడలసమిత్తువెండిదిగజారగవంగినమూరుగలఁడాఁ
బదుతకుసిద్ధపెట్టవెలసెబ్రాహ్మణుగాహాయిజీవనమిద్ధన్మై.
ఇంతనిరవేపోఁడుటవలననే యితనాకాంద్రిసుప్తస్వ
పలుఁడనిపిలువఁగలంగెను: ఎట్లన.

ప్రత్యేక యూంక వాఁ.

చం. వదనము లెండుసప్పులపార్శ్వతలే నిగుడుంచి నెత్తిమా
పాదిపి మకోశునే న్నుదురు భూరిమహీశ్వరవాఖ్యాతు, ల
వ్యాధియడియాస లోగుమాత్రకృశుడానిబయింపఁగల్లు వో
ఎదులసెకడవేదు తెండధీవ పతియైననుగడి పోవయే.

(మూఁ పయమూఁ) ఓరే! యార్వా కా కప్పలిచుట్టు న్నార్లు.

వం: రతఱుగనంద వాఖ్యుల వేవస్మమయం బుద యుంచు నాకడలే
డుతినానరించె లోకము నాదాగతోయుంచకయే వ్యాడాతుడే
వదుపతోమాతపంచులనిపాతితమంబానరించియతతట్టనే
భరనకయుందుసూదున్ని యభంగురతే మరుమాయుఁగ.
భారయని సూడ్నేయురుడతేమమునక్రాళ్ళనిమద్ధతి మాఁగల్లెడినే.

(మూఁ యందుమోకరిల్ల (ఖి)

ఆర్యులు మలుంతురుగాక.

మూ కా: వైశ్రీనరీ! వచ్చినపని యేమి.

వంచు: ఓరాన్నీ! ససంభ్రమ ప్రణత రాజలోకవశాళి మాకిచ్చమాలా
పిశంగే వృతశీతాకారవింద యుగళుఁడును బాత తస్మైరగోయునాడుడే
యుందువైనచంద్రగుప్తదేవ్రఁడు శిరస్సువంచి యార్యులను నమస్క
రించుచున్నవారంబుచున్నాఁడు (కై) యాంలకాయుచు వేవయున్నా
నారాజనమును భాఁడఁగోరుచున్నాఁడ ॥ నని.

మూ కా: వృషలుఁడుసన్నాఁ భూఁడఁగోరుచున్నాఁడ వైశ్రీనరీ నాకే
నాకర్ణించినవారి మదీయహస్తవతియే సంధ్రిగుపుని చేవినఁబట్టెనే
గదా?

ముద్రారాక్షస ము.

తే కంచు: ఆర్యా! ఏమి పడినది.

మాధ: (కోపముతో) ఆ. ఎవనిచే నేర్పబడినది.

కంచు: (భయముతో) ఆర్యా ~~[illegible]~~ లను మీకొరకే వెదకుచు వచ్చి సుగాంగ ప్రాసాదమునకే వచ్చి నిన్ను

నప్రత్యక్షమయినప్పటికి నపురము చూడగలిగినది.

మాధ: ఆ. తెలిసినది. పిమ్మట మీకెల్లరకు ప్రత్యేకముగా చంద్రగుప్తుడు

కుపితుడగుచున్నాడు. వేగ పొమ్ము.

(కంచుకి భయముతో నటించుచు నథోముఖుడై యుండును)

మాధ: ~~[illegible]~~ కీర్తి రాజపరిజనమునకంతటకు నీ మాధవ్యుని మాదనెంత

ద్వేషము! కాని మమ్ము చంద్రగుప్తుడే యగుట?

కంచు: (భయముతటించుచు) పూజ్యుడా! సుగాంగము నందున్న పురుషు

వ్యసనమున్నదే వశవారిపాద సన్నిధికే చంపెను.

(వెళ్ళును)

మాధ: (వెళ్ళి) సుగాంగమా? మమ్ము నాదేశింపుచున్న

కంచు: ఇటులే ఆర్యులు. (ఇద్దరు పంక్తిమంత్రులు).

కంచు: ఇది సుగాంగప్రాసాదము.

మాధ: (ఎదురుగా నిలబడి, చూచి) ఆహా! వచ్చితిమి సింహ

సదృశనిష్క్రమణయున్నది. వెళ్ళు! పాము!

డి: పాపి రిపుత్వనాయనుని, బాటగట్టగా కానేనట్టనందు ల

భ్యాపితమయినే కాని ధాము(ధర్మ)వర్తనులాధినే తనే

నాస్తనరాజు మద్ది సదృశాధీశ్వరుండు సిద్ధార్థక సం

శ్లేషము(సూర్యగ్రహమునుగతి నాకేవి మూఢ వృత్తమున్.

(ప్రవేశించి) పృథులుడు భయమొందుడగావ.

రాజు: (ఆసనమునుండితొలగి) అయ్యో! మందభాగ్యుడనగు నన్నుడుపుము (వీపాదములపైబడును)

మాతా: (చేతితోముట్టుకొని) వత్సా లెమ్ము లెమ్ము.

ఉ: ఆంతరనిస్సరత్ప్రపధగాంబుతశీతలవారిశీకరా
కర్షింతపోహాద్రినుండి విమలరత్నవిభూషితదర్వికాక్రక్ష
ప్రాంతమునాడగగుళ్ళనరపాలురుజోతిఅవెల్వడుదచ్చిరో
నంతమకీర్తిప్రసర్పంబులనొప్పుతనోపదాంగుళుల్.

రాజు: ఆర్యుల యనుగ్రహమునకే సంతయుసభవింపబడుమనియెయున్నది

ఆర్యులు మార్పుండుదురుగాక.

(ఇద్దరు తగినట్లు మార్పుందుదురు)

మాతా: వత్సా! మేమిందులకుబిలువబడితిమి?

రాజు: పూజ్యుల దర్శనమువే నన్ననుగ్రహంపజేసినమాను.

మాతా: (నవ్వుచూ) ఈవినయమితడుచాలును. నిష్ప్రయోజనమగానేది
వారణతులు ప్రభువుల వేడబిలువడరు.

రాజు: ఆర్యా! కౌముదీమహోత్సవమునిమిత్తంబుగా వార్యులుపరమే
మిమ్మాహ్వానించుచున్నారు.

మాతా: (స్మితమొనరించి) రేపునధికరించుటకుమేము పిలువబడి
తిమిమరుచున్నామాటే.

రాజు: పాపము శాంతించెగాక. వేరుతేదు. విన్నపించుకొనుటకు.

మాతా: ఓప్రియసుహృద్విన్నపింపదగినవారిస్వేచ్ఛాభిమతములనెరిగి
పరానివి.

వెళ్ళిరాక్కడ్డ లు.

రాజు: ఓ దియుంతియు. సందేహమేమి మున్నది. వాని యొవప్పుడును నార్యు
లప్రవృత్తి నిప్పుయొ ఖనము గానుండదని మాకుఁబ్రసాద్యా వకాశ
మొగలుగుమున్నది.

మాధవ: మంద్రిగుప్తా! ప్రయోజనములేక మాబిడ్డఁడు స్వీపై కూనర
వైనసుధ్యోగింపఁడని మవర్తుగాఁడె అనిపించుకొంటివి.

రాజు: ప్రాచ్యుఁడా! ఒందువలననే వినఁజోరిర్ద నన్నధిక్షింపుమున్నది.

మాధ: మౌర్యా! వినుము: ఉద్ధశాస్త్రకారులు మూడువిధ ములైనసిద్ధి
నిశ్చయింపుమున్నారు. రాజాయుత్తము సమవాయుత్తమును ప్ర
యోయుత్తమునని,, పెదప సమవాయుత్త సిద్ధివైననేయా
యోయుత్తమునఁ బ్రయోజనమేమి? ఎందువలన నాపిడుపుయుమున
నిలుయ్యలవై యున్నమేమే. తెలసివొనఁదలఁచు.

(రాజు మోపములోనుమును బ్రకర్షుఁడ్రిప్పుకొనును)

(తెరలోవై ఆళులు అదృశ్యరూపధరింతురు).

ఒకఁడు:

పద్యం: తెల్లపూవ్వల కాంతిఁగొల్లఁగొట్టఁగఖాలు
భస్మంబుచేనభో ఖాగమెళ్ళ.
ధవళంబు నొనరించు వేవలయూప్పని యంచు
మండలి. ఖలధర్మమనవైన.
గఖవర్గవస్త్రంబు నిఖలాపమును మార్చి.
పాండురాంగభాండకరంబు.
ఢంబులేన్నిలఁతాలు వేరకపాల

మాలనుధరియించి.
గాపాలమాతకే గళమునధరియించి,
హాస్యమనియొడిరాజు హంసలాప్ప.

తృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ కొత్త దైసాంపు భూపుశర ణు మూడిడు.

దాండ వాడుశ వేళ సుధా రహా భ్ర

శాల వెలుగొందు శశ భుని మేలమూర్తి

కప్పు మలనెల్ల దొలగింపుగా ఇచ్చినా నమాను.

మఱియు.

సీ. ఉప్పుడే వికసిత మగుటే వింద మే

రత్న దీపాంతర ప్రభ్రల భూడ

శాలవిటపి ఇచ్చి యొక తరుతతి కాలంబు వివు ఇమై.

యూత్న్ కెయ్యా శక్తి మగుచు నలరి.

ఉరుంగభ్రంగ తులాడి యావ్య అంతలచేత

ధనంతరంబు ననసు లావరింప.

నిద్రాంతరా యం బునివ్వటిల్లుటఁ జేసి.

యే ఉప్పు నోషాముఖులందు దురగలింప.

దత్తకు కాచవ్యవాహోపధానమై నే

శేష శయ్యాస నంబు దన్నిండి తేము.

డడు ఉపకాపాండలం బుత ధారలుగ గల్గి

నాదిక్షేపా చ్ఛ శలయ్యా తలం బు.

విడనాడి తేవెడి విప్పు దీవ్ర ని. మూత ~~నిచేలాల్చి~~

నోగ్నిశిఖ యున మందస్ప మొంది నడియు.

రత్నదీప ప్రభా రాజి కీ లేకాల ~~వసంతిస్తే~~

మాభి ముఖ్యమునొంప తకలుసదియు.

తురాస్థానము.

సంగభంగములోడి యాత్మ అంతలనే తత.

సంతర్ముఖాస్థుడైనయదియు.

నిదురపోడి పోయినందున నివ్వేటిల్ల

మోహగలదియు స్వప్నేయ శక్తమైన

యదియు సహజ నిర్ద నిమీలితమైన యదియు

నైనయవలోకనంబు మొమ్మరయుగాక.

కైండవవాడు.

చ. ఖలమున కొన్ని నిధానములభంగి స్వకాంచే సుధాతయేలనో.
దళితమదేభయూథముల దర్పితసింహములేల మావరంబులనే.
ధరిత్రి ను
వ్వలితలమగేందు వెట్టులని శంబు. సగోరవేల్పనోర్వ మో
యిలనటునిన్ను బోటివ్వధీవశ్యలు లొప్పరు స్వామ్యమాయలన్.

ఔంతియకాక.

తే.గే. భూపురాధీశులధరియించు భోగములను
నను భవించినమాత్రానచేసునే రాజు ప్రభుండు.
నిరవధిమొర్మడుచే వలె ధికడశింప
కానియాస్థానమునడపునో రాజుతండ్రి.

మాళ: (తనలో) మొదటివానిది. విశిష్టదేవతాస్తోత్ర రూపమున
నుపసిద్ధత
ప్రత్యక్ష శరణార్థుల గుణవర్ణనాత్మకంబైనయుక్తిప్రధానము
ఈకైండవవానిదిమిళ్ళుతెలియుటున్నాస్తుతి (ఆత్మనింద)
చందిసుప్పనుత్తమపరకూటమైనది
ఆతెలిసినది. ఇయ్యుపరిరాజసూయ ప్రయోగము. దురాత్మ
రాజసూ! మూడవదియునైయున్నది, కొంటెల్పుడవమేయుకొని
యేయున్నాడవుసుమా!

తృతీయాంకము

రాజు: ఓరన్నా! వైకోనరీ! యీవైతాళికులకి ఉద్దండులకి ~~ఇష్టమగా~~ వేలసువర్ణములు నిప్పింపుము

వంశు: ప్రభువులాజ్ఞాపించినట్లుగా నర్పించెదను (అని తేసి నడచును)

మాధా: (క్రోధముతో) వైకోనరీ నీ ఔన్నత్యము పాడవలదూ! పోరన్నా! ఏమిటికీ యస్థానమున భూరిదానము.

రాజు: (కోపముతో) ఆర్యులం ~~ఇష్టులం~~ తులంతటి నీవధింపుచే రాజ్యము సాగు

రాజ్ఞ్యమవేళగాక బంధనముగామున్నది.

మాధా: పోరన్నా! స్వాయత్తముగా రాజ్ఞ్యతంత్రము నడపలేని రాజులకిట్టి బాధలుండును. దీనిని నివృత్తిచేసి ~~#~~ నీవే స్వాయత్తముగా రాజ్యపాలన మలవడ ప్రకటింపుము.

రాజు: మాపని నీవే చేసికొనఁగలము.

మాధా: మాకు సంతోషము. వేరెము కూడ మాపనిఁ జూచి కొందుము.

రాజు: మూఁడి కొనవచ్చును గాని కౌముదీ మహోత్సవ నిషేధమైనవఁచి యేకాకినవలేమియో ముందు వినఁగోరుచున్నాఁడను.

మాధా: పోరన్నా! కౌముదీ మహోత్సవాను ప్రాణములు (భయాము నేమోమియో పాపనిచే నేను వినఁగోరుచున్నాను.

రాజు: తెలుపఁబడి మాయాన యవ్యాహతముగా నడచుటయే.

మాధా: కౌముదీ మహోత్సవము నిషేధింపఁబడినా నాకు మోదమే ప్రయోజనము నీ యాజ్ఞా భంగమునా నర్పించెదయే. ఏలన.

చం: ఉతుల తమాలసాల కేసరా సితతే రవనంబులన్ మహో
న్నత తిమిరోరు తంబుల ఘనాల్ప పయోధులమధ్య భూభృత్
~~ప్రతతులలేని దాత్తత శిరంబున యోపరతు~~

ముద్రారాక్షసము.

తతసుమహాలక్ష్మీ ఓ ఈదలదాత్వై చీదిదగనాప్లో నారడన్
ప్రతిపాడపై వమింపను భవద్విగయోం మితసత్వ)ప్రభుత్వమ్
పిరపనే వ్యమలే యొకప్రయోమనమునూడవినంగోలాలనార్ లో.
దానంతటనేవ్వాడనూ.

రాక్షు: వెప్పవచ్చునాకే.

మాకా: శిగ్రోత్తరా! నావవనమునాతేమమ్మైచయువాబునకే వెప్పు
వు "ఇప్పటి యుపరాగమువలనదొలంగిన మలయకేతుకునాశే
యింపన భక్తుభటప్రభృతుల అభేత పత్రమునిమ్మని"

ప్రతిహారి: ఆయ్యలాజ్ఞాపింపనట్లే. (పోయివరలచ్చేశంబు) అయ్యా!
ఇదిగో పత్రం.

మాకా = (తోసికొని) మొండ్రాడా! దేనిగూడుమా.

రాక్షు: (తనలోనదువ్వను) ~~శుభమనగానా,~~ ప్రతిపత్తిరక్షోయు
నామధేయుడైన చంద్రగుప్తదేవని ప్రధానపురుషులును, సమాన
ప్రతిపత్తిగలవారును నివటినుండి తొలంగి వచ్చినవారి ప్రయోజనాలభేదపత్రమిది.
కేతుకునాశేయింపనమాయనసు వారిప్రయోజనాలభేదపత్రమిది.
రండుతోమెడటెకాడు. గజాధ్యాసుడైన భద్రభటుడు తుర
గాధిపతిపురుషదత్తుడు, ప్రధానక్ష్మీరపాలకుడైన చంద్ర భా
నుసేనవల్లుడు డింగరాతుడు. ప్రభువునకు నాత్మీయుడుమక్కో
రాజబలదేవనప్పుడు. రాజునకు బాల్యప్రకృతిసేవకుడైన రా
క్షసుడుసే నాపతియైన సింహబలుని తమ్ముడు భాగుదాయ
ణుడు. మాలవరాజపుత్రుడైన లోహితాక్షుడు. పారికకుల

ము మున్నడైన విషయశర్మయను నే మే మందరము తపోనిష్ఠాపరనివాళ్ళ
మునందు భాగరూపులమై యున్నారమూ ?! (ప్రకాశముగా) ఆర్యా!
యీ పత్ర మింతియ ; మఱి వీరివెల్లరమునాయందు విరాగవాగగళ్ళ
ఉమో కోతు మీ వైతే వో వినఁగోరు చున్నాను.

మాధా:- వినుము. ఇందులఁగ ఖాశ్వధ్వస్తులు భద్రుభలు పురుష
దత్వులనువారి తుపురు స్త్రీ మదన్ మృగయా శీలుకై గఖాశ్వ్యశ్వ
ర్ణీ కామునకే మరి యుండుటచే నాచేఁదధికారము నుండి తూలదీం
పఁబడి భీవనోపాధి కిసరిపోయినభ్రతినిమ్ముటచే, బోయిపరప
ట్టేమునందుఁనేరి మలయకేతువునాశ్రయింపి మరలఁదమతమ
యధికారములనందినొందిరి. డింగరాతఖిలసపులనువారు
వృథు, పరమలోభమునసేవింప్రీ భీవనము మాలదనితెఱఁగుచేయక
యవటనధికములఖిముమున్నిదనిపోయి మలయకేతువు నొద్దఁ
నేరి. ఇఁకనీ బాలసేకముఁదు. రాజసేనుండనెఱివాఁడు.
నేయు సుగ్రీకామునసత్సంతతధనగ ఖాశ్వ్యాపత్తైనయీశ్వరాజాము
నుగొలఁది కాలమునసేపాంది మరలనదిపోవ్రీనే మోయనుభ్రయ
మునసేనాపతియైనసింహ
మునసమాటలేకేగినాఁడు. మఱియొకఁడుసేనాపతియైనసింహ
బలునితమ్ముఁడు భాగురాయణుఁడతఁడు. కాలమునఁమర్వతుఁనుని
లోస్నేహముగలిసి యుతనియందున్నభ్రీతిచే "నీతండ్రిచాణక్య
నిచేఁజంపఁబడినాఁడని పుత్రేం మిరకాస్సమునా భ్రయపెట్టేమల
యకేతువునటనుండి వెడలిపోవ్రీనటూనన్నిను. పిదపనేకకాత
యకేతువునటనుండి వెడలిపోవ్రీనటూనన్నిను. పిదపనేకకాత
వెనశ్చివచందనదాసాదులుశిష్టులపఁబడుచుండఁగాఁదనతోడ

ముద్రారాక్షసం.

మూడవయంకము పదునొకండవ సన్నివేశంలో చాణక్యుడు మలయకేతువు నాశ్రయించెను. రెండవసారి తనకు ప్రధానమైన పదవియందు బ్రతికేశాడు. ఆ పాత్ర వివిధమనుకరించి ప్రదర్శించుటచే దమదాయాదులకు విష్ణుదాసుడు సహాయుడాయెను. ఇవి వీరి యపరాధములకు కొన్ని కారణములు.

రాక్షసుడు: ఇట్టి వారి విరాగకారణములు తెలియనట్టి యన్యులచే నేలత్యాగ బ్రతిషేధానమూహరింపబడలేదు.

మాత్ర: ప్రతివిధానమాహరింపబడుటకు కారణము లేదు.

రాక్షసుడు: సామర్థ్యమువలెనే కాపురుషులకు నయోగ్యమైన ప్రయోజనము నాశంసియా.

మాత్ర: శక్తిలేక కాపురుషులమే? ప్రయోజనమాపేక్షించితినే

రాక్షసుడు: ప్రయోజనమది యేమో వినగోరుచున్నాను.

మాత్ర: రెండు ప్రధానములుగా వినుము. ఇప్పటి విరక్తులైన వారికి యువలసిన ప్రతివిధానము రెండు విధములు. రెండు నిర్వికాముగానే, నిర్వికాముడైన వానికి నధికారము నుండి తొలగించబడిన వ్యక్తులకు పురుషదత్తులకు మరలనధికారము నిచ్చుటయే. వ్యసనాసక్తిచే నయోగ్యులైన వారికి యందధికారమున్న నది సకలరాజ్యమూలమైన సహాశ్రయబలమును నశింపజేయుటయు.

తల్లితో యిట్లంటాడు

తలిబిడ్డలైన దింగరాతబలగుప్తులు సర్వకాలసుప్రదానతుదను
సంతోషింపరు. కట్టెవారినను గ్రహింపుమటెట్లు?

ధనమునశింపి నన్ని లిపిచేందిన రాజ
సేనభాగురాయ కులనను గ్రహింపనకాశమెవడిది? దాయాదుల
ను సహింపవయతి గర్వితులైయున్నలాగొకాలాన్వయిలయవర్గ
లకెట్టియు ను గ్రహాతుల్ప్రతినుదయింపడే యిట్లు. నిట్లు
ను గ్రహింపుటుయనెడిమిదటి పక్షమునపరిహారమాయెనా.

ఇరాక్షితవదితొడసిగ్రహాతు. కొలఁది
వ్రిందలే
వాతులమునకే నందిస్వీకము నిలుబంబిన మనము, సమాన
ప్రతిపత్తి గలిగినప్రధానపురుషవర్గమును గ్రమముగాదండింపిన
నందకులానురక్తులైనప్రభావళికి నవిశ్వాస్యులమనుచుని
పరివారింపఁబడినది నిగ్రహారూపమైనదండవిధానమూ.

ఇట్లు మనపక్షమునంతయు ననుగ్రహింపుమే
ర్మమైనకార్యమే సాధించే శక్తివంతుడై నయిలాంతకాత్యుగ్రమకా
త్యంతస్నేహమ్మనై నన్నుసాయముచేయుచూడి పితృవధకోపమునలిమర్ష
తవప్రతిజ్ఞైనమలయకేతువ్రమనపై దండెత్తనున్నాఁడు.
వాతనసిద్ధసన్నహసంగ్రహదుర్గమయవలసినయధికవియుపకాల
మగానియుత్సవకాలమగాదు. దుర సంసాధనదులు పారంభింపఁ
వలసియుండొడగాఁగొముచిమకాత్యవమునలనఁబ్రయోజన
మేమొ?యని నియిట్లు నిషేధింపఁబడినది.

ముద్రారాక్షసము.

రాము: ఆర్యా! యివఁటిప్రొద్దు నీవుగతలసియున్నది.

మాగ: మార్య! నీస్నేహముగా నడుగుటలు. నాకును బ్రొద్దులసి

నది చాలనున్నది.

రాము: సకార్యనర్థమునకు మూలమైనమలయకేతు విషటెనుకొ

పాటి పోర్తుమండుగానేలయుప్పలేపంచఁబడెను.

మాగ: ఉప్పలేపంచు కుందిటియనకిందపనులమేయిలేను: ఆతని

నిబంధింపనైన బంధింపవలయునాలేదా యిప్పెదమని

యెప్పుకొనినయర్థరాజ్యాముసైనసేవకెను.. బంధింపిన

యొడలఁబర్వతకుఁడు మనమేఁబంపఁబడినాఁడనెడి వై

తథ్యాతకు మనమేయూఁతనొసఁగినట్లేయగును, లేక

యర్థరాజ్యాముసొసగినఁబర్వతకవధకే వలయు వ్యతథ్యా

తాకూతస్థలమే యగును: దీని పాటిపోవ వలయునేతు

వ్యాపేక్షింపఁబడి యేను.

రాము: దీనికిల్లసమాధానమెసఁగితిరిసరే. ఇకనొడనే వర్తింపు

మన్నిరావసుఁడుప్పేక్షింపఁబడుటకుఁగతమేమిటా యిఁ

మాటలోయుత్తరమేమి?

చారా: ప్రభువ్యసనంబు రాజ్యవినాశమునకు సూచనస్థిరానురాగము కలవాఁడగుటచే

తను బాల్యకాలమునుండి యొకమోడనే నివసింపుచుఁవేతనూ శీల

వైభవంబునందానురక్తులైనప్రజలకు మికిఁగఅవిశ్వాసపాత్రు

డాపైయున్నాఁడు. పతియుఁబ్రజ్ఞాపౌరుషములు కలవాఁడు

సకలరాజసంపదున్నతుఁడు. ధనసంపన్నుఁడు కావున నివటినగరు

తృతీయాంకము.

నేండే నవసేంయు న్నామో మనలో దనవధివ్వైనయంత్రాంకలకాము
శేప్పను. దూరగతుడైనమో భావ్యాకోపము నుత్పాదింపినను. నుపాయ
ములవే నెట్లైన వశపరచుకొనవచ్చును, దనియూరి నున్నకార్తా సుఁడు
వ్యాపదతు గలతమైన శత్రుడుతమే మువలె ఁపెఁతవిపేయఁబడి దూర
స్థుఁడుకావింపఁబడినాఁడు

రాము: రేయిన విచ్చేయుంయు లపట్టుకొనలేదు.

బాగా: ఆతఁడసలుర్వాత్ సుఁదుసదా. పట్టుకొనుటకు వీర్తుంయిన
నీసైన్యములనుబెఁతి కిఁంటెనినశింపఁజేయు నువేద తాసైన
నశించిపోవును. ఇట్లుశిందువిధములవే తతోషమేవచ్చును.
మూడుము.

మం: ముసుమునుపెవ్రమంయిన కుఁటూనియొడుర్వఁగవాఁడుపోరఁమ
న్నెన, మహాపూ ర్ణ రామునివిశిష్టునింబూరుషుగోలపోడుత
ట్లునివిదుతంగ నేబలమునంతయుఁ వీరుంపుమగాన నాతఁడా
వనగజరాశులాంతనుపాయములనే శ్రమపెట్టుంపఁగాఁదగుఁ.

రామ: మే మార్యుల ముద్ధి బలము నతిక్రమింపఁశాలము నాని సర్వ
విధములవే నిశ్చయముగారావ్ సుఁదే కొనియాడఁదగినవాఁడి.

బాగా: (కోపముతో) నీవు కాదన మిగిలినవాక్యములు, మార్యుఁడా!
యుతనివే నేమి స్థానింపఁబడినది:

రామ: ఆ మహాత్ముఁడే మెనర్పినది. వినుఁడు.

మం: మనమేమఁడిగాఁదగాఁదని సమంబుతరలి వసించే నోప్పురం.
మునఁదనయిష్టమెవి బుయుక్తమోవఁది ఁచాటుమదియసన్నముఁ.
వెనుకానినిల్వఁరింవే నిఁక విశ్రాంతనేతి బలంబు నెల్లిమెంపునన్
~~కూనచెనరాంతి మనలనపాతాపెట్టియుమానముంచేఁబరప్రతయుతన్~~
మదాప్తకోటిలో.

మదాలసా సమేత.

మలయకేతు ప్రవేశము.

చాకి: (నవ్వి) రాక్షసునివలె శత్రువధకు సిద్ధపడినదింతియ కాదా

ఏందునివలెనను మన్మథుఁడంటి నామీఁద నీవృథవలె మలయకేతు భూతలమున,
రాజాధిరాజ పదమునందు నియోగింపఁబడెనేమో యని తలచు

టని.

రాజు: ఈ విషయమున నార్యుల ప్రయోజనమేమి? ఏది యన్నుఁడే

తనమోపఁబడినది.

చాకి: ఓ మత్సరీ!

రోషావేగంబున ఱగుంబెంబు లొనిపోయి
విషమంబైనట్టివీక్షణాళి
నురుశిఖాబంధంబు మూఁడు సోవఁగఁజేసి.
కుపిత యుంబెళ్ళిఁగన్గొను మనుచుఁ.
సకలక్షత్రవధూవంశసంహారదీక్షవో
ధూరస్ఫురితభ్రూవిలాసంబుతోఁ.
యెవ్వఁడనాకంటె నితరుండు లోకంబు
లొమ్మిడితండుల దున్మ్మఁగోల్గ
వాధిపత్యంబుఁగాంచి గర్వాంధుఁడై నే
నంధరాజన్యులను బసుఁ బ్రుండఁదుట్టి
రాజసామాన్యకరుఁడనసిద్ధమైయుఁ
బలికితినే నాఁ తెలుపు నిస్సంశయము కలుగ.

మఱి యు -

మం. గగన తటీవదంబునన్ గుములుగట్టు నేపథ్యాలు తాండవింపంగ నే
నొగలు మేఘమాలమయుప్పెడు యొడములు ద్రుంచి దిగ్గులన్
నిగుడన్ శోణభూతములు నిందిత నందన శీర్ణ భక్తి నే
మిగిల్చు మాయన్ అంతకు శమింప వ్రమాంశవ సారసార్వ్రభుమ్.

రాజు: ఓహ్! నిశ్చయమే తనే యిది యనుష్ఠింపఁబడినది.

మాధవ: ఏమీ! ఎవనిచేత?

రాజు: నందములవిధ్వంసమైన నది తనచేత.

మాధవ: ఓవిద్ధ్వంసులు దివ్యమహిమకే కలిగింతురు.

రాజు: విద్ధ్వంసుఁడై నమాత్యుఁడు పోవఁబడినాఁడు.

మాధవ: (కోపముతో) వృషలా! భవత్ప్రనిమోదవశవైవాహికుఁడగు

గోలుమున్నాఁడవు.

మం: విసరున్నగేహపాశములు విప్పుగఁబెట్టెడి కాస్త మకుటం

బుమిడుదగాలి తోఁదన్ని.

యసద్దశకోపతీవ్రమైన నంఘ్రితలంబిడి పంచలంబోలె

మసలతనందనాశమునమ్రుందిన నాదనుకోపవహ్ని నే

వెసకొలుపంగఁజూనెదవిదే యిటఁగాలపరీతమూర్తివై.

రాజు: (భయముతోఁదనలో) ఓయమ్మా! యిఁకనేమ్రొగ్గిన త్మామ

గానే యాఁబ్రదుకుపిడుఁడాయెనా.. ఎట్లనఁగ,

రుద్రుని ప్రార్థన ము.

మా. రౌద్ర తరుషావేశమ్ము నిరాకుమ్ములన్ గనులెల్లి వాటిగా.
భూమ ముడిపాడు ధూమమ్ము నభ్రాన్వేదవానలు పోలి రంభ్రంబడన్
లేమయు ధరిత్రి చాదకొని సంహరతాండవమ్ముతో తనిసెన్ నాత్మలూ
దమనుని చండ రౌద్రరస తాండవమున్ దలపోయు మిచ్చన్ గతం.

మాకా: (కపటోపమును ప్రసంహారిణి) చంద్రగుప్తా! కిం యుత్తర.
ప్రత్యుత్తర రహిత అంకవిభాగమును. నాకంటె ప్రార్థ సుడే ఘనుడ
ని షీనేపతలంచిన మేడల నిదేశస్త్రీమువాని కిచ్చి (ని
శస్త్రమును బాహువై మి, తేమి. (యూకాశమున ద్రష్టి సూచి,
తనలో) రాక్షసా! ఇది కౌటిల్య బుద్ధి బలమును ఇయింప
నోకిన నే బుద్ధి ప్రకర్షము.

తే: నయమువెంపొందదద్రక్తి మాకాలాన్వాడైన
కొల్వ్యనెలుమట్టు సురరంచు మతి నళ్ళంపా.
భేదతంత్రంబువెద్ధ నిసూచిసావి
యదియె నీ నాశమున మునే కడిమియు నీవ!

(ఆనివెడలు సూత్రను)

రాజు = భూజ్ఞుడా! వైహీనరీ! యిది మొదలు నీని మాటాన్న
దనాదరింపు. చంద్రగుప్తుడే స్వయముగా రాజ్యపరిపాలన
వెలనల్పము మంత్రులకెల్లరుచుదే అయుడే యయుము.
కంపు. (తరువాత) ఆర్యచాణక్యుడనక యుపపదంబొతము
గాడు చాణక్యుడనట యెట్లు? ఓయ్! ఓయ్!

ధీరనాయకుఁడనఁబడుఁగాకుఁ. దీనిలక్షణంబులు నీవిషయంబున
ప్రభునిదోషములేదు. ఫలన,

కం. నరపతిపెడుఁగావించిన
దురయుంగామంత్రిదోషమయ్యుఁదిలఁపన్
ధరమూఁకలోనిదొసఁగున
వరగజమిఁగవ్వాళకచ్ఛవాఁబ్యాళుగాదే.

రాజు: ఓరన్నీ! ఆలుమింబువుంటేవేమి?

వసు: దేవా! ఏమియులేదు. భాగ్యశాలియునీదేశంవారిప్రధి

ప్రభుప్రవేశము.

రాజు: (తనలో) వేమిట్లుగ్రహించుఁబదివుండఁగాస్వకార్య
సిద్ధికాముఁడైనయాద్యుఁడుసంప్రాప్తకామునిగాన
ప్రకాశముగాకొంతోత్కకాయిశుఁడనాలకూఁబోతఁ
నాడులనూపిన నన్నీమాడ్రింబువొన్నదిశయనగృహమూ

మూప్రతు.

ప్రతీహారి: ప్రభువులచుట్టువాత్మలుగాక.

రాజు: (తనలో)

తే: ఆర్యనమునుఁగాని యెమిథ్యావివాద
మాడునాబుద్ధిభూమిలోనడఁగఁజూచె.
నికుఁడవంచుఁగురులతోఁగొక్కిరింము
నేచకుతుంగుసిగ్గేలనవ్వటెలదొ.

(నిందఁదువెడలఁబోవుదురు)

తృతీయాశ్వాసము.

భద్రా రావే సఖా
చాతుర్ధాంతరాలు
సాల్గవ యవరాలు.

(పెద్దపథికవేషములో యుషోదు ప్రవేశింపు)

పురు: ఆహా ఆస్వస్థమానస్వనము.

తే: విరతిగానదిగమనంబువే విధంబు
నరవరుయూహ్యతేమున్నధరణిలోన.
సమధికంబైన బహుళయోజనశతంబు.
నగుతదాగతంబవెవ్వాడుతగ నాచిలుచు.

ఇప్పుడమాత్యసార్వభౌనిస్వతంత్రములోప్రవేశిస్తాను. నివడదేవా రిమండలేవడిరా! భర్తయైన ఆత్రుమాత్యసార్వభౌనివేగా ఓలోప్రత్రము నుండి వచ్చిన వరభ్రమాడు త్వరపెడుతున్నా డని నివేదింపు.

(ప్రవేశింపు)

దేవ: భద్రా! మొన్నగామాట్లాడు. కాబ్బుండుతవల్లగలిగిన ఖాగరంచేత సముత్పన్నశిరోవేదనుడైన యుమాత్యుడేం తానిద్రనుండిలేచలేదు ఓందుచేతగాంచెంచే ప్రందు. ఓవసరమెతిగినీవేయాగమనాన్ననివేదిస్తాను.

పురు: భద్రమువా! ఓట్లానే యేయి

(తరువాత శయనస్వకాముడైనాసనమునగూర్చుండి చింతాసమ న్వితుడైనసార్వభౌనిశరీరదాసునితో ప్రవేశింపుము)

రాక్ష = (తనలో) .

సం: ముతెలగతినే ఖండించగల మూర్ఖుడు దైవము. విష్ణు పుత్రుడు
పుట్టకరనీతివేత్త మనపన్న నవాక్ష్యాములెల్ల వమ్ముచే
పెట్టెనీతెలివేయువాడు బ్రహ్మ్వినలుంయునిరంతరంబు
దడమడుమే నాసుదరి కాపుగ రాక్షరిపతెల్ల వాడెఁనే-
మతిఅయు .

ఆదిలోఁగాళ్ళవిన్యాసంబుఁగొలఁదిగాఁ
విరచించి దానిచే విస్తరింపఁ
శ్రేయంగఁగోరుమ్మ జేలుమోప్ప గర్వి త.
బేససంతతియందు వెలయునట్లు

యుతిసూఢగకీనంబు వైనపలంబుల.
నందందుఁదియయంగ నావహించి.
మతిదొల్లిమేమునేవేయర్మంబునొనరించి.
విస్తృత కాన్యక్రియలనువే గుదించి.

బిత్తపేవాగ్ర మెనరించి నంతోనేయు.
కలంత నూతనసనాటకకర్త గాని
నేరివిదేవేడి నాబోటివాఁడుగాని
పొంది నిటులరంటెవైశంబుఁబడితిర్మోన.

ఓట్సాయినను దురాత్మ్మ్ డైన నాకాన్యాధ.
(నమస్కరించు)

రేవా: జయతెలెందుఁగాక,

~~కాళ్ళ వడుంక్కాయ~~ మాతుర్ధ్యం లాగా.

రాక్షసి : మోసకింప శక్యుండవే యీయనను.

దేవా : ఓహో!

రాక్షసి : (వాళ్ళనే లక్ష్యపెట్టక స్వగతము) నువు దురాత్ముడవైన మాకు కావ్యుడవు అయిందువు, కాక యున్, యిట్లు, మోసగింపనేర్చిన మాకు కావ్యుడవు అయిందువు, కాక యున్, యిట్లు, వాగ్ధోరణి ప్రస్తావ వశంబున, బ్రతికిపోదింపుమున్నది, ఓయీనను ప్రయోజనమును విడువరాదు. (ప్రకాశముగా) భద్రా! ఏమి వెప్పుచ్చోరి లావి.

దేవా : ఓహో! నీ కరభకుండు ద్వారమందున్నాడు.

రాక్షసి : త్వరగా బ్రతికి పోవలెను.

దేవా : ఓహో! (ఓనివేడలపోయి పురుషుని సమీపించి)

సోమ్యుడా! ఓమాత్యుని సమీపించుము, (ఓనివేడలపోవును.

కరభ : (సమీపించి) ఓమాత్యుడనీ యయితిని.

రాక్షసి : భద్రుడా! మార్కొండవాలు.

కరభ : ఓమాత్యులాజ్ఞ (భూమియందు గూర్చుండును.

రాక్షసి : (తనలో) ఈ ప్రతిజ్ఞా భంగమునందితడనినాచే నియుక్తుడాయె? ప్రతిజ్ఞా భంగములలో కపులలోనుండి శిక్షయింపలేకుండెనే. (ఓనియాలోచనము నభినయించును)

(పిదపవే) పాకీలమ్మ నీరండ వప్రుడుడు ప్రవేశింపుము)

పురు : తొలగండి తొలగండి. వస్తున్నాడు. తప్పుకోండి తప్పుకోండి జనులు. వారు మూడడుగులేదా?

తే: ~~తాడాడ మనుజులం~~
దేవసురలపోలి యుత్తలాచారకులద్రులగు.
పార్థివేందులదర్శనభాగధేయు.
మదిని సామాన్యులకులనందరాని
దనుగసాన్నిధ్యమేరీతి నావహిల్లు.

(ఆకాశమునందు).

ఆరుసిలారా! ఏమంటున్నారు? ఎందుకు ఖినాపసరకాంక్షేయు
డుతున్నదనా? ఇదే వుమోరమల యాశేలువ్వ. తల నొప్పి
తో నాధ పధులకున్నరాత్రి సమంత్రిని చూడడానికిలే వస్తున్నా
డు ఉండుతని మనవు తాలాలింప బడుతున్నది.

(తరువాత భాగురాయకుని వేగంచుకొనివేగ నను నతో
మానుండగు మలయకేతువు ప్రవేశింపుచున్నాడు)

మలయ:-(నిట్టూర్పి తనలో) తండ్రిగారు మృతులై యిప్పటికి
పదిమాసములు కడచున్నవి. వ్యర్థపురుషాభిమానమును
వహించిన నాచే నట్లతాంచి నుద్దేశించి యుదకాంజలి
య్యైన నీయబడలేదు. ముందుగానట్లు ప్రతిజ్ఞ చేయుట
జినది.

ఓ పైశాచేయాంగుజాతిపడ బలవత్ లవ్వగ వ్వము కొనాదులొండే
వాడక వంశతిలంబులవి యున్నియుద్రోస్సుబరాగరేణువున్
నాటెన మంగురుర్వెదరి నాజనయిత్రికి, శత్రుభామినీ
ధీటెతినేయశస్వినుడగూర్చి తిలాంజలనిత్తు దండ్రికిన్

పైశాచ మాడలేల?

చతుర్థాంకము.

ఉ. వీరవరేణ్యచిత్తవిభుఁడవిస్మృతసారముఁదాల్చినట్టిసే
వాగారవమున్ బొరిలిమ్మతుఁడనెఁ బనమానిగనుగొంటయెండెలే
భారయమెప్పుమాత్మజనతావనతాత్పరివిలోలనార్ద్రమున్
వైరివిలాసినీనయనపంక్తులనింపుఁటయెంతెడమ్మెదినన్.

(త్రివిక్రమునితో) ఆర్యా! ఇటులే! వెంటనంటెవచ్చుచున్న రాజులను నాముఁగాఁజేయుము. నేనొకడఁటనే యమాత్యరాక్షసునకును నతరిడుతగమనమువేఁ(జ్యోతిర్నాథవింధ్యనిమ్నగా మునున్నవాఁడనుకాని గాల్పనసనుగమనవ్యాసంగమొనరింపఁబోవలదు; ఉని,

వంచు; (ఆకాశమునందు) ఓ పార్థివేశ్వరులారా! మీరుఁడాజ్ఞాపింపుచున్నాఁడు: నావెంటనెవరు నురాఁగూడఁబోదని, (మూఁడవకార్ష్ణముతో) మీరుని యోజ్ఞాగానే రాజులెల్లరు మరలిరి. మీరుఁడు, ముఁగాత.

కం: వాగెల్లసిబసింపినవదనమునన్వైచెత్తి ముంగాళ్లుదన్నే
భాగంబునవిదళింపుచశ్వములునిల్వన్వెలుంగుఁరథమ్మున్.
త్యాగంబాలనిఁబుండలనేగవఁబలంబుచనిల్వఁగాఁసాగిరాగొందఁగా
లాదేవేశ్వరయానసాగిరుదధ్వంపాటఁబొనఁజేసెఁబలన్.

మలయఁడ్రిక్ష్మా! పరిజనములోఁగూడనేవ్రేసులరలవు. నాకు రాయఁబూఁడోకఁడేడ నావెంటవచ్చుఁగాత.

మొదటి రాత్రి సభ.

వంశు : ఓట్లే (తని పరిచిన తుంగపరకలను)

మలయ = బెతవాడా! బాగురాయుకా! ఇటవటి వచ్చు శ్రీ ప్ర
దొడులతోనే నిద్ర విన్న వింపదగదు తినిపోయేటప్పుడు, గ్రామము
రాత్ర సామాన్యపు ద్వారమున నాశ్రయకోయుద్దైన వుమారు నాన
యింపము. కాని, శ్రీ వుమారుని నే నాపతియైన శివరుని
ద్వారమున దుష్టామాళ్ళ పరిశ్ర కోయుద్దైన చరద్రశుప్ర నియిరదు
వికస్తులవ్వైన వేళ్ళు కల్పకాసుకాశ్ర ఐరావుద్దైన యాశ్రియుక
యొకున్నద్దైన వుమారు నాద్రయింతురు!" తని. నేనెంత
కాలమూహించినను మారి యీ వాక్యార్థమేది యేనా నిశ్చయిత
కాలనైతిని.

బాగు : కుమారా! యీ విషయమేమియు దుర్ఘటలు గాదా. వి
చూడుము. విషయాభిలాషియు నాశ్రగుకాసంపన్నుద్దైనవా
నిబ్బియుద్ధునూ పోరాడుదునైన వాని మూలమునే యాశ్ర
యింపదగువాని నాశ్రయింపవలయునను నీ దిురర్థము యుక్త
మే గదా.

మలయ = మిత్రమా! బాగురాయుకా! రియినమే నమాశ్రయాశ్ర
సుద్ధమనకుబ్బియుతయుదును పోతతయుదును వగ
బాగు.- రెవ నది యింతియు. రాశ్ర సమాశ్రయాశ్రమాకాశ్ర
నాదే బుద్ధి వైరుద్ధిగాని చరద్రశుప్ర నియిందుగాన
ఒకవేశనతి గర్వాతుద్దైన బాహుప్ర సంపోంపకయతడు
మంత్రపదివి నుండి యతని దూలగించినదూలక సింపమ్మన

పేరుపు నందకులమునందున్న భక్తి చేతను. సుందర గుప్తుడు
నందవంశీయుడే యగుట చేతను, సుశోభిష్టైన నారాధ్య ములైన
నమురాష్ట్ర సుధా చంద్ర కుప్తనిలో సంధి చేసి కొనకమ్మ్ను. చంద్ర
గుప్తుడును తండ్రి దగ్గర అనుండి యున్న వాడితోడని సంధి
సంధి కలింపవమ్మ్ను, ఇట్లు కాగా మనలను గూడ మురారుడు
విశ్వసింపడని వారి వాక్యార్థము.

మలయకేతుడు యున్నది. ఓమాత్యుని గ్రహించును పోదాము.

భాగు: మురారుడిటకు రాకలయినా.

(ఇద్దరును పరిక్రమింతురు)

భాగు: ఇది యమాత్యుని గృహము. మురారుడు ప్రవేశింపగా

గాక,

రాక్ష: (తనలో) నేమో గుయ్యమున మనస్సు నదురు చున్నది. (ప్రకాశముగా)
బ్రదుకు! కుసుమపురమున స్థానబలమునే చేయగలదా?

పురు: ఓహో అన్నా! ~~మాకేమీ దిగులు~~. మూపాను.

మలయ: (విని) భాగురాయణా! కుసుమపుర వృత్తాంతము పై
పర్యవేక్షణ మున్నది. కార్యనిర్వహణ దగ్గరకు రమ్మనుము
రు. ఎందుకు గాక, ఎందులకు.

రే: మానసోత్సాహ కామంత్రణము ముందుగనను మ
మానవేంద్రులమందరు మంత్రివరులు
సత్కారమును చేప్పగ రుద్రసేనాధిపత్య
ధారణాభిషేకము లందరి యలరు నెప్పటి

ముద్రారాక్షసము.

భాగు: కుమారు నామాసు సారమ వర్ణింతుము.

రాక్షసు: భద్రుడా! యీ కార్యము సిద్ధించెనా?

పురు: ప్రమాతున నను గ్రహించే సిద్ధించెనట్లే.

మలయ: భాగురాయణా! ఈ కార్యమేమి?

భాగు: కుమారా! మంత్రులవిషయమతి గహనము. ఇంతమా
త్రమునే నిశ్చయింప వీలుపడదు. ఏవ మితరుడవై వినుము.

రాక్షసు: సౌమ్యుడా! విస్తారముగా వినగోరుచున్నాడను.

పురు: ప్రమాతృడిట్లనెను. "వరరుచికుడా! కుసుమ
పురనివాసా. నీవాక్యంగా వైతాళికుడైవస్తనకల
చినయప్పు డప్పుడైతే నాకాక్షుడా చంద్రగుప్త
నృపులను డిళ్ళంపిస్తాడో అప్పుడిళ్ళు చంద్రగుప్తనిడిత
నృపతులచదరిన సైన్యములచే గెల్వింపమని!" నే నమా
త్యునినే ప్రాణాంతం బద్ధానుగదా.

రాక్షసు: భద్రా! తరువరి.

కర: తరువాత నే మహాపద్మపుత్రుం వెళ్ళి మీ సందేశాన్ని
వైతాళికుడవస్తనకలను నకందిస్తాను. ప్రియోపల
నందకులవినాశంచేత భాదపడుచున్న పౌరజనానికి
సంతోషం పుట్టించాలని చంద్రగుప్తనిచే గౌరవింపబడింది. రేపిన్నే మరకాలానికేమరలరా
కడించే తరువాత్యభూతమకుటవిభూషణం

మాటుర్థం అంతయు.

వేళ, నభిమత వధూసంగమం మాదిరిగానగరభినం వేళ
సన్నివేశం కాపాయున్నొంపబడింది.

రాజు: (వచ్చిటలో) వారెవా! నందరాజా,

తే: నరవర పెమ్మ ధాన్యమున దానందుడైన
మండు డుండిన నేకాను. మిగతవెల్ల
నిశ్వాసలాంఘషకోతువై నేపు లేక,
కౌముదియడేల సమ్మోదకారియలగునా.

కర: అనంతరం లోకలోచనానంద భూతమైన లయామతాత్పర్యం.
నందు కుప్ప నిలుచుటలో యుక్తుంతే కుండానే మాకాన్సోకాత
మునే నివారింపబడ్డది. ఈత ఈస్వనకలకునిసేత
నిందు కుప్ప సతుత్తే మిగతులే నహ్మో కాళింపతింపు
డ్డది.

రాజు: ఏదియొట్టి ది.

ప్రభు: మిలమునకున్ని ధానములుపంసి(యునునదివెదలుగా)
పూజాహ్వోత్తరులునువిధిలును)

రాజు: (సంతోషంతో) తెస్సస్వనకలకు రధావాను.

రాజు: (సంతోషంతో) తెస్సస్వనకలకు రధావాను.
తతియు అందునాడు(వచిన భేదమే మిగుతప్పు
కపలమును నే శూర్పు ను. ఎట్లన.

మూడవ రాత్రి సభ.

తే: కారకా మెకండపోకశ్రీధారసంబు.
భంగమెయిందుటకోర్వ్యాధి పొక్కీతుండెలు
యునఁగ ఖగాధిపంబెన యుటంపులతేమి
మెలమిధరియించు పృథ్వీవరుఁడెట్లయ్యెడు.

మలయ: ఓదియంతియ.

రాక్షే = తరువాతఁదరువాత.

వరభ = పెదవ ఆబ్జ్ఞ భంగవలుషితుఁడైన చంద్రగుప్తుఁడు
ప్రసంగసంగతమైన మిస్సాశిల్పాదిగుణాలను ప్రకటించెను.
ఉమాత్సవదవిమంచిమాట కన్నతాతవుఁగా లాలఁగించాఁడు.

మలయ: వయస్సా! భాగురాయణా! గుణప్రశంసవేఁబంద్ర
గుప్తునివేతర్వాక్షసునియందుళ్ళ ప్రేమాతిశయప్రకటం
బదినది.

భాగు: చేత
గుణప్రకటించుటమాత్రం. వ్యసనాకారంబులు తలనమ్ము
నతులప్రతాపంబబ్బిన వట్లు గుణప్రశంసవలనఁగాదు,

రాక్షే: +నీకామదీమహోత్సవప్రతిషేధమెవఁడటే కారణమా+

చంద్రగుప్తసకుఁమాట మన్ననమోఁదఁగోపము గలుగుట్లగువే
మిటివెయవచ్చునన్నదా?

మలయ: మిత్రమా! చంద్రగుప్తనియపరాపకారకావుటన్నే
షేంబుధితలనసితాఁడే మిప్పలుతును మాటాడుచున్నాఁడని.

భాగు: కుమారా! మతిమంతుఁడైన చాణక్యుఁడు మాటాడ్డే

నాటకాంతాలు.

నిపై యెంతో ఘనముగా చంద్రసుప్త నామక గొప్పలు చాలించండి
ఫ్రాతడే విష్ణు నందసుప్త చరిత్రమాత్రమునే కొంతలు
మీరుచున్నది. వైవిధ్యములు చేసినంత కాలము కాని
నందసుప్త మాకాలాన్ని విష్ణు ఘనమ కలుగనోపదు. అట్లు కలిగిం
తనయుడే పోతువ్ వ్యభిచారాత్మకే కాగలదని,

కరళ = నందసుప్త నకు నోపకారకాముడ లయిందులకు
దు. అదేమాటలూ చెప్పి. పాడి పోవుమ లయనే తువు నేమా
త్మకారాన్ని సుదా నేతకునిచే నుప్పే వేలమ చెదిరని

రాక్షే = శకటదాసా! నందసుప్తుడి ఏకనామేతికి పాకూడదు.
అప్పుడే నందదాసునను చిందనమొత్తమ నేకుచుత్ర
వ్యాఖ్యాతులతో సమాగమము.

మలయు = భానురాయుడా! తొప్పతలగలుడనిన్నవారింపులు లా
నీతని యభిప్రాయమేమి?

భాను = మడి మెళకువేమున్నది. మాచకున్నాండి వచ్చిన వాడ్ని
సుప్తసుద్ధ రింపులు కంటె నశక్యమైన కాశనకే యుండును.

రాక్షే = భద్రా! ప్రాతఃకాలాదినాటికైనయా మాకాలున్నదీపుడే మళ్ళ
నుప్పొందదు.

కరళ = ఈ పాటలప్రయాంగనే డంటున్నాడు.

రాక్షే = (అవేశముతో) పాయున్నాడా, చెడుడనే నశసించుచున్నా
తకోపనములు నాలుగోరేదా? లేక్షమంటూ చిత్తమ్ము సుఖపెట్టి
లేదా?

వదంతి రాష్ట్రేషు వాయు.

శేఖర = ఓమోఖ్యా! తత్ప్రాణవనానకి (మగిక్కాడని వినిపిస్తూడంది.
అనుకుంటున్నారు

రాక్షసులు = శేఖరుడు దాసా! ఏది తరుగనిది మాదుమా.

ఉ॥ ఆపన్నమ్యూహమునుండి తమునాదరుద్రాస్త్రనటంబు మేదినీ
పాసవ్యధ్వనినందనరపాలునవజ్ఞాస్త్ర సామోపకల్పియా
భూసురుడేట్లు రోసమును మోవిడి. తాగానతిం బారాముగా
మాసిలుచున్న మార్పుపరిభావము నొంది శమించునకర్ణుడా

మూలయ = మిత్రవరా! మాకామ్యనివనగమన మాయనరాదు ను మీరలు
ప్రతిజ్ఞాలికాకాముడరాదును నే తనికాభిక్ష యేమి?

భాను = తీరి విషయము మంతయున్నే దేవేయిమీయుగాదా.
బంధ్రకుర్వు నుండి మాకా మ్యాడేంతయూ శక్తినంత
కాభిక్ష యిచ్చుకి చాలదు.

శేఖరుడు = ఓన్నధా శంకింపుడు చాలును. ఇది తరగి యేయున్నది
ఓమా తుండధ మాకు మచిరాత్ర
చం॥ నరవరవరనోళి రీత్ర
కరకిసకొంపు నాళ్ళ వనకల్పిత
భ్ధరమున మున్ ప్రతి ఇట్లాగ బల్ల
చెరసిన విల్లు గుర్వు దను భీతిమెఱుంగక యేయుమీ

రాక్షసులు = శేఖరుడు దాసా! ఏంది యుంతే. పాము కరభ్రమున విశ్రేమ
నై యుమీ.

ప్ర: మిశ్రలవి వేవేమున్నవేమో? యిది యేప్రధానత మనుట
ఉ: ఆర్థమిక్! ప్రధానతమమెట్లు? మంద్ర గుప్త రిపుల
ప్రభావములను మతి యొకమంత్రియాలోచనగాని తేకతనలుండుట
వలంపి స్వాయత్తమగుతి వెదానములోయ సమర్థించు
టగూడదా?

ఉ: గట్టిగా సమర్థించుగాదు. ఎందుతలనననగా. స్వాయత్త
సిద్ధిచే నవారియుండదిసంశయమెంతను దురాత్మోద్దిన
మంద్ర గుప్త రిపులూత్రయు. నిత్యము, సవిచారయుక్త సిద్ధి
యుండవర్తించుటమనకే త్రోసేనునివలెగూడవ్యవహారకోశ మనుట
గనవేక యున్నవాడు.. ఇరవెట్లు స్వాయత్తమగుతి
వెదానములోనర్థ సమర్థించుటను?

తే. మతిమనన్నతులసుశ్రవాలాత్మలంయ
నదుగులుమివసింయు రాజ్ఞాంగలక్ష్మి.
ఆతి. పరగనినామి యిస్త్రీ స్వభావంమువేత.
బరుల్కయొకరియొకవేక యొకడుయనివదలు.

ఓ ధనుడగు నృపుడసమవాయత్నుడగును.
స్వనయవిదనాడిపోవంపడాలనట్టి.
గాలకునళితి. లోకవిపర్యయంమ
కొడుగనేరకమందుడై యెసగునొకడు.

మలయ : (తనలో) భాగ్యవశంచున సమవాయత్వకార్యతంత్ర
సుఖాశాక పోయితిని. (ప్రకాశముగా) అయినను ధీరుడ
దగినకార్యములు చేయుదున్నాను. మంత్రి హేమసుద్ధిన
పుట్టైకేసువానికి గార్యసిద్ధి తప్పకలుగును.

రాజా : తప్పక కార్యసిద్ధికలుగునని యేమున మాయందు
మానవలయును. ఎట్లన.

డి. ఎత్తి తివేల్పైనేనసమర్థుడ తాయూనలమాద్రుగుప్పుదునే
(ప్రకాశము మంత్రి ప్రభుని నేగదుమారిమి సందుటలన్నే
యుక్తుడనేను. (తనిసగముతో సిస్వనటించును).

మాళవిషయంబుల నెల్లమనము
ఆశ్రిత్రు సాధ్యమేయమునాయుష్యదభీష్టనివేదసేష్ట

మలయ : శత్రుసమూహమునా యేనాస్థకాలమని యూరుకొనిన
తలలంచినట్లే నని వలంచవేల

శ్రీరామా.

ముద్రారాక్షసము.

చతుర్థాంకము.

ఉ. ఉన్నన్నే తాంబులసధిక దానసుతుల్

చిన్నమవర్ణంబులు బంబరీక

శబ్దయమానము. చారుదంతప్రభా

దారిత తటంబులు భూరిసాంద్ర

సిందూర కాంతిమంతే చాపిబి తుంబులై యొప్పు.

వారుకోసంబులై వాదగజములూ

లుత్తుంగశాలంబు సురుసరచ్ఛాలమానా.

నీలోపలంధారనీరుకాంబు.

బలాళతరవీబి కారావబంధురంబు.

వారివేగనిశాతి తతీరతలము.

వైనశోకానదంబును దుర్నీతినాక్రమింబు

తమకమెప్పార బలాఖంగి, ద్రోవ్రసావ.

ముఖియు.

శా: గంభీరారవగర్వితంబులగు చున్ గండస్థలద్దానధారా

రాంభోబిశీతతరైన శీకర చయంబాసార మున్నైనచో

రంధ్రంబాప్తతెలార్పు చున్ బిలదరవాతంబువిధ్వస్తి

మే సాంద్రగ్భీతరవంబులై స్వమదశాంతిశ్రీ

శీకరంబులనాసారసేకమటు

వెలు [illegible]

మూడు రాత్రులు సాగు.

(ధనభాగురాయుడు కామితోపలబ్ధివేతువు నిషధు)మంచాలు

వుల

రాత్రి : ఎవడురాయివడ ?

(ప్రవేశించు)

పురు : రేమాయనలాబ్ధి పింతురు గాక.

రాత్రి : ప్రియంవదకా! మావాకార్తి కులలోద్భవ్రేర కునందివరుస్వా

రా రు ?

పురు : బౌద్ధసన్యాసిడన్మ్యాడు.

రాత్రి : (తనలో)పరపకరునమును సూచించి) ఏమిమొదటనే ల్లేపడిం

కుడా?

కు శోవసిద్ధి యనేల్లేమకాకుండు.

: (ప్రకాశముగా) రసవ్రావేషము పుచేసినేయుంచుపోకే ర

పెట్టుకు.

పురు : మిత్యము (ధనమెడలపోకును).

(ప్రవేశించు)

పురు : తే : ధర్మాంతరాగతే దున్నతియులలు బౌద్ధ

గురుల కాసనములనుగే వొనుచుదవే గ.

నిమిషమాత్రం మిత్రమున్నవైనే గతివెయరు

వేగములగువాని మోధించుకెద్దుధిపారా.

(నమోపేయి) పో

యిపో

నాటకారంభము.

వేషం: (ఆర్యసంపుటునఁ బరుండి) భవతీ! నాకేమి
వచ్చింది. ఈ కుధ్యాత్మ మునుండి నవ్యోత్తర సర్వవేలాసాధ్య
ప్రకారమాత్మీయ యోగసంపత్తి వంద్యయోగినప్రకారము తోచి.
ఉత్తరమునుండి దోచే కానుక, బ్రియాకాంక్షేశాను వచ్చేతో
నూహగను మొలంగానే ఉంది.

తే. ధరుగ్రడస్తా బ్జముఖ్ధ కాంచనలరు.ముండ్ల
పుష్పాబూత్ర వంఖ్యాండునుదితుఁడై పాసఁగునప్పుడి.
వేతువ్వది తాస్త మితుఁడుస్తై కేరణు బుధుని
ఎన్నిమందున గమనంబు లాభకరంబు,

రాక్షసి: భదరాంతా! తిథియే మాగుగావేదు.

వేషకా: భవతీ!

కం. గుణమొందు తిథిచతుర్థము
గుణమూలనష్టి త్రయునవ గుణతలయయవుఁ దుర్ధ
గుణములనర్భదినాలుగు
గణియింపఁగలన్నిమునకు గలుగునే దింక్షి.

ఇది భోక్తవిష తంత్ర సిద్ధాంతములు. రండుళ్ళనే.

వే. ఒరయు దుష్టిగ్నహిత నవాభ్యగ్రకాంచు.

తెండుతనే యాకు
చున్నాసనది సు. శుభలగ్నకాం యెప్పు పగలు.
బృందబలమున యోగం బు[illegible]రింపు.

[illegible] సిద్ధ,

వే:

(ఇది ఏందుకు నిషేధించబడింది)

ఇది నిషేధించబడింది.

ముద్రారాక్షసము.

పంచమాంకము.

(పిదపతేజనుముది)తమైన నగలపెట్టెను దీసికొని
సిద్ధార్థుఁడుప్రవేశింపను)

సిద్ధా: ఆప్తుఁడుమాప్తుఁడువు.

తే. బుద్ధిబలపూరితంబులై పాసఁగుదేశ
కాలకలశములఁదదుపఁగాఁదనర్చినట్టి
యార్హచాణక్యనీతిలతాంకురంబు.
కాష్ఠఫలములెందిగాఁగాయుచుండు.

కెందువల్లన, ఆర్హచాణక్యుల చేతమొదఁటనే యిక్కడింది నిన్ను
మాళ్వకాక్షసుని ముద్రచేత మిక్కిలింపఁబడింది నిన్ను దయిన
చేతనే తీసికోబడింది. మఱియు ముక్కోపు నాతబోలుదు
చేతదే మిక్కిలఁబడ్డ యీ యురుపక్షకాపేటెవ్వఁగాదా గ్రహింప
వఁబడింది.. పాటలీపుత్రానికి పోతుసామి?పై నమలుయ్యుఁగా.
ప్రకాశింపుఁగాక.(పరికించుచు) ఓహో చాణక్యనన్నాకి
కస్తున్నాఁడు. ఉపశమనమైకాయుఁగాక దర్శనమునాకు నాకు
సమ్మతమే. వినుఁగ. పరికింపనూ.

(ప్రవేశించి)

క్షపణకుఁడు: తే. ఎవరు తమబుద్ధిబలమునెల్లఁబారి.
మించి లోకంబునందునవేయియుమార్గ
గమనములసఁ-
యర్థాతుల కిడె

సిద్ధ: భదంతా! నమస్కరిస్తున్నాను.

వేష: శ్రావకా! ధర్మసిద్ధిగలుగునాక. (చూసి)
ఏదో ప్రయోగసన్నాహములో ఉన్నట్లు మాకనిస్తున్నాను.

సిద్ధ: భవంతులకిట్లా తెలుసుకోగలిగినాడు?

వేష: శ్రావకా! ఇందులో తెలుసుకోగలిగే దేముంది.
ఇదే నీవు భయపడితివి గావున నీకు కొంతకాలవిశేష
మాచేతిలో ఉన్నది తరమాసూచిస్తున్నది.

సిద్ధ: భదంతుడు తెలిసికొన్నాడు. దేశాంతరమునకు పోదలిచి
పోతున్నాను. కావున ఈవేళ ఎట్లాగైనా దొరకబుచ్చి

వేష: (నవ్వి) శ్రావకా! కేవలము వేయింబడినన్నే
నుడిపిస్తున్నావు.

సిద్ధ: భదంతా! యిప్పుడు మాత్రం పని తప్పింది. మీ
ప్రయోగానికి అనుకూలంగా ఉంటే నే వెళ్లుతాను

వేష: శ్రావకా! ఇప్పుడీ భయమే తొలగినదనే నాస్సన్నవేశములో
నీదియనుకూలమువాదా.

సిద్ధ: భదంతా మేమప్పుడెందుకే మటే?

వేష: సాధకా! విను మొదటనైతే యీ శరీరములో ప్రాణ
మే నిలుచుటే చాలా కష్టమైనది. ఇప్పుడు మాత్రము కాళ్ళు
చేతులు గాపాడి

పంచవాక్యాలు.

సిద్ధ: భద్రంతా! నమస్కరిస్తున్నాను.

వేద: శుభమస్తు! ధర్మసిద్ధిగలుగునుగాక. (మూసి)
ఏదో ప్రయోగానన్నావుమాలో ఉన్నట్టు మాకిస్తున్నానన్నావే.

సిద్ధ: భద్రంతలుచిట్లా తెలుసుకోగలిగినాడు?

వేద: శివమంత్రం! ఇందులో తెలుసుకోగలిగే శక్తి ఉంది.
నీదేదేవుడయితే దానిమీద మూర్ఖదేవతలకు కాలవేగ
మూచేతిలో ఉన్న ఉత్తరమూసుమిస్తున్నయిస్తే.

సిద్ధ: భద్రంతలుతెలిసినోన్నీదు. దేశాంతరాలయితే
పోతున్నాను. కాబట్టి. కావున ఈవేళవట్లా ఉండిపోవ

వేద: (నవ్వి) శివశివా! కైలాసమేయింటానన్నట్లు
నుడుస్తున్నావు.

సిద్ధ: భద్రంతా! యిప్పుడుయాత్రంపమితప్పింది. నేపు
ప్రయోగానికి అనుకూలంగా ఉంటేనే వెళ్లుతాను

వేద: శివశివా! ఇప్పుడేమయినా నేనన్నవేనమూల
నీదియనుకూలమవుతాదా.

సిద్ధ: భద్రంతానేపప్పుడెందుకేమటి?

వేద: సాధురా! విను మొదట్నైతే యీశివరూపులు ఘనుల
[illegible] చమత్కారమే. ఇప్పుడుయాత్రమనకో
[illegible] వెళ్ళి లాంఛనముగావచ్చి

[illegible] ప్రవేశము.

గా ప్రవేశింపలేనికి గానీ వేదలంపికలనికే గానీ ఓంకేకరిచు
వడడంలేదు. దీర్ఘబాహురాయకూడా ముద్రికే లాభంచబడి
నట్లైతే నిస్సందేహంగా మిత్రకేకపాడే శకునార్థం. దుష్టశి
ల్పరక్షకులచే తన కాళ్లుచేతులు కట్టబడియుండిన కారాగారము
లో ప్రవేశింపుము.

(డిష్క్వేగాయుతో)

సిద్ధ: ఓమాత్మార్థసునికి సన్మహోత్సుడనని ధ్వనింతునుకు
తెలియుదాయెను? ముద్రాలాంఛనుడనుగాకపోతే మాత్ర
పోయివున్న నన్నెంతట్టి కూనికేవనికి శక్తి కలిగింది?

ప: కావకా! రాక్షసుని వాడవ్రేగా వెంటనే శాచానికి సన్మహోత్సుడ
వ్రేగా ముద్రాలాంఛనుడు కానివాడికి మాత్రంపోవడాని
కిమాళ్లంతేదు.

సిద్ధ: భద్రంలా! మనోపపడవద్దు శకార్థసిద్ధికలుగవలె.

ప: కావకా! వెళ్లు నీకు కార్థసిద్ధికలుగునా, నేను
మోడభాసురాయణాని వెంట ముద్రనోటు గుతాను.

(నిశ్చేదంపీర్యదూరు)

ఇది ప్రవేశము.

(ఏనంత శబ్దము పయిమాంత్రాలు
పురుషునిచే వినుగర్భవతీనాడ్డను భాగురాయణుడు
ప్రవేశించును)

భాగు: (తనలో) ఆహా! యాశ్చర్యకాశ్చర్యనేతవైమత్రనీవు!

వ. ఒకమోలక్షణమునాపేంపునొకమోనొకిడుంతయునేగానరా
కేకదుకేగూఢతనొప్పునొకడయేడసాంగంబొకృశతవంబుబా
యకదాప్పగిబ్రితిరొప్పదీపుమేనుబ్రాప్తార్థంబగునేదైవము.
స్త్రీవశ్యమాత్రమగితివేత్తనయవిద్యాశక్తి తంత్రంబవీ,

(ప్రకాశము) భద్రా! భాసురకా! నేను దూరమునందుండుటకు
నొప్పడు మాయిదు కావ్యనటీయాస్థానమండపమునందే యా
సనమువే యుము.

పురు: ఇదిగో ఆసనం. ఆర్యుడిలాగొచ్చుండుగాక.

భాగు: (కూర్చుండి) భద్రా! ఎవడైనము ప్రశస్తలక్షణము ద్రాక్ష
యే నన్ను గూడనుపలక్షించిన నట్టివానిని నేను ప్రవేశింపుము
ము.

పురు: ఆర్యుడిలాగాజ్ఞాపించుటచే (ప్రవేశించి సూత్రమును)

భాగు: (తనలో) ఛీ యిదియెంతనేకాము! మాయంతదిట్టనేనే
కాశేయమునెకప్పకుమారమలయవే తివ్వను వంబుంబుటి
యనునిది యెంతదుష్కరము - అయినను.

డ. ఉత్తమవంశమునయశమునున్నతదర్పము నిశ్శ్రీలుగా
వితరణశీలతాకీర్తిసంపదలు నాకర సంపదు
నుల్లానేడు నాపరా
భవమారవకూ.

(ఏనంతరము పయాణాంతరము
పురుషనివేదనమునకు యత్నమొనర్చుచున్నాడను భానుదాయుధుని
ప్రవేశించుచును.)

భాను: (తనలో) ఆహా! యాత్మకాకాళ్యనేతవై మత్రనమ్ము!

వ. ఒకమోలత్తిన్నముగాని పెంపునొనర్చినొకిడంతయునేగానరా
కేకదుకేగూఢతనొప్పునొకడయెడసాంగంబొకృశతవ్యంబుబా
యవదాల్పుగ్రుంబొప్పదొప్పదొళుమేనుబ్రాప్తార్థంబగునేవైవము.
ట్లగటూమాత్రముగేతవేత్తనయవిద్యాశక్తి తంత్రంబుకో,

(ప్రకాశము) భద్రా! భాసురకా! నేను దూరమునందుండుటను.
నొప్పుడుమాయిదు.కావ్యనటీయాస్థానమండపమునందే యా
సనమువే యుము.

పురు: ఇదిగో ప్రసనం. ఆర్యుడిదుగూర్చుండుగాక.

భాను: (కూర్చుండి) భద్రా! ఎవడైనము ~~ప్రశస్తలక్షణము~~ ద్రారిద్ర
యై నన్ను (మూడనుచలషించిన నట్టవానిని నీవు ప్రవేశపెట్టు
ము.

పురు: ఆర్యుడాజ్ఞాపించినట్లే (వెడలిపోవును)

భాను: (తనలో) ఛీ యిదియెంతనే కావ్యు! మాయంతదిట్టనే
కాశేషమునెరపకుమారమలయవే యువును వంచుంచుటీ
యనునిది యెంత దుష్కరము. అయినను.

డు. ఉత్తమవంశమున్యశమునున్నతధర్మము సిద్ధులోలుగా
విత [illegible] లనత్ప్రభునుండు నాపరా
[illegible] కాళ్యవిహారవిశేషా.

శుభరాత్రి సఖీ.

(వీరపు ప్రతిహారివెంట వస్తుముండ మలయవేతుపు ప్రవేశించుట)

మల: (తనలో). ఈనా రాత్రిసుని చూచి సంతోషించుటకు
నొందిన నామనస్సు నిశ్చయంబున కురికాయున్నది. ఎట్లన.
ఢిల్లం దుమ్ములొక్కటిచేతే మెయి, నవ్వని రాక్షసత విష్ణుప్రసా
దంబులాతని రక్షించే మెయి, నవ్వని రాక్షసత విష్ణుప్రసా
దంబులాతని రక్షించే మెయి, నవ్వని రాక్షసత విష్ణుప్రసా
పాండుగసత్వసంధుడయిపూనినకార్యమెల్లదీర్చునో యిటుం.
చుండుమనావనంబు పరిమార్చుచు వీడిచనట్లు వచ్చిసీతా పోతిన్న

(ప్రకాశము). ఏమయిని! భానురాయుడమడే?

ప్రతి: కుమారా! వీడెసుగంధవారములుండి వయిటే కివెళ్ళిరి.
గోరువారికినమతి ముద్రనాసంగుమాన్నాడు.

మలయ: ఏమయిని! కొంచెముసేపుకదలకుండుము. పరాక్కా
మొడ్డెయున్నయీతనిచే త్రిములుమోసెదనూ,

ప్రతి: కుమారులాజ్ఞాపింపనట్లే.

(ప్రవేశించి.)

పురుషుడు: ఆర్యా వీడే వ్యాపకుడుయుదాహరిం చెను
ఆర్యులుచూడగోరుచున్నారు

మాగు: ప్రవేశపెట్టుము.

పురు: అట్లే:(వినివెడలి పోవును)

పంచకూంకేలు.

(ప్రవేశించి)

క్షేపకా = శివకులకు ధర్మసిద్ధి కలుగుగాక.

భాగు = (మూగతనంతో) ఈ కొత్త కార్యము మీకప్పగించుటయే

సిద్ధి. (ప్రకాశముగా) కార్యసిద్ధి ప్రయోజనము ముందే ధ్వనించి

నందువల్ల శంఖమిప్పుడు తొలగుగదా?

క్షేపకా: పాపము కాంతిరహితమాత్ర పాపము కాంతిరహితమగుగాక,

కార్యసిద్ధి దినానికి పాపానదిగానే వేళ్ళాలి నామెవల్ల

వినబడదో అప్పటికి కోతలాగునే ను.

భాగు: నొక్కొక తుంటలు రెండు బలవత్తరమైన ప్రదాయుధమే

మిది. భదంతుని కుకార్యసిద్ధి యపరాధకొనక్కైనా?

క్షేపకా: భవకా! కార్యసిద్ధివల్లనాకేమా అపరాధములూ

లేవు. మూడభాగుడవైనందుకే కోతాకుడవైన నాపను

లకుదేవే సిన్నపట్టుదలాగుంది ను.

భాగు: భదంతా! నాకు ఏకులతూనుకోలతూను చెంపాపుగుర్తిలు.

ఎవరినీ లెక్కచేయను.

తులతూ: (తనలో) నేను ను ఎవరినీ లెక్కచేయను

క్షేపకా: భవకుడా! తూ ఎవరాని ఎన్నిందువల్ల వుపేక్ష

నచేసేవు?

భాగు: [illegible]

చుచ్చి రాక్షసుడు.

లోపకి : రహస్యమేమీ కాదు. కానీ అతిముఖ్యము.

భాను : రహస్యమైతే మాకు అక్కర్లేదు.

లోపల : శ్రీకర! రహస్యము కాదిది. అయినను నేను చెప్పలేను.

భాను : నేనుకూడ ముద్దనే కానీ [illegible] ఇలాను.

లోపకి : (తనలో) ఇది మాయాస్త్రము తనుక నప్పుడు చెప్ప

లే ముక్త మయి. (ప్రకాశముగా) ఏమగని! ఇ

రహస్యము వినుగాక. ఈమాంద ధానునది మొదలు పాడ

లుత్రములు నిరసించుటయు రాక్షసుని ఆస్థైర్యం చేసినవా

ఆ సమయమున రాక్షసునికి రహస్యంగా విషకన్యాప్రయో

గము చేసి పర్వతేశ్వరుడు మరణించుట మొదలు,

మాకు అంతయు చెప్పడం

శులలు = (కన్నీటితో దనలో) ఏమి! రాక్షసునకే [illegible]

పంపబడెనా! తండ్రి కాలు? ~~మాకు అనిచెప్పడం~~

భాను : ఇది దారుణం! అక్రమము.

లోపక = పిదపనే నురాక్షసుని పుత్రుడనని మాదాక్షాకా

కుటుంబ కలహముండి పెళ్ళి నాపై [illegible] ఇప్పుడు

మూడవ కారణ కార్యకారణములైన రాక్షసుని చేత

కార్యమే ~~ఆ రహస్యం~~ [illegible]. దీనిచేత

వేనిళువలో [illegible]

పంచమాంకము.

కాళ్ళకెలె ఉరంభించిన ఘాతుగాడన్నది.

పాగురా: భద్రంతా! ధర్మరాజుమిచ్చేదనని ప్రతినచేసి
యీయుక్తపోయిన మాధవుకోతమునచేనేలయుకార్యమెయున్న(
వదేమో రాజేసునిచే నానర్థ(బడతాదనిమే మతిని యుండుము.

వేషధా: (వెళుతూనే కొని) పాపము కాంతింపు(గాక,
మాధవుడు విషకన్నవైశ్యనావని యుండవేలా.

భీము: ముద్రియా(బడుచున్నది. కుమారునిచే విషయూరును
వినపించుమా.

మంత్రులు: (సమీపించి)

తే. వింటె మిత్రుమ! వచనంబువీనులగల.
సంగడించిముంచినచతు(చూచి
మోసితంబైనదానిచేర్పుడ(గొడిన,
పితృవధ్వసనంబది దివ్యకాయ.

వేషధా: (తనలో) అరే. మలయుచేతుకాతకు నిచ్చేశమునిచ్చే
విన్నిడు. ధర్మరాజా! కృతార్థుడైతి యుంటిని.
(అవెడలపోయెను).

మంత్రులు: (ప్రత్యేకంగా నందువలె నాకాశమునందు(వూడిడ

నిల్చి) రాజా సాంతకునుతకును.

తే: అక్ష్మ. సత్యుడనినమ్మకాశ్రయించిచెప్పు
నీకునిష్టనాడిస్వస్థుడై నిటుమ కాదు.
[illegible] లెన్న.

మొదటి రాత్రి సన్నివేశం -

భాగు : (స్వగతము) రాత్రి సుని పరాకాములు వారాత్రి మళ్ళీ
లోకులను యూహ్యులలూ దేహులూ క్రానమ్మ పడు
(ప్రకాశముగా) కుమారా! దుర్విషాతి శరీరులు వలదు.
వారిర్మించిన పిదప గలంచెలు విన్న వింప గలరు మాన్నిద్ధ
ను.

మలయు : (కూరుచుండి) మిత్రమా! ఏమి చెప్పగలమిత్ర
భాగు : కుమారా! ~~ఎప్పుడును~~. లోకమున సర్వ శాస్త్రవ్యక్త
వారుల మ్రయోజనానుసార ~~చేయుట~~ శత్రు మిత్రో
దాసీన వ్యవస్థ సామాన్యులకు ~~అలాగే~~ వలెనిష్టానుసార
ముగానుండదు. ఎట్లన్న. నాకాలమున, సర్వార్థ సిద్ధి
నిరాఖ్యశేలుడరంబున రాత్రి సుని కేఁ బందుపుత్ని
కంటె బలవంతుడగుటచే సుప్రసిద్ధనాయుడైనపర్వ
తేశ్వరుడేడ్రు లతోనైనవినయ విధ్యోగప్పశత్రువా
యెను. కావున, రాత్రి సునివేఁ బర్వతేశ్వరులయుండిది
యొనర్ప బడి యెనను దినులు దొరుగుటే ధనవేసను తులఁ
సము మున్నిడదను. ~~మంత్రులాడినమాట~~ నీవును దలపోసి మా
డుము.

మిత్రులను శత్రువులుగాగ శత్రువులను
~~మిత్రులనుగాగ~~
స్నేహితులఁగాగ సర్వానుసిద్ధిత్వ్రి న
వేతి కావింపి నరునను నైక్యతాలాభ
సంప్రీతి విరహితా

రంగమాంకము.

కావ్యనేపథ్యమునకార్థసుడాపేపంపదగడు,
సందరాజ్యప్రాప్తి యుసునంతముబరిభ్రంపసుదగడు.
పేదపబరిగ్రహంయుడకునుబరిభ్రంకాలమునుదేతరవో
ప్రమాదము.

మలయు: సఖుడా! వకడుగానాలుంబుతివి. ~~తిలయుటదడుగ~~
మంత్రవధమెనర్పిన (బుచాల్లో వ్రయుబయులుదేయును.
పేదపవనకువిజయముండిగ్డిమగునా.

(ప్రవేశించు).

పురుషు: కుమారుడు బయుంబాగాక! ఆర్య! వీడి యొక్కపు
రుషుడు సర్వంధావారములునుండి ముద్రతీసుకొండానే యొకతే
ఒలువెడలి పోలదూ మాపే పట్టుబడ్డడు. రతనని
ఆర్యులు ~~తిలయుటకు~~ ప్రత్యక్షమున మరాడుటుగాకుటని దుర్గ
ప్రధానాధికారి విన్నపంబుచేయుటకై యేనదర్పరస్థుడు
విన్నవించుకొనుటున్నాడు.

భాగు: ఇదర్! ప్రవేశపెట్టుము.

పురు: రండ్లే (రనివెడలిపోవును).

(పేదపగట్టుబడిసిద్ధార్థకుడు పుత్రయుతుడనిమేన
సుకన్యమానుడసుమ (బువేశించును).

సిద్ధ: (త్రస్తుడై)

పాఠ: ప్రభునిగుణములకానందపడుమా డేవ
మలను ఘాడకోపేడమెగయిదెట్టిలే
యవని మాతంటె భ్రాతృనాలకంబయ్యెన
స్వామి భక్తి కిగాపింతమూందనలులు.

పురు = ఔరా! పెద్దే యాప్రయాసుడు.

భాగు = (చూచుచు నభినయించి) భద్రా! యితడుదాసంతుడు
డాతేవ యివటే యొవర్తైనను వలుడా?

సిద్ధా = అయ్యా! నే నమాత్య రాక్షసుని సేవకుడ గదా.

భాగు = భద్రా! ఒట్టైన ముద్రయిడి నానకటకమునుండి
యేలవయిటకేగోవృషన్నిడుదుర్?

సిద్ధా = ఆర్యా! కార్యకారణంవలన నాందడుంపడ్డము.

భాగు = రాజశాసనమున తిక్రియంపడనే యిదినా కార్యకా
రణమెట్టిది.

మలయ: మిత్రమా! భాగురాయణా! ఈయుత్తరమేమిటో
దీసికొనుము.

భాగురా = (సిద్ధార్థకుని కొన్నయిసుండి తీసికొని పత్రమునుద్రమ
ఘాచి) కంటారా! యిదియుత్తరము. ముద్రారాక్షస
సనామాంకితము.

మలయ = ముద్ర వేడకుండడేలామా చూపింపుడా.

(భాగురాయ [illegible] చూపించుచు)

పంచమాంకము.

మలయ = (మదుపులున్నాడు). శుభమగుగాక. తగిన మాటలనుండియు కాలానుకూలముగా, నాకడయందు భక్తిపురుషశ్రేష్ఠుడనగు నాకు విన్నపంబు చేయుచున్నాడు. మాకు తుప్పునిరసనంబు సత్పాత్రతమైన సంధిప్రతిఫలాహృత వస్తుదానముచే సత్కృసంధుడైతే మాకు ప్రాణసంశయంబు కర్పూరవసులున్నవు. వీరు నట్లనుగ్రహింపబడినవారికి తమయాశీర్వచనంబులను, సత్కృసంధుడైనచో మనోరథసిద్ధి యింపగలరు.

ముద్రారాక్షసము.

రాక్షసుడంతటివాడు మనల్ని ఏమీ చేయలేడనుకొన్నా, సందేహము నీకేమీ లేదా?

దానికేమాత్రమైనా వీడు?

సిద్ధా: (భయముతో నటించుము). మిత్రా!

భాగు: మేమున్నా? వినిపించలేదా?

సిద్ధా: భూమ్మీదలేకుల్ల వడ్డనేనేమో మళ్లీ మళ్లీ అదుగుతున్నా

నీతో అయితే చెప్పు.

భాగు: (రహస్యంగా) ఇదే తెలిసిందా వ్యవహారం. భాసుర

కా, భయపడకండి సంగతి నేనే చూసుకొనేవాడను

సుమా.

పురు: (మాత్రులతో చెప్పినట్లే) ఆయన భయపడకే

పోతాను. (మరలా ప్రవేశించి) ఆర్య! ముద్రా

రాక్షసమీద నయోపాయాలు ఒకరినొకరు కప్పదాటు

భాగు: (విని) ఓహో! ఇదియునూ రాక్షస సముద్రాం

కితమే.

మలయ: ఆర్యా! యీ ఉత్తరాలు కట్టలే అయిపోయాయి. ముద్ర

వేయండి దీనికి ఆలస్యం.

(భాసురాయుడు ముద్ర వేసి నాలుగు వైపులా)

మలయ: (విని) ఓహో! యీ భయంకరమైన నాశనకారులు

తోసి రాక్షసునకే అయినా! ఎలా మలుచుకొన్నది. ఈ ఉత్త

రాలు చంద్రగుప్తుని

పంచ వాంతాలు.

భానురా = కుమారా! సంశయము నిశ్చయంచదుచే యున్నది.

భద్ర! మరలవేని (తొడి దన్నెము.

పద్మ: ఓష్ఠే (ఓనివెడలి పాటు నిద్ధార్థనునే కారల (బ్రవేశించి)

వేదులతన్ బడి కుమారునకే విన్న విన్నపంబు కొంటానం చున్నది

మలయ: ఓష్ఠేకానాళ్ళ

సిద్ధ = (తొడమూలకొండదచిది) ఓర్వ్యులభ యుకుప్ప యను

గ్రహించుము.

మలయ = భద్ర! పరాద్ధ నుడివైన నేమి భయమయినచే దు. డన్నే

దున్నట్లుగానే ప్పనేయు.

సిద్ధ = కుమారుడు వినుగాక. అమాత్యరాక్షసుని చే తోనే

సుత్రములుచ్చి మంద్రగుప్తుని సమాతానకొనకు పంప బడ్డను.

మలయ: ప్రసంధి శమేమో వినగోరుచున్నాను.

సిద్ధ = కుమారా! ఎట్లైతే నోస్నేహంతోడ్తైదాగుల రాజులనేతో

చేలిమిచేసి నవారు పటుబాతాధి పతిమై నచిత్రవర్మ. మల

యనగరాధి పుడసింకానాడు చువాళ్ళిరదేశవి భాగ.పు

డుగరాళ్ళు ది. సింధురాజసింధుస్నేహాను ది, పారశ్యేసుధుమే పు

మాదు ధనునసే వారలు. వీరిలోవెదవటే చుగ్గలరాజులు

మలయకేతులరాజ్యమును నిలువాగ మిశీలనలుచ్చారు.

గళవతుల మును ధనాగారములును గోరు మూర్ఖ లు. వారివ

[illegible]

ముద్రారాక్షసము.

వ్యాపారంపరుడిందో ఓట్లేవరికి గూడలేదడ చెప్పబడినవలు
ర్థాన్ని సంపాదింపవలయునూ! ఇది వాళ్ళ సందేశమూ.

మలయ: (తనలో) ఎట్లు! మళ్ళవర్ధాయనుగూడనాకు
భేదముచేయుచూర్చారా? కనుకనే వారిరాక్షసుని
పై నంతప్రీతి. (ప్రకాశము). విజయా! రాక్షసుడుచూ
డనోయుమున్నివాడడను.

ప్రతీ: కుమారాభద్రాజ్ఞాపించినట్లే (అనివెడలిపోయెను)

(తదుపరి. తనయింటిలో నాసనస్థుడై మంత్రాసపెట్టుడై
పురుషునిచేగూడరాక్షసుడుప్రవేశించుచున్నాడు)

రాక్షస: (తనలో) మాస్వామివందిగ్రహించినవాలులచేగు
డియున్నాను. నామనస్సునకునిశ్చలతలేదు. ఎందువల్లనన

శ్లో: సాధ్యనిశ్చితమును. బరగనాస్వాయు
ష్మతెతంబునెలసపట్టుసిద్ధాంతం.
శరవిపత్తియునుండి లాభవ్యాప్తి పొందుచున్నది.
యది యపాయసిద్ధి కీనలఘుసాధ్య
మంబ్లుగావ యెన్నిగనెద్ధి స్వాయముగా
సాధ్యం బా. యది యును. సమాతమూ యు
పట్టంబులందాంతు సదావతిటన్నటై దియునూ.

[illegible]

పరంపరాంతములు.

వైనాయుధియుద్ధి యజ్ఞాని నేరలు తేవ,
కాశకాంబుగఁజైకొని ఘనదియంచుఁ
బొందిదేల్పైనె నిగ్రహామొందుగాని.
వాదిపాలికతనుపతివల్లభుండు.

ఓయినను, మిథ్రగుప్తని యిందాఁదలకు విరక్తిగలుగుటలేదో
తుప్పలనెఱిఁగినవాఁడును, వలనుతుండె భేదోపాయములనుగ్రహింపు
నవాలనుసైన్యనాయుల లోనొండి నేచిగనుత.సరదే కొంపుట కలుగు
దగదును. (ప్రకాశము). భేదమ్! (ప్రియుంవదతో) మనగా
కామయూయుతైనకరాక్షులకలనావాక్ష్యముగా నీపైప్రయో
గించుదినదినమునకుఁగనుసులపురమునన్నికొంతమందిని
మున్నదికనుక, సైన్యనాయకులనువిభాగించుకొని మీరువె
యూదావెయవచ్చి వలయము చేయుట. మనఁ దగ్గిన.

సామేతెల్లవారుజామునే లేచి ముందచశబ్దాభిమానాభ్యుదయోన్మాదమున్
గ్రాలనోయెడ, కుధన్యయీయవనుయనగాంధారులున్నరాత్రి.
బలంబెనవకాకాచేనకరాయెనఁగనే వేడ్కతోడ
కోలాహలుండనుదనుఁగొనేనసైన్యరథాదికంబులు రావలెను.

త్రియం: ఓలే (ఒనెవెడతపోలిను)
(ప్రవేశించు)

ప్రతీహా: ఓమాతమ్మడు మయింబాగాత, మంత్రిమకి!
కుశలాలమనిను) మాఁడగ్గియతున్నాఁడు.

మంత్రి ప్రవేశించును.

రాజు: భద్రవతీ! మనవార్త యుండుటచే. ఎవరిదిరాకడ?

(ప్రవేశించి)

పురు: మోక్షప్రదాతృడైన పింగళగాత.

రాజు: శకట దాసునిచే పిలువుము. (తనలో) మనము మనుమలనే నమ్మరాదు. ఆయుష్పరమావధులవ్వరణములు నలుంకరించబడి యుండు. ఆయుష్పరమావధులవ్వరంపత కుమారదర్శనలేయున్నప్పుడే తగదు. కావున, నేనే వారి షోడశాబ్దియు దాటినదాకా నేమ్మనిష్టాత్రియ యుండుటకాదని నేమ్మనిచ్చిన వాడనయ్

పరమవిరాగులు.

రాజు = (మూర్ఖుడు) ఛీ! ఈ మహారుడిది సున్నితాడు. ఏ యోచనడు.

మం: వదులక మూర్ఖమై విషయసుఖంధ వివేకము తెలిపే ధర్మం ఎంతవా
స్పదమగునట్టి మోహరుతనపాదతలాగ్ర మనందునిల్చి గా.
సదమల వాక్యోదారవశంవిన వంశినయుల్లు లున్నియా.
వదదసుధా పరీవి నిండి వాకి తలంచిన చాలు నేవిధిన్.

(సమీపించి) వుమాదండి మయిమిండుగాక.

మలయ = ఆర్యా! నమస్కరించుచున్నవాడ. నీదే యాసనము కూర్చుండు
డు.

(రాజు సుఖాసీనుడగును.)

మలయ = పూజ్యుడా! ఈ ధర్మాలుచర ధర్మనమున మేము తరించితిమి

లవ్వి లితిమి.

రాజు = మహారా! (ప్రియురాలునకు చెలి వీధానము లూనర్చు
చున్నట్లు మహారాజుకే మహాలంభవమునందలసివచ్చెనా

మలయ: ఆర్యా! ఇయుడ్డ ధియాత్రులే చెలి వీధానమేలోకి

యేమనర్చిరో తానే వినగోరి చున్నాడను.

రాజు = మహారా! రేమహాలక్ష్మీనకా మిలుండుటయే నట్లు దేసంప
మిడిరి. (మేతెమండలనే చియుండి) రేశని పూర్వక్ష మును
వరించుము.

మలయ = ఈ నాశనమున చెందిన్నుప్పు

ముదరిరాజులు సలు.

నారాధింప నుద్యుక్తులై వనకారులేనాయుద్ధమును బరిహాస్యమొంచియుండురా

(ప్రకాశము). ఓరన్న! ఎవడైన నీసుమతి ప్రభుశాసనమువెళ్లెడి

వాడుగానీ యిటనుండి వచ్చెడువాడుగానీ యుండెనా?

రాక్షసు: నిష్ప్రయోజనమగు వలన బ్రయోజనమే మిక్కుటము

వేడు. కొలదిదినములకు మీనోత్సవ మగుటవలన గలుగు

మలయ: (తనలో) తెలియుచున్నది. (ప్రకాశము) ఆట్లైన

నాక్షుని చేసతెచ్చిన యాతడేల పంపబడెనో?

రాక్షసు: (చూచి). ఓరే! సిద్ధార్థకుడు: భద్రా! ఏమోది?

సిద్ధ: (చెవిలో నేమో చెప్పినట్లు నటించుచు) ఓహో! ప్రసన్న

డగుచున్నాడు. తన్నెఱుగుమనే మురకాస్త్రసిద్ధాచార్యకుఁ

డీను.

రాక్షసు: భద్రా! రకాస్త్రమేమట్టిది? నాకుఁదెలియుచున్నది.

సిద్ధ: (విని) వింతగొంటున్నాను గదా తన్నెలకాగలేక (ప్రకా

శముచెప్పి భయముచూ పుచున్నట్లు నటించుచు)

మలయ: భాగురాయణా! ఇటు మానుము. భద్రా యిపడి

లక్ష్మీప్రియుఁడై యుతఁడు చెప్పుఁగాలఁడు. ఆర్యానము

స్వయముగానే చెప్పుము.

భాసురా: కుమారుఁడుపూ పింపినట్లే. (ప్రకాశం) నేను మం

త్రప్రభావమే చేత బుద్ధిసిద్ధిని [illegible] శాలుఁడనై

పంచతంత్రాంతర్గతం.

కొన్ని చంద్రకుల్లుని సమీప మునకు చుంపచ్చడితిని నేని వెళ్ళు
చున్నాడను.

కాక్షి: భళా! సిద్ధార్థా! సత్సంగమే నా? యిది?

సిద్ధార్థ: (లక్ష్మీసుకటెంచుచు) మికిగతి కొట్ట బడుటను నేనే

ళ్ళా వెళ్ళెను.

కాక్షి: ఓహ్ద్ధ మిది! కొంట్లు చుక్కు చున్న వాడుదేనని చేప్పుడు

మలయు: మిత్రమా! బాగురాయుకా! యుత్తరములను పంపలుచుడు.

ప్రభు. వారి చరమున నీ భృత్యుడు వచిని.

భాగు: మాతృకా! యిదె తేఱ.

కాక్షి: (తూచిచి) కుశలా! యిది కత్తు ప్రయోగ

ము.

మలయ: తేఱ చట్టి దిగాకుండుటే కార్యానవే నీ లూభ

కరాళుగాడ చుంపచ్చడి నచిగదా! ఇది శత్రు ప్రయో

గవిచ్ఛిత్తులను?

కాక్షి: (అక్షరకాళును చూచు) కు శలాలును మే నది నాకాంపచ్చు

డినది. నేను నాకా నాకసంతోషమ సలుకు చున్న దీనిని

సిద్ధార్థ మునకాసంసీతిని.

భాగు: కుశలాలునే చదువశక్తిరాలుకుండి తీసి వెళ్ళేషు ప్రసాద

ముగా [illegible] యుత్తరాన్ని చదువుకుడు!

మలయ: వాసవకుమారసంభవమునందలి యీపద్యమును నీవు చదువుచుండగా

వేగిరపడుచుండినది.

రాక్షే: ఎవనివాసవకము? ఎవనివి? యీ యుత్తరమేమి

యుదిగాదు.

మలయ: యిదిగో నీముద్ర యేవరిది?

రాక్షే: వసంతమునకాల్పంబుటకు గూడవంపకుంటసరి

ర్థులు.

భాగు: కుమారా! మోహమునవిచ్చిన వాసవదత్తయే యిట్లున్నది.

భద్రా! సిద్ధార్థకా! యీలేఖ యెవనివే తీసికొనిరా

నది.

(సిద్ధార్థకుడిచ్చిరాక్షసునిముఖమునుచూచి భీతచిత్తులవలె

కొంచెముసేపుండిరి)

భాగు: భద్రా! మరలనిచ్చిన తన్నుంచుకొనెదవుగాక

వేగ-

సిద్ధా: రాజా! శకటదాసునివే తీసికొనివచ్చితి.

రాక్షే: కుమారా! శకటదాసునివే తీసికొనిరమ్మని నన్నేనావే

తీసికొనివచ్చితినట్లే.

మలయ: విజయా! శకటదాసుగృహాంగణమునకుపోవుము

---రము.

ప్రతీ: కుమారుడాజ్ఞాపించినట్లే

భాను : (తనలో) పంచమాంకంలో
నిశ్చేతాత్మ మహానుభావునితో సాత్విక
లగ్నం వారలుకెప్పుడు (ప్రకాశంగా) కుమారా! శరీర
దానోత్సాహమును నమాత్మ నెలకొనివేయి బుద్ధిమంతుడు
యెప్పుడూ కావలదు. వాహన, నగరనివేయి బుద్ధిమంతుడు
తదానిత్యడిప్పింపుడు. అట్లే రాజులు పాలిత నిర్ధయింపరు
గలరు.

మలయ : విమలా! రిట్లోనున్నావా.

ప్రతీ : కుమారా! మురికికూడ నా.

మలయ : కొండిటెగ్గైకొనిరాలున్నే.

ప్రతీ : కుమారుడానతి యిచ్చినట్లే!" (నవ్వెడలిపోయి
పోవుచు, మళ్ళీ కొంచె) కుమారా! నేడే శవాడు దానుసన్న
పాలలు, మళ్ళీ కొంచె) కుమారా! నేడే శవాడు దానుసన్న
కాస్తలిచి తత్క్షణమే నపత్రవులున్నే మూడు యిచ్చా.

మలయ : (రహస్యంగా) ఆ! ఆ!

రాజు : (తనలో) ఒక్కరములుపాలి యేమున్నవి. శవాడు
దానుసన్నే పోయుడన్న వేషమునకాశ్చర్యమునివేడి
మాయిం చిన (జాలిత చిత్తకాశమునేమో. శవాడు దానుని
నే పోయుచుడినా?

మలయ. సాత్వికమైన కుమారా సంతోషించిన్నాలు
దలచుకొని యేమో కొంగ్రొత్త యిచ్చినాడు.
రాజు. ఎవరా వారు?

సందేశాత్మకము లేదు.

మ. రాయన్ వానరరాజ్యమున్ బ్రదికిసిద్ధార్థుండు తన్నేమయే
సరిదారెన్నగ యిచ్చటన్ యితనిదే దుస్సంతరార్థమ్మొకో
భరులంగూడిన భానుపర్వ మనమూనాదాసకోటై భక్త్యమం
థర భక్తిన్ విడనాడి శోయున శరీరుడ్నే దీపింపుగావించెనో

వాలియు: (మనసు) ఆరాత్! "శిరోరుహంపేన యలంకారత్రయ
మును నాకందినది" యని తలసి తండ్రి దానమును తొడిబడనీ నది
యెయ్యది యా? (మనసులోనే) పూర్వపీఠ
తాంబూలాలంకారము తమకిచ్చినదే యని వ్యవహరించు. (ప్రకాశము)
యీ యలంకారము తమకెట్లు వచ్చినది.

రాజ్ఞి: వీరుల దగ్గర నుండి నొడి చలన వచ్చినది.

వాలియు: ఎటులయా! నీకీ వృత్తాంతము గుర్తి యితివా?

ప్రతి: (మనసులోనే) గుర్తించక పోవడమేమిటి: ఇది
సుగ్రీవుడు తనకిచ్చిన పర్వతేశ్వరుని ప్రభావము
ధరించబడ్డది.

వాలియు: (కన్నీటితో) వో తండ్రీ!
ఉ. ద్రోన్నగలన్న నీకుం గడు ప్రాణసమానుడు యన్నయు వ్రాతకాండకై
తోన్నిక రంగనీ నటువొయి తోత యుగర్వాముఖీ యాంశ్రితో
ద్రున్నవవీనిషేత మనుచైరవమందు వి భాసి తాండవై
వేన్నెలనాతవేష తారకల వెళ్ళ్రు ప్రభోష ముకాలిరూపుల్

రాజ్ఞి: (మనసులో) ఏమిటా! పర్వతేశ్వరునిచే ఇచ్చినము

పంచమాంకము.

ధరియించబడినవని చెప్పుచున్న (ఇ. రెండున తని విహాస పాత్ర (ప్రకాశము) ని వియుక్తమైన వర్ణ కము నకు వేనాకళ్ళు చిచ్చినవి.

మలయు: ఓరన్నా! తండ్రిగారివే చూలుతడ్డ కొడుకుబడినవి. పైగా చిందిపుట్ట వాసగాతవాడవై నవి వేర్వేరు కులమువి కని యింపబడినవనుటసరిపోదు. కని యిది సరిపోవున

ఎట్లన.

రే.. ఔధీవలాభంబు. నాళ్ళలో నెప్పి లక్షీరమి
వ్రేయుంచెను మొక్కమ్మా విభాండమునేకుం
బాలుపారితి నగలను మధుల సమూళ్ళు గడించిపోవ్రే
శ్రేయమగా మమ్మసమూళ్ళు గడించిపోవ్రే

రాక్షే: (తనలో) ఏమో! శబ్దప్రయోగకుశలుడుదుర
గకాకపెళ్ళి యున్నది. ఎట్లన?

ఢ: నాయదిగాదుపేయి యిన నాన్యాయ్యములు గాదిదెమద్రినాదియో
బాలుర్కేన్నే మధుమునకే విడువరంబాల్పుడే నాకవాటుండఁట్లన్న శ
ద్ధేయములుగాదు. మోళ్ళములదీపకుండమ్మెను భూషలన్నిచే
వేయుదిపాడే? యెప్పుడాను టే తసనుత్తరమిప్పుడిప్పింపు

మలయు: ఆర్యులనోర్వరిషలయు
రాక్షే: కుమారా! ఆర్యులైనవారినడుగుమా. మేమిప్పు
డనాళ్ళములకొలుచున్నామా.

ముఖ్యమంత్రి రాజ్యసభ.

పాల =

నే. సాధుశీలకు మాయాఢు చంద్రగుప్తుడు నేకు
పట్టి వాహంబునఁ బరిహరింపు,
మిత్ర పుత్రుఁడనే కుమేకొని తనయున్నే.
ధనమునే కొనసఁగువ డాన్నుఁడెతఁటి
ఉపసరింపు బరిహాము నట్టి నాకిచ్చటి
నీవె దాఁతవు గదా నిస్సాయ ముగ.

గౌరవదాస్యంబు ఘన మంత్రిపదమునఁ
బ్రాప్తింపుమనే వేఁడు భుక్తయులేకు,
నవనెడి యభియాస నిచ్చెడి నాకన్న వ్యత్యాసఁ
~~మునుమా బ్రతిపాదనే~~
గాగనొనరించెనే గదా కడుమనఁడు.
మహోతనుఁడు! రాజ్యసమంత్రివోక్స!

రాక్షస = కుమారా! యనుమలకవాదివై నవనే తాదేసమా
ధానములచే ప్రబచినది. కానిమ్మే నీ భోషమేమున్న
((స్నేహాకుమారుఁడు చంద్రగుప్తుడనా కుమరినియు
ప్పోదరస్నేహ్వదమున వ్యత్నాయమునూ పరిహింపుము))

మలయ: డెత్మరమును నావ్యరగానే టెక్కను మాతేంపు.
యిదె దీనఁబూ [illegible]

పంచబాణాలకేమీ
రాజా: (కన్నీళ్ళతో) విధి విలసితమిది యేమన్నవే?
మం: పరిభవధామమై నశించిపోవలసిన నీవు
నరకరక్షోటి చేతిచ్చిన ప్రియునందనులచ్చి మరింప గంటిమా.
ధరకీ పులిశనే శుభప్రియులందప్పుడే వంశీకనదుష్యంతుడా
పృథులయత్నమునన్నేయుపాయనేడి దుర్విధి చేసె లేదుమా
మలుడు: (శోకముతో) ఏమి యిప్పటికేనిగవ్వపైపెట్టు విడు
నన్నోడి. విధివిలాసమా యిది! నీ విలసితమా
వాడా? ఈనాడన్న! దుష్మంతుడా!
రా: ఘోరవిషప్రయుక్త యుగుకోమలిఁబంపి వృతఘ్ననిన్నా
ధారుణీశతినమ్మిన యుదారునినాపైనన్నిన్ వధింపనా.
వ్యాకరయప్రధట్టేమాటి యున్న తమోత్రిపదాంబుఁగొనాయి
తీరున మమ్ము కూసములుగొనిక్ బగవానిని నమ్మఁజూపితే.
రాజా: (తనలో) ఇది మాటి యొకటే గండ మాలపై ఁబండు.
(ఈ కాపాడుకొనా) (వెళ్ళలు మూసి కొని ప్రకాశమునా)
పాపము శమించుఁగాక పాపము నమించుఁగాక, పర్వ
తేశ్వరుని కొడవేను విషకన్యను బ్రయోగింపఁ దగదు.
మలయ: ఓయీ మతి యివనిచేఁ డొంకి గాలు మోపఁబడిరి.
రాజా: ఏ వేళ వచ్చినవాలయుమా.

శుభరాత్రి రాత్రి సంధి.

మాలతు : (క్రోధముతో) ధైర్యమున్నవాళ్ళతో?

వ్యవహారాలు లేవు సిద్ధిన్నవాళ్ళతో వలదా.

రాత్రి : (తానులో) ఏమి! నీవసిద్ధివాడ, నాకాళ్ళనీగు

డ్డు బాకియా. రెకరుటా శత్రువులతో నాకోపాదకాలము

గూడ గతించిపోయినది.

మాలతు : (క్రోధముతో) భాసురకా! నీ ఖర్మ మనకాలంలో

ఎవరు. రాత్రి సునాయాసంగా కాలెయ్యగలిగినన్ని నాశనమొనర్చి నందగూళ్ళ

నారాధింపగలిగియున్న యీ రాక్షసులైతుదురు. కాబట్టి

ధైర్యమాత్రవర్మ. మలయాధిపత్యము సింహాసనమందుంచి కాళ్ళ

కపటపు రాత్రి రాత్రి చుండుమే ఘనాయుండవనమువారలు. వీ

పారసేవకుల్ర చూడుమే ఘనాయుండవనమువారలు. వీ

లుగెయుదటే తుగ్లక్ లు, నా చూపుసిరోలుమన్నారు. వారి

నగంజేరగర్భ మునఁ జాతిపెట్టి పోకపుల్ర లవే చు

ద్దువు. మిశీలనడుద్దులు, నా గుప్పిటలు మూసుకోకుం

వారిసేనూగుచే (లా) కీర్తుంచి మంత్రము కైనిని.

పురు : చిత్రము. (లనివే చీలంకోళ్ళను)

మాలతు : (క్రోధావేశముచే) రాత్రి సా! రాత్రి సా! నేను

విశ్వాసఘాతియై నీకాళ్ళే సుద్ధనుకాగా. మల

యుకేతువును మూగదా [illegible]

పంచమాంకము.

భాంధవ గుప్త నామ్ని యుం ప్రవేశ. చవాడు.

తే. దీప్త తమాంధకారమూడఁగూడి వెన్నెంటరాగ
వెడలవచ్చిన మాత్మాను వెట్టగుట్ట
వధ్యిపఁ వేద్దురొక్కతఁ బగోరలేన.
మట్టపంచుకొమ్మవేద్దురొక్కతఁ బగోరలేన.
కలాప్రకర్షము
రవో (త్రి) వర్గంబున నడుమురి యముపాత్ర.

భాగ్గు = కురూరా! కాలయాపన మ్ము లేలదు. ఇప్పుడు గుణసుము

పురనిర్ధ్వమునకు మునులమూలనాశ్రమ పింప్రమా.
వరతురంగానీకము రాజసముద్ధతులతేజ.
నే. రవత్కేయ మధ్యప్రకాశవాసనత మూలం
మాత్రమూలంబు లుపెడలి.

కాఢదేశస్త్రీల ఘనవకాలు
భాగం మూలకునైల్మయా వాంబుసవకూపై
శ్వ్రు రవాంబులకిందు లలీకార్థ
కుంతలంబుల కప్పుగుంటు వేడంగేడి.
బకుళసోదర్యంబువై బరసునట్టి.

నేనేసంఘాత సంరంభ సంప్రదీప్త
ధూళిరాసులు మదగోత్రుంగ గండ
దానధారలఁదెగి విశ్వంబులసువు,
వైరినోలుల తలలవై బడునగాక.

(పరిజనములతోఁ గూడ ములుకుచేతువేదలో
రాము)

వీరాచారి కాళ్ళకు నమస్కరించును.

రాజు: (దుఃఖావేశముతో) . నీవే యీ అంతఃపుర రక్షణ భారమును నీకు వైద్యచికిత్సకు కర్తవ్యాలు నాయందు నివేదించి ఈ కాళ్ళకు సుని చేయ్యడములు నైపుణ్యము కొన్నిదినములలోనే నాకు మరల వికాసమును కలుగజేసినావు. మంద భాగ్యుడనైన నేడు నిప్పుడేమిచేయ గలుగుదును?

చం. కడలేని దుఃఖమున్ మదిని నిండిన నన్ను సమీపమందు చేరి ఓదార్చుటకు నీవు తప్ప మరి ఎవరు లేరు

కడమలు లేని కర్మమిది నన్ను తలకాసి ప్రపంచమే నవ్వు

బదులు నీవు తప్ప మరి ఎవరును లేరు

వస్తావమిన్.

(కిందకు వెడలిపోవుదురు)

ఇది ప్రథమ అంకము.

~~ఉపమాకాకాలు~~.

వుచ్చరాక్షేపవాచు.

పశ్చాత్తాపవాచు.

(పిదపనలంచ్చతుండే వాక్యముతో సిద్ధార్థుడు ప్రవేశించును).

సిద్ధా. పరోపాదనేయునకుసంబోధనతోనే శకిదానకారికిన్.

జయమును నావళేనడున కందున్నవరవచోర్థ భక్తకున్.

నియమమునినావళేనడున కందున్నవరవచోర్థ భక్తకున్

ముద్దారాక్షసం.

వేలుతుపే చెమటడకముందే (ప్రియంవదతో) సిద్ధార్థ
కుటుంబాన్ని చిన్నాభిన్నం చేశాడని విన్నాను. (తెలిసే) వెళ్ళుతున్నాను.
(తెలియదు చూపు) వీడుతున్నాడు సిద్ధార్థకుడు.

సిద్ధా : (సమాలింగనం) ఏమి! సమిద్ధార్థకుడా! ప్రియ
మిత్రునకుపకారమే మహత్తరం!

(నేపథ్యంలో నుండి కోకిల లింగువొకటి)

సమిద్ధా : ఏమిటీ కేలం. నారదకాలానికే తిరిగివచ్చినట్లుంది
నాయింటికే రాకపోతే.

సిద్ధా : (నుదురు కొయ్యతో కొట్టుకుని) బుద్ధి బుద్ధి నాకు
తెలియకుండానే నాకు కీడు చేయడానికి
ఎదురొచ్చే. (సిద్ధార్థకా! నీకు యీ బుద్ధి ఎ
శత్రుత్వం లాన్న చంద్రగుప్తునకు నీవు నీవే దింపుడు (నిస్సహా
తరువాత నీతపసికివిన్న ఎంబు పొద్దిలపు సాదాన్న పొ
(ప్రియంవదతో) ప్రియంవదకి నీ యింటికే వచ్చాన్నని నా

సమిద్ధా : వెళ్ళుదాన్నే! ప్రియంవదకి నీవైనా నీవూ మంది
నిన్నేదంటున్న
గుప్తునకు ప్రియమిచ్చి నీవూ కార్య చేయ మోనేపాలిన
దండించి చేసెప్పుము.

సిద్ధా : మిత్రుడు నీవు చెప్పినాన్నే కూడా చేయుదు.

ఇవేవీ పంతులు.

ఎనుబు. బాగా భోజనం తిని మీ పొలం తిరిగొచ్చిన పులయ్యకు
ఈ పొంత కుదిరావు సునెవేళలు గొట్టి ప్రధాన భూమాతుల్లో ఒకడు
వర్ణాది రాజులనడుమ గురిని పంచిపాడు. పిడప పే
దురాశాల భాగంతో మనకేకపని మేసే వాడని మలయు
కేతువు సువిచిత్ర భయంతో లేలు మళ్ళే నేశేషసైన్యాలమెంట
గొని సామంత రాజులాదరించి షష్ఠ వెళ్ళడుతూ తమ
తమ స్థానాలకు మరలు వెడలిపోయారు, ఒట్టి తరి. భద్ర
భట పురుషుడత్యధిక రాత బలుడై రాజసేన భాగు
రాయుడు రాజ్యాక్ష వియవర్ధనుడు మొదలు మలయ
కేతువు బంధించి పట్టి తెచ్చినవారు.

సిద్ధా: తలుచుకున్నా! భద్ర భటాదులు. చంద్ర గుప్త
దేవుని యొద్ద విరుదులై మలయకేతువు నాశ్రయిం
చారని లోకములోరు సుకొంటున్నది కదా.
మఱియొందు తలుచు: ముక్తి భూతులైన నా ఓ రాజులుండగా
ముచ్చని శత్రు కారాగారంధుల యందూపవ్యక్తులు వేసిన
విరుద్ధాముకాసు వ్రేదే.

సిద్ధా: మిత్రమా! ఇాడ తెలియని వ్రేగలి వంటి వాడా
కనుకొంటి మా సార్థకులు.

ముద్రా రాక్షస నాటకం

సమిద్ధ: తరు వాత, తరు వాత.

సిద్ధా: ఏది మిగిలేది. సార పత్రాలు తప్పించడమే కాదు
మా ఇంట్లో నాలుగు కాపలాకున్నవాడినీ నగరంలోనుంచి వెడలి
సకల రాజ్యాధికారాలతో నా కొడుకుని పట్టుకోవడానికి
వశపరుచుకొన్నాడు.

సమిద్ధ: మిత్రమా! ఎక్కడ ది.

సిద్ధార్థ: ఇక్కడే ఇంటి లోపల.

చం: ఓ తనయా! దానదర్మములను నంతోషాదరాలతో వదలాయి
ప్రతతియెపుడున్ ప్రమున్న యభీష్ట దుర్గమంబులు సౌఖ్యము
వాతుల భ్రమయింపనే. వీడకు నంగములన్ ఖలుడగా
గతులు వెల్లాప్పు న్నవి యునం తమున్ తురగోత్తమ
జ్జమి బ్రువాళ్.

సమిద్ధ: మిత్రమా! దాన్నట్లుండనీ: ఓలాసత్యోపకులు
యేడుట. తన అధికారాన్ని వదలనయాశ్చర్యమా
కాన్సూబుమరలయుంతి పదాన్ని తిరిగికొంటాడా?

సిద్ధా: ఎంతపిచ్చ పాడవలుగానేవ్య. ఎందువాళ్లనంటే
ఓయాత్మకాపలు సుకొన్నే తమరాటుపట్టిన యాశ్చ
కాకాపే పరిణామాన్ని తెలుసుకోలు తుంటావ్య.

షష్ఠాంధ్రులు.

సమిద్ధ: ఒరే అబ్బాయి! ఇమాళ్ళ రాత్రి నువ్వు పడిపోయిన గోడ
నున్నగా ఉంది,

సిద్ధ: మరి యాడ తుని సరుంధా వారాలమ్మి ఇ యువిగోలం
కాగా ఈ శివ చతుర్థుడుంచి పెడల దుబాయి రుద్దే నూడ
మారి వెయ్యి రాగా ఈ శివరాత్రి తో ప్రతానికి విష్ణ్ణాడుని
ఆళ్ళ బాకాకునకి నివేదించవద్దది.

సమిద్ధ: మిత్తుడా. ఓప్లి మాళ్ళ రాత్రి సుధ నందరాజ్యాన్ని
పాలనిలవెట్టవలెనని పట్టువట్టి వేడ అపారయి పులకల కొలతా
ర్థ్ధ దుకాకుండానే పాఠతో ప్రతానికి కమ్మ కున్న మూల

సిద్ధ: వయుదిన్నే! నందదదానునందలన్నే కాయువేతనని
డే వెయ్యన్నాను.

సమిద్ధ: ఓయి తేనందనదా సుకు బంధ్రలెయ్యే తుగయి నూ
నని ఆంనుకొంటాను.

సిద్ధ: ఓహ్ నాగ్గడ్డ నలుగుత నికే ఏమో మనమిలేడడ? ఈళ్ళ
మాదాలనని ~~ఈళ్ళ నాకడ్డలా ఈళ్ళ కీళ్ళ వద్దది~~.
ఈనతికే మతనమిద్ధ ఆ మాటనిని కద్దన్
స్థానానికి కొనిపారయి నంపవలసి యదున్నది.

సమిద్ధ: (కోపముతో) ఏమి! ఈళ్ళ మాదకద్దనికి
ఫ్లూ తక్కువన మత రుమే వరుమూలేరా, మునమూడుటి
[illegible]

(వసిత్వ)

పద్యాలు పాఠ్యాంశాలు.

వ్యాకరణ [illegible]

ఇంటర్వ్యూ.

చం: క్రమమున నందుఁడిందుధ సువాదఁ లాగెడివేళఁగన్నప్రం
బొసఁగెఁ గుర్థామునే బుధవధూవ్రజ సరంబున నంజలంబులన్.
మసవెవనంబులన్న పసమూమూఁబలుకాఁడు నిప్పుడే
మునుమపురప్రదేశములులేంబొనకింవెను దద్విధేయమున్.
మతిడుప్పుడుమంద భాగ్యుండనే నవనే నిఁ బాటవేఁ గుదును.
(మూ) కానిమ్ము కొమ్మ నీ చొల్లి దాన నమువ నిపించినది
దీనఁ బ్రోవ శంబు కొట్టిన ఁ సందనదామునివ్రత్తాంత
మునుదలంపఁగాఁ దమ పూరుషులకునాతరి ఁ లాగవుం
డుఁ బుత్రైసమవిషమదశాపరిపాకములు పాసంగుచుండ

నేట్టిన.

ఁ కంగుళుతెత్తి పోరుఁ బవావ్యతాప్తాను నిశాలిఁ ఁ బూపఁగా.
సంగాఁ బుతినృపుర్ గొనువ సాశితినేపురిరాఁబు పాఁ లంకేన్.
మంగల, నేశ యూ ప్రాకాముమోగల పోర వనోంబుఁ గుప్పలన్
బొంగవిధ్వంబునే భ్ర ఁ బుమదోపఁగ యూ తుమునుఁ బోఁ నేఁ ఁ
ఁ పును. ఎవరి యను ఁ కొమ్ముకలన నిదికలనేనో వాఁ
తేక పోయురి వా. (ప్రశ్నేశమునఁ నాలుగు మూ)
నెఁ ఁ దున్న ది. ఁ వాఁడు.

తుఱుపు కాల్మోస వాఁడు

మొ. రేపు [illegible] ల్నినిర్మితమ కో శ్రీ వాసియ్యని వంశమట్లు
న్నతినెఱిపాడుపడ్డది విపక్షసుపాఱ్ఱనసాధు మానస
స్థితిఁజేయువింతెదుర్వ్యభుదుఁజేయుసయంబిల వాఁడఁజేయు

మ. రేపు తులితయు ల్నినిర్మితమ్మనే నశ్రీవాసియ్యని వంశమట్లు
న్నతినెఱిపాడుపడ్డది విపక్షసుపాఱ్ఱనసాధు మానస
నీడరస్సు ప్రియనాశమునసుఖనాఁ
స్థితిఁజేయువింతెదుర్వ్యభుదుఁజేయుసయంబిల వాఁడఁజేయు

మ. రేపు తులితయు ల్నినిర్మితమ్మనే నశ్రీవాసియ్యని వంశమట్లు
పాతపాటుమనే నసాధుమనుమాల్మనేనే శేయువింతెదుర్వ్యభు
పతినయకోతిమాడిఁడుదరుపంగులునిష్ఫలతంజేలాగనా
వ్యతత్యతిమైన శ్రీవాసియ వివేకమునంబునకుద్ధియయ్యెడిన్.

ఉంతొయగాన.

మో పరశుకాతంబువే తెగినపాదపసాక్షులు మాటమాటికిన్
నిరతకపోత [illegible]
కుంకలితల నిశ్చలతి దోడమాబారితపగా
మరిమిత మేదవయుంగనిశ్రీకాకుమ గుబుసంబులవేత
సర్వములన్.
ఋతుర్గరోయమునే విడుపపాత్రనంబునుబోవే గప్పెడు

తొడినతులువైన కరువ్యలో.

ఉల్లిని శరీరసారమువిలుప్పనుగాఁవరిశాఖితరంబునై
మానుగఁగేటరిండ్రములుమాటవేనసువువెల్లరింబాళ్
జానగుబింపమునఁచెదుట్సాయంబలేక విపదసాపేక్ష
సానఁజగవచ్చుమన్నియు [illegible]

షష్ఠ్యంతములు.

ఏ విషయము దశాపరిపాక సులభమైన యాపసిపిన తూటి
బండపెట్టో గొంతెమ్మ తోడపుట్టా వుండిరను.
(కొక్కొండి త్రూలకింపు). ఏమి యాసమయము వుస్సు
పిపీటి వాశంఖ ధ్వనిమిళితంబై నమంగళవాద్యధ్వని యేమి
మిరాయుచున్నది. యేయిది.

మం. విసిలుచి వారికక్కాములవీలుగనేనుచూ.
ము నేతరసౌధపాళితమకంఖనమ్మింగివెల్వారి నత్తు గా
నను మ ముగ్ధ కంఖలటవాద్ధ్వని
నేనే నుగకుబంతదర్శమును జేజెర చూడుదలంపు
(ఆ మోహము) ఈ తెలిసినది. ఇదిమలయకే తుత్తను
బంధింపు వలనగాలినరామకులకు యుగ-
(ఆనగము తో అనేనసూయతో) మొర్వకులమునధికార
పరిలాషమును సూచంబుచున్నది. (కన్నీటితో)
ఎంతతడలిరాతరాగరాదు.
తే తుడుపది నాకువినగనేనేదోకత్తిన
యి
నత్తు)సంపతనేటుమీడిసవితయునకుట
తెప్పేకుచేంచెపంతాటతీర్చివేక
యుసుభవిపడనేనేడకటయిత్తు.

ముదిరిరాజేనా ఎలా.

భుజం: కొంతమందిని కూర్చున్నాడితే చాలు. కొంతమంది
మాటామాట్లాడుతూనే కాన్ఫిడెంట్ పోగొడతారు.

(రాజు సునీ మూడని తానివేవో యోచనలు రప్పుకొని కనబడు
శంఖమును బిగించుకొని మున్నగు)

రాజే: (ఎరుపు) ఏమి! ఈ దేశపుడివట్టి నాకే
దుఃఖ చేతుడైకంఠ మున వరిందశంసి అంటూనిను
నిన్నడు కానివ్వు. ఇతని నడిగెదను. బ్రదర్. ఏమి
యిట్లుగాంచెదవో.

భుజం: (కన్నీటితో) ఆర్యా! ప్రియమిత్రుని వినాశాని
కే దుఃఖ చేతుడనై మందభా
గ్యుడనై నేనేనడ్డుగా రిస్తున్నాను.

రాజే: (తనలో) వెయిదటనే నేనెక్కి తొంగిచూసావలె నీతడు
కడో దుఃఖ చేతుడన (ప్రకాశముగా) చేసవలు
నందు నాకుసమానుడా! ఏది ఆ సువాసిమును
విస్రబ్ధతమును గానాయెడల వినడగ్గొయిబూర్ణడను

భుజం: ఆర్యా! యిది రకొస్సయూకాదు విస్రబ్ధతయూకాదు
నా ప్రియమిత్రుని వినాశదుఃఖ చేత
సూడనై నేనేనాకూ నుమరకానినే మాత్రం
కాలకాలాంతేయటూనికిగూడ నుమర్థుడ
కాను.

ఈ పద్యాలు.

కాళ్లే:- (నిష్క్రమించుచు) ఓకో ఈ మిత్రుల వ్యసనమలు
నా యందును దాసీనులమ్మే నామే మాతని వే ధీవరించుచు
ను న్నిరవులు. (ప్రకాశము) ఛీ! ఛీ! ఈ వాస్తవమును దోమ
ముసుగాని యొడలి వేన (నీరు కునాకుడ
పుట: ఏకరూ'టా ఆర్యుని నిక్షుండ్డం. ప్రమగతి.. నేనే
విస్మరిస్తినా. ఇ నేటి నగరచూలి వేశ్య దాసుడనే నేనుల
వాసాకి యొక ధనికుడు.

కాళ్లే:- (తనలో) ఖండనదాసుని మిత్రుడు వేశ్య దాసుడే
ఓ వాడుక్కినాడు. (ప్రకాశము) వానికేమిత్వరి
నది.

పుట:- ఈతడు నాకు పరమాప్తుడు.

కాళ్లే:- (సంతసమున దనలో) భీకరి పెయ్యుకొన్నాడ
నిపెప్పుకున్నాడు. మీ కేడ్తి పుట్ట అసంబరాలాలు.
ఏకరూటా చారుదత్తుని విషయములతో చయులాలలు
(ప్రకాశము) ఛ! వానికేమి భరించెను.

పుట:- ఈతడి పెయ్యు ఛూ ఉషకాదివి ఛ శమ
నలాగా ఎసర్చిం ఈ కిన్నలు దూరాటాని శిన నగర
లు మూడి వెళ్లి లనాడు. నేను మా ఈతని వినాటి
వార్తను [illegible] గానివ్వు నా.

భళా! మహారాజుకే సలాం.

రాజు: నీ మిత్రుడన్ని ప్రవేశమున్నట్లు మంగతమ్మకేమి?

ఈ మందులవందరాని యతి మాత్ర ప్రయోగములాశ్చర్యమనిపిం.

వైద్యుడు: వేయి వేలు.

రాజు: వైద్యుడగుటేనియన్ని విషయములు నీవు బాగుగా

(చెవులు మూసికొని)

వైద్యుడు: పాపం పాపం పాపం. ఇట్టి వాక్యము వినరాదు.

లేదు నాకేమీ వినబడలేదు.

రాజు: ఇట్టి వాక్యములు వినుటకే వైద్యశాస్త్రమభ్యసించితివా?

మీకానిద్దరికీ.

పరిహాసములు యిట్టనేసమయమందు చాలనిక్కువ తరుణమిదేనా

వైద్యుడు: ఈ గతి నా సఖుడు మా మన్ననలు వానికి నేమి బాధ

సంధిలుపు యిట్టిహాస్యములు మనయిరువురకునేనో నేపాటుంచెదన్.

రాజు: ఓరాజా! వినుము. నీ పాపము మా వినాశమే విముక్తి

సుముఖరకారవికేకేంతువు.

రాజు: (ఆతడూరుతో (జనులో) మాధవసదాసుని ప్రియ

మిత్రుడనియు, వానివినాశమే యతని పరమ శత్రువుల

వైరులనియు, వినుటచే సత్యమునా కాదాయని

నిశ్చయించుకోవడానికి వారిని బుద్ధిచి. (వెళ్ళ

(అని) పరమదాసుని వినాపాలను, ప్రీతులు మిమ్మున సాయం
కాలవాళ్ళుల్ల తులసేవాం పాతపుదళ్ళగాం మనవిచ్చు దాసు
ని సువరిత్రములను విస్తారముగా వినగోరు మానాళ్ళను.

పురు: మంద భాగ్యుడనై నవేదు చెప్పుటూ మిరకాపాకి
వినగ్నన్నె వేలి సిరిమాలుకోలేను.

కాన్వే: ఛీ! ఏ నటకీయమున్న యూవర్థనుచేక్కుటలు.

పురు: ఏ మిగతి! మోసము చేసిమాలను. నేనే చెబుతున్నా
ను. ఆర్య భువిసుగాక.

కాన్వే: సుప్రుడా! ఓవకోల్పుడనై యుంటిని.

పురు: ఈనగరంలో సరదనదాసనే సూలకాపాలొకడు
న్నాడు.

కాన్వే: (వినోదముతో చూస్తూ) ఇదే నా దురదృష్టమో
మరి తలుపే చెదుతచబడినది. వ్యాధులయు
సిద్ధపడలు. దీనికి పుట్టుకప్పే లతకత్తిన విశేషులు
వినతలసిలయున్నది. (ప్రకాశంలో) ఇక! ఓతను
మిత్రవాళ్ళులు సాడ్డు పైనుంచి వినడం లుమున్న దీంతో
నాకేమి వచ్చినది.

పురు: ఓతడే యిం నా పుట్టు బాను శ్రీకు స్నేహితుడు

మొదటి రాష్ట్రపు సంగ్రహం.

రాజు: [illegible] (తనలో) నాకొక వస్తువు కొనాలని కోరిక పుట్టినది.

వ్యాపారులు వస్తువులు నమ్మకంగా అమ్ముతారని వింటిని.

పురు: తరువాత మిమ్మునియందలి ప్రేమ నాకు ఎక్కువగా ఉన్నది.

ఎప్పుడూ మీకు తగిన ఆధ్యాత్మిక పుష్పములు వినని వింతలు

లోపించవు.

రాజు: ఏమని? చెప్పుము.

పురు: ప్రభువా! నా యింట్లో కుటుంబ సౌఖ్యానికి కావలసిన

ధనముంది. ఆ ధనాన్ని తీసికొని నీ మందసంలో పెట్టుకుంటి నని.

రాజు: (తనలో) తెస్స వెధ్యుడాసాహిగారు. మొత్తానికి

వాళ్ళనే (ప్ర) ధర్మం చేయడం (బడి నచింతన ఉన్న

ధ: వాహనములకు కుటుంబములను దారిద్ర్యులు తండ్రుల నొత్తి మాతుల్ల

ద్ధర్మతత్పరునికే గతము

ధ: భూమి గుమాయలచే బితలు పుత్రులు తండ్రులఁ బంపఁజాలరు

ద్ధర్మతత్పరునికై ప్రియముతో దగిన ఆత్మబాంధవులు మిత్రులాప్తులనే.

ప్రేమ పదంబున ధనము వీడిన విప్పుడు దుఃఖమొందనే

గోలుటకై కాని సమకూడగ్గలా ధర్మతనేమి తెల్పుకొనే.

((ప్రకాశము) భద్రం! పెళ్ళిట నన్నేమి చెప్పబడిన వకొప్పుకోడేమ.

యేమన్నావు?

పరివర్తనం కథలు.

పురు = ఓరన్న! ఈరుపాత నిప్పనే పెగా మండుసుట్టూ
విష్ణుదాసున కిష్టంగున్నాదా! ధనం కొడుకు నాకేంత
చందనదాసు మంచింపు చదలేదా, మనకేమంటే. రోమాళ్ళ
చార్వాసుని శృంకామనానికే తడుదాపెట్టూడని తెలుసుకు
వాళ్ళనప్పగించవని యొంతకడిసినాయుతడప్పగించకేళ్ళ
రిక్షకామనాకై రప్పుగించుటేనేయితని కివిమోహనం.
తేకపోతే ప్రాణికంటిమైన దండమే. అనే పలికే.
చందదాసుని వధనస్థానానికి నేర్పించాడు. పిదపు,
చందనదాసుని వినకాయుయూదుర్వార్త వినకాచుండదేట్టి
కూత్రంలో ప్రవేశిస్తానని శ్రేష్ఠి విష్ణుదాసునగరము
నుండి విడలాడు. నేనుకూడా ఆ విష్ణుదాసుని వినకాని
వార్తను వినక ముందేడ్రారి తగ్గించుకు వినవచ్చామని
యింటిలోనికి దానానికి వచ్చినాను.

రాక్షే: ఒడ్రా! చందనదాసుచరిత్ర చదలేదుగదా.

పురు: కథవేళతప్పకూడా చాల చదలాడు. ఇప్పుడు
పదే పదే. రిమాళ్ళకార్పాసునిగ్రహించినాళ్ళి అప్పసించ
మని అడుగుతున్నాడు. మీత్రివాళ్ళుగమనే నలాళ్ళకు
అప్పసించవద్దు. రండువలన మరణానికి కాలయాపన

మువ్వ రాజ్యము.

రాజ్ఞి: సాధు! మిత్ర మహేంద్ర నరసా! సాధు!

కం. ధైర్య యుత మగు నీ రీతి
రక్షణ నిర్వహణ శిక్షణ బోలె రహస్య సంచయమ్ము

సాహసమున
దన్నుఁ బోలి సాధింపఁ బోతి
వేళలి మిత్రుండు లేక యే నొకలనన్.

(ప్రకాశము) భద్రా! పాముల్ పాములకుఁ బుట్టఁ బుఁ బుట్టఁ బుఁ బుట్టఁ బ

పద్యాలు.

రతిఫలకితమైనగతిదనర్చి,
సత్వవిశేషయుతనై కూడి రతిశ్రమమున
పరులకు దనశక్తి తెలియుచు
సంగ్రామతలమును.

నిశితశరముల మున్నగు సేకొని,
సైన్యసారంబును కలుగొనుటకినెల్లి
విశదంబుగా చూచి విక్రమింపాలి,
నాదుకర వాలమాట్లు చిమ్మదలయు
విల్లువాళ్ళుల్ల భరములేవేసుదలయు
కున్నినన్నిప్పుడే రతిసుతవ్రంగి.
సాహసమెనర్పు చేరింపసాగెనాల్మా!

ప్రభు = ఓర్వ! చందదాస మోవనదానళుడవే
సూటింప బడ్డ వాడలన్ని విషయుడగాపరిపాక
నశతులు ధళాలైనన్ని సరిగాసుర్తింపజా
లమునేర్పుగా. నాభాస్యంనే వాడబడ్డ
సుగ్రీకతనాదే యుతైన యయూయోరాక్షస
మాలవ (రనాకతములపై
బడుము

మూడవ రాత్రి సన్నివేశము.

రాత్రి = వెయ్యి వెయ్యి కిటికీలు కలిగిన రత్నాలు వలదు
చిప్పదాసునకు. రాత్రి సూచించు చందనదాసుని ప్రాణ
మును తీసివేయకుమన్న వాడని తెలుపు వాడు (ని
ద్రలో "నీలనీరదపాళి" యని చదువుము పిడ్గు వలనులోనే
పరిభ్రమించును)

పురు = ఇంతవరకు సందేహాన్ని పోగొట్టి నా అనుగ
పొందుడి.

రాత్రి = నేను అనుభూత భర్తృవినాశుడు శత్రు మిత్ర
ఎవరిత్తెకోతువు నన్నాశ్రయించు దుర్బలోతాదాపు
డే యోధుడైన లుధార్థ రాత్రి సుడుచునే నే.

పురు = (సంతోషముతో మరలి చాటువులపై పడిన
ఆశ్చర్యం. నా సాహసంచేత నాకాను, రెండు ఆశ్చర్యా
దులను త్రోసిరాజని. ఇక్కడ ఇకరతి షేలువాలిని,
వసుపు నందు శుభ్ర వాతావరణమునే శశిలోడు దాసు
వధ్యస్థానానికే గొనిపోతి నానా ఇంపవద్దు.
ఒకటి వధ్యస్థానాన్నుండి యెవడో ~~కాదనువాడు~~
దాసునపహరించుటే సాంతరానికే దీసుకొని
పోలుటాది. తరు[illegible]పు కొంతసేపు

పర్వాంతము.

ఈ ప్రమాదమేం దుకో ఇరిగిందని శకటదాసుపై ప్ర
వేశించిన కొంతమంది నిర్ఘాతక జనంతో వధ్యులలో
చల్లార్చారు. రేపు మొదలు ప్రాణభయంలేక వచ్చేడకొ
త్త వాళ్ళు ఆయుధాన్ని ధరించినవాడు ముందుగానే
వెనుకగానో కనిపిస్తే ప్రభువుతో వెంటనే మనిషి తాన్నీ
కాపాడుకొంటూ వధ్యస్థానమున పూర్వకల్పన ఏంత
మెనరిస్తున్నారు. కాల్పనరిల్లా ఆయోధ్యాపాదులు
శస్త్రాస్త్రాలు వెంటనే పట్టే లా మందదాసు వర్గ
యింతా తర్వాతయే ఇరిగిపోనీతుంది!

రాజా: (తనలో) ఓహో! ఈ మాకాలవేళలు నీతి
మార్గమున్నద్ధ వు, పల్లన:

చారు: శకటుడినాడు నిధికే శత్రులనమ్మి తిరుంపయద్ద వొ
నకట్టే వేధాధికారులతో నేటికే సంకాలింపుదేమో?
(ఇ)ద్ధితశయంబున సంకాలింపుదే.
యిక్ష్వాకుకంబుగాదిది మతిల్పుకృతఘ్నతకాతడన్నేనో
తికమక నొందెనామనమొకేలదునిన్నయ మొంతాయినా

(ప్రగీతము)

ఘాతకులనే వధించెమునుగాక నన్ను పాటించిమపట్టరాదిట్లే
[illegible] విగతించగనెవ్వతికో భీతిం [illegible]

ముఖ్యమైన రాష్ట్రాలు.

నేను చదువుతున్న యుండుగయుండి వెళ్ళుదు. మిత్రులు నా వెంటనుండి
యాత్రకు నుండి, నా తమ్ముని వైపు చేతిని ఊపుచు యుండెడు.

(ఇంటికి వెళ్ళిపోవుదురు)

పటాలు.

పద్య భాషాతాత్పర్యాలు -

(అంధ్రాలు ప్రవేశించుట)

బాబా = తాతగారు తాతగారు - పాండే పాండే.

వం. కులమున గలుగుల ఖార్చ్యను,
కలిమిని దర్పింపకొనగ గాచ్యే నంచునో.
బలిమే మగు రాజ్యలక్ష్మి
తలపోయుచ తూరమందె తలుగాగుడుమారచే.

మళ్ళీ ంకా.

వం. పురుషునకపథన్నే శేచే ద్రో
ణరసుసు లోగంబులేక మర్మంబేనిన్.
నరపతికి ద్రోకొమెంచిన
ధరణిపలవ ంశమెల్ల దగ్ధమ్మగుచాడే.

ఆహా బాబా! ఈవిషయాలూ మాటున శంకతోటే యా
రాజాపథన్నకాశిత్తిన మందవదాసుచూడరాదే,
పెళ్ళిం మీద అతడు వధన్నస్థానానికి దీసుకుపోబడు
తున్నాడు. ప్రాచ్యులారా! ఏతెంచు న్నారా.
ఇతనికి వివేకాబుద్ధిలూ లేదా ంసయా,
వేకే ం. రాక్షసుని గృహాజనాన్నే సమర్పిం ంటే.
ఉంది. మతేమంటు న్నారా ంసయా! కరకాకాల
[illegible]

మదరి కాళ్ళేసము

విచ్చుటకు ఏకాళ్ళం పెట్టుకొనా, లేదా లేక
శుభ్రగతిన వర్ధరించండి. మీకిప్పుడు ఏతోచాలేదా
ఏ నావలు వచ్చే వేళయింది?

(తరువాత రెండవ చరణము వెంటనే వధ్యవేషధారులైన
శూలములను మోపుపై వేసుకొని బ్రాహ్మణుడు, కుమారుడిలో
లోపలి భాగంగా వెళ్ళి మొదటి కాసు ప్రవేశింపను.

చరణం: (వచ్చీ రాని) బ్రే. చ్రే. సితోం
చారిత్ర చంగయ్ ఆవ్రలో
నమోవంటే వ్యాళ్ళలు గూఢ ధీంగలు మోదిన మరకాం
తకలుగు లున్నదంటే ఓ యుళు ద్రక్కొర్ రాళ్ళకూకే
నమ సార్ధరం. ఏయినా ఈ కుర్రయాంబలవై ప్రకు పోని
వాణాపోయే నాయాశని విచ్చి పోయి వేయవేకు. ఎంతే కను
కడా.

తే. వాత్ర చ్ర యము నమోంపఁ జనశుతోడి.
గడి వేయు చు నిరాతంబు గాలునట్టి
సాధు మృగములు బంధింప సంహరింప
భక్షింపుల మనేల యిగ్ర కాంచవలుగిద.

(ఆంతోడును మాని) (ప్రీ యు మిత్ర వరా విశ్వ దాసా ఏమి
మిత్రమా (ప్రత్యుత్తరం మాడ వీలుపత్ర? ఏ యినా ఈలాటి
కర్మ సంకటంలో ఎదుట నిలచిన మనుష్యులూరుకొ
నాలా దుర్గ్ని చ్చిలు. (వచ్చీ రాని) పోకే నా శ్రేయా

సత్యవాక్యాలు

[illegible]

[illegible]

[illegible]

మధుపర్కాల్ప సంధి.

చంద = పిల్లవాడా! మంచిపనికుపక్రమించేవాడికి

పిల్లవాడు ~~అనే~~ అనే శబ్దం ~~అనే~~ రమ్మని పిలుస్తారు.

తండ్రి పిల్లవాని నీ తప్పు కార్యం తనవలనకలుగుచుంది

మయుం = ప్రసన్నమైనదేశాలుదీకి రక్షించుటకొరుగావచ్చి.

పుత్రుడా! కడసారి తండ్రిగారిపాదాలకు నమస్కరించు

రింపు -

పుత్రు = (పాదములమీదపడి) తండ్రీ! తండ్రివెంటి

నేను పుట్టినప్పటినుండి యీలాగునే చెప్పు -

చంద = కుమారా! నాకాశ్రయమైనట్టి నీవు నన్ను

విడుతురు.

చందా = ఏమిటిమాట! చరిదనదాసుగా. నీవులం పొందుపడ్డ

ది, సంసిద్ధగాఉండు.

చంద = ప్రియుడా! ఎందువేయిస్తావు. స్వర్గమందు

మైనవారి దుఃఖితపంచుచున్న దేశాలుదరిస్తావు

వాళ్ళ, మిత్రకార్యంలవనాకిప్పటి వినాశమొందిన దుఃఖ

ధనులుగానరంమూడవల్ల నగాలి. నివ్వనసంతోషింప

దగ్గ సలుగయ్యానదుండిచేస్తావేంటి కు.

మొదటివాడు: సత్య మాంసాలుగా.
ఒకేయి మల్లపడ్డా! పరాదవడాను పట్టు
కోరా! పరిజనంవాళ్లే పోతారు.
రెండవవాడు: ఒకేయ్. వచ్చినోడు ఇలుగోడట్టు
కొరండుపోవ్వినురా.
నాడ: ఛఛ! కొంపెళ్ళు ఉండు చెల్లివాక్కా ఏమనడుగో
రెడుకు, ~~పుత్రుని~~ పుత్రుని శరణు వేడుకొంటి)
గుమారా! మావవశ్నం రాకపోనే వచ్చింది. వానమొత్తి
కార్ధాలేన్నేనే ఉలేలుస్తూ మాస్కునార్మను.
పుత్రు): తరాడే) తిన్నెవెప్పలవెనా! లునకేదికుడ్డర్మం
గదా. (అనుపాదములపై చదువు)
నాడ: ఒకేయ్ వినిపడ్డ్వనోకా'
కుటుంబం: ఓర్నా! రక్షించు రక్షించు.
(తెరతీసిన ప్రవేశించు)
రాక్షస: శ్రీమతీ! చక్రయుద్ధములదా. శూలపోట్రాణా
మరదవదానుని చుంపుట గువేయవేదా
నేనే: సాధువులలంచెళ్ళు సమసిపోవుటకొరకు.
~~ధర్మ~~ ధర్మమును బోలెన కనికేడి
నాస్తికేత

మూడవ రాత్రి సీను.

మిత్రుల నాశంబు మిత్రుడే కోరవచ్చు
యిరువది యెట్లుగా నిలలోన నెవడుండు.
పంకించె నెవ్వాడు బంధునాశంబున,
దుండుగలై కొన్నపసిదినెవ్వరు
దిసుమంతయైనను భేదనంబుగానక,
స్వస్థుడై భోజనం చాలయొయుండి.
మాత్రమి యిల్లరి
చరిత్ర వంబులకెల్ల బడబడ్డనెవ్వాడు సి
మేసాల్లో ప్రియుగాయ కాకుయిల,
నేవసించొనరించు నెవనిదేవా
మిప్పుడు వధియింపగా మీరు నిష్ట మాయె
నట్టి నామెడ వైవ్రదే యూదరమున,
దండధ్వలుకేయుదేగు దారి కాగ
గతులు మన్నించి యీరక్తవర్ధనాలు.

మరద: (కన్నీటితో) అమ్మా! ఏమిటి?

కాళ్లు: నీసుచరిత్రములోని యొకొనాకభాగమునను
కరంబులు మాత్రమే గదాయిది.

మరద = మంత్రీశ్వరా! పడినట్టి యీసాన్నింతా కిర్ది
చేస్తున్నినే నేనే మిరిచెలాన్నచేయుర్ద్ధ్

సఖి మాంత్రికులు.

రాజు : మిత్రులారా, మీరు ప్రయోజనకరమైన ఉపాయమేదో ఆలోచించండి.
నది తీరం దూరంగా వెళ్ళడం! భద్రతకు ముప్పు!
దుర్భేద్యమైన కారాగారమే నిర్మించాలి.

వజు) : ఏమని.

రాజు :
శం : హేమునే మెప్పించే దుష్ట బొమ్మలనే వంచిస్తున్నట్లన్నా
నానన్ని విశిష్ట శిల్పాలనే ధన్యులైన కళాకారులు
మన్ను మోసిన్నట్లు మనకు గుణం లేకుండా యుండు రాతిబొమ్మలే
వ్యూహంబట్టి విరోధి మీద తిరగబడునే వైశాంచిదేశమున్.
ప్రేథ : శత్రు చిత్రపటాన్నా నీవిమండదదాసుని వర్ణించు
యుక్తిన్ నానంచెట్లందిచ్చి కొద్ది సేపుండు. వైను
మరియుక్తమూల్యమే రాజా. సుధరట్టు వడ్డాడుని
రాజునకి నీవేది సాక్ష్యం.
ధృతి : శత్రు వంచు ఉమ్ముడా పాం.
(ని భార్యా పుత్రుల చేతులూడిన చందవదాసుతో
వైడి కాళ్ళిను)
ప్రేథ : ఓమాత్యుడుగారా అం. (రాజుకు తోచకూడిన చదువు)
ఇకడుడ దొంగలకులమున వేరై నాసేవకు నందరకులకీ
[illegible] కేవలం మనం భూతులుడిగారా మాట్లాడ

ముదా రాష్ట్రేణ సహ

ముదా రాష్ట్రేణ సహ.

[illegible] తులప్రతిష్ఠావిధానేన లోకక్షేమార్థం [illegible]

నకుని వేదింపుగాక.

రాష్ట్రే = (తనలో) [illegible] కూడ వినవలసియున్నది.

నకుడు = ఓ [illegible] తి విశ్వాసబద్ధ బుద్ధి వైభవప్రజ్ఞ

లోకాత్మ రాష్ట్రపుష్టి బద్ధుడని.

(పిదప భవనికాంతరాత [illegible] తమ వ్యతిరిక్తులు

మాత్రముగని పింఛమున్న నాకామన్యుల వేషంబును.

నాకా = భద్రా వెప్పుడువెళ్ళుదు.

వ. ఏకటు [illegible] వ్యాధులుండు మన్నశిబి వసిష్ఠాతిథినంగట్టి

పికనేవ్యాధిఁకఁబాశసంకాతులనాలెన్ [illegible] డు

బ్రేక [illegible] బెట్టిన్ గాలనేవ్యాధిరు

[illegible] చుదానవాడి తనతోసంతోషంబునాబోసి

[illegible] లున్.

నకుడు = నీతి [illegible] గుణ ప్రకాశమై నబుద్ధిగల

[illegible]

నాకా = [illegible] కాదు వాదు. నందులవెడ్డోషిట్రై

నవైవమని వెళ్ళుదు.

సప్తకాండాలు.

కాళీ: (తనలోనే) ఈ దురాత్మురాలు; కావలసినంత

పైనపాటి ఛుడు

తే. మరులమనసాగరము వుప్పొంగి మతిపొంది
కొన్నిములలెల్ల తనె నిన్ని విపగతి నిలదీసి.
కాని మాత్రమే కొనసాగిన తకనవేని
గానములనేను కార్యంబు నెనెరవేరుకుంటె.

కాకా: (బయట వీర్ల వేయుచూడుచూ) ఓరీ! యితడే
ములుగా ఆయనే కాపాడుచుండె. మేమంతా
ఆయనకొరకే

నిశ్చేతన.

తే. కార్యాకార్యవిచక్షణాయుగతి నెరుంగు
ధీర్మ ధురీణకర్మములు చూచినవారలు;
నాతు మదియుము వృషలు పైనేనకారబహిష్కారము
గాసపెట్టరాక, బడియెను నవడుటే మరీ మరీ

(తెరమరుగైతి లోపలకు సామసమారంభ) రే రే
రే సా! ఎవ్వరుప్పుడనునే నను సరిపించువాదార్థి
డను.

కాళీ: (స్వగతము). ఓయీ తప్పుడను విశేషణాలివ్వరా
లక్ష్మీకారులు (ప్రకాశము) ఎవ్వరుప్పుడా! మంచాల
దూషి చుడనైనే ననన్నించరాదవేమి.

మొదటి రాత్రి సన్నివేశం.

మాధవ: రాత్రి సాయంత్రం! వీరు వరుడు వధువు గారు.

[illegible] రాత్రి ప్రయాణము చేసి వచ్చిన వారు. [illegible] వీరి కొండవాడను, సమీపమే [illegible] కుడ్డనెడి రామపురమునందే. వీరిమ శుభదినమున [illegible] సుముహూర్తమందు [illegible] వివాహమే [illegible] యువకుల్లో నేర్పు చూపిన వీరు.

రాత్రి: భాగ్యవశమున శుభదినమున [illegible] కామయ్యలు చేసిన వారు.

మాధవ: పెళ్ళికూతురు. ఇదే సంప్రదాయముగా చేసే పద్ధతులు

శా: భూతుర్ భవిష్యదిభ పూదులనే లాభేతవకోవృత్తం మనసి [illegible] ధర్మము [illegible] డత్సాంతోష్ణ ప్రభావరా [illegible] భవిష్యం లాభాన్ను [illegible]

[illegible] గతమం [illegible] భావనభూమి ప్రాయము చేసి [illegible]

దుఃఖపోక్షత లో [illegible] వినే.

సత్సాంతమైనట్టి వినే.

(అని సగము అసి స్నానమాచరించుము).

వ్యవహారంలో సంధ్యావందనమొకటుంది

కావలసిన [illegible] (తనలో)

రాత్రి: ఇపుడు నాకేమి గతి? సరే మాధవుడు.

(తరువాత [illegible] చేయవలసిన పరిహారం చేయవలెనని).

నవ్వకూడదా.

రాజు:(స్వగతము) యుద్ధము చేయకుండగనే దుర్మార్గులైన
రాజులను పరాభవమునకే భయపడి వీడు నిగ్గ
పడబూటేని.

తే. ఫలము(బా)పెంచు విధియోగబలమువే వే
పరీక్ష తనుఁ జేంది దుర్మిభావములనుబోవే.

నానాపాపములు చేసిన
వానిన లాస్యములను నాశకాళ్ళులకూడ.
దూతాశయనవ్రతం బిడి తూలి చేయగానడదు.

వీరకాక.

ఉ. నెమ్మది(మాంతకేళశుసంబన నాసు(బలేన్మమ్మ
మతుచే
నెమ్మగలట్టి దిశికులు నిత్యము నెవ్వనికాళ్ళతత్రకా
దిమ్మవెరాగకూకతవచేతులు మాడుబుబూరశ
కల్లోచే
పాళ్ళగుటించుచేని ధనుపొంగదుకొన్నిసు
గానిసభ్యమునకే.

(బాహ్యాని సభికాశంసి) ఈ రాజు మార్గికుప్పడు
నవుడుచూరంబులబుసకొట్టి చిడి.

మాధ: వీకుసరాదే! సభలు సంపన్నులాయే నవి; పూజ్యుడైన
యుధిష్ఠిరుని నూరుబూరుగరింపుడు.

రాజులు: (స్వగతము) ఇతనివే సంభాషణలు:
వీరుపడబడి వడి

మూడవ రాష్ట్రము చూడు.

మాధవ: (ప్రాముఖ్యముగా ఇదే యమాత్యులకు
సుఖము లభించినది. ఈనాటి నగరు ఉత్సాహముగా
రాజు: (రాజకీయ సంబంధమైన) ఔన్! మరల్చి చూడవలసిన
నగరు రక్షణము చూడవలసి ఉన్నది.

రాజ్ఞి: (చూచుటలో) ఈ మరల్చి చూడవలసిన
యేమి యున్నది.

తే. బాలుడవు నీవు చిగురాకు పంజాతి తావ్
దయుడీ తండ్రి మంచిన ధనాపహారిత
మహీలయూధాధిపత్యంనరసినాడు
లవసిసారజనులంత యునాకిలింపే.

(తిరస్కారము) రాజా! విషయములనూహించుచూ.

రాజు: ఔన్!
తే. వల్లకి చిగురులును నావే చయించడి యు.
నమునుడలపోలు కమ్మనెల్లిలంటి తీపి
పూవ్వ గురుపలు విరాళి ధ్వరి మధియు
సకల పాఠ్యు కమ్మ మంత్రనే బలుప్రకరన.

రాజ్ఞి: (తనలో) కోటిలక్ష కోట్లరాధి తరపు వారమున
వసుధ,
ఈదాడ ఛత్రత్వ వ్రాతమునకు, ప్రకటించు వారమున్న
కాక, మరల్చి చూడవలసిన వి న యు వేమి యిది యు

సన్నివేశం.

సాయంత్రం ముగ్గురు స్నేహితులు తమ తమ ఇళ్ళలో చెప్పకుండా పారిపోయి వచ్చి ఒక చోట కలుసుకొని ఏమి చేయాలో ఆలోచిస్తూ ఉంటారు.

ఫ: పాలసుండ యువ మంత్రి నరపాలు మయొ ద్వమతిలో జేరినచే వేలసుకేర్తి నాందు సు.మా.మతి యెంతటి నీతి బద్ధుడో కా కాలసుడైన వాని నవలుంచును గొప్పెది వాడు తిప్పలే కోలచమత్కృతి పుట్టుపడే గూలును నాశ్రయ మంతరింపుచే

మాధ: రాత్రికి సాయంత్రం! మందన కాసు జీవితము నిచ్చే కాలం పడుతున్నదా?

రాత్రి: విష్ణు సుప్తా! సందేహమేలనో?

మాధ: రాత్రి సాయంత్రం! కస్తూరికాకాలుచే లుపడే మోక్షం నమస్తూరికా కాలు మాండవి సందేహం. నీళ్ళ నళ్ళాయిగా మందన కాసు జీవితము నిచ్చేశాంతి నమ్మి నిదే కస్తూరిలూ సైకానులూ.

రాత్రి: విష్ణు సుప్తా! కలుదు కలదు. కానికేమేలయొచ్చు లయు వినేర్గం మనీవు గ్రహించ నకస్తూరిలూ శ్రీకాకుళం పడు నీ వలుయుత్సాలలూ.

మాధ: నేను రాత్రి సా! నేను ఎలా నమ్మేదను నీవయో గమ్మడ మాటలు మేమ్ము చూడలూ.

ఫ- మూతుల చగ్గ నేయుచ్ నేను మేమే మతినులు లోయు కుండుచే
[illegible] నను లాలవెట్టనేడి కోమెను మూడులు నేడు పెరుగు

పద్మావతీ పరిణయము

మాతా: (సంతోషముతో) కొడుకా! పవనా! నీవు ఇక్కడకు
నువ్వే వచ్చినందుకు చాలా సంతోషముగా ఉన్నది. భాగ్యశాలివి అయ్యావు.

రాజు: తల్లీ! (ప్రవేశించి) నీవు పిలిచి పంపిన వెంటనే నేను వచ్చాను.
ఇదిగో నీ ముందు ఉన్నాను.

పుత్రు: తల్లీ! నీవు నన్ను ఎందుకొరకు పిలిచినావు? ఏదో ఒక ముఖ్యమైన
కారణము వలన నన్ను పిలిచినావని నేను అనుకొంటున్నాను. దీనిని వివరించి
తెలుపుము. ఆలస్యము చేయకు ప్రార్థన.

మాతా: పుత్రా! ఒక ముఖ్యకార్యమును నీవు చేయవలసి ఉన్నది.
అప్పుడే నేను నిశ్చింతగా ఉండగలను.

రాజు: (ఆలోచించి) నన్ను దానిని చేయమని చెప్పుము. నేను ఆ పని
తప్పక చేయగలను. ఆజ్ఞాపించుము ప్రార్థన.

మాతా: ఓ ముఖ్యకార్యమును నీవు తప్పక చేయవలసి ఉన్నది. (ప్రియముగా) పుత్రా! నా వాక్యమును
తలదాల్చి ఆచరించుము. ఇది నా ప్రార్థన. నీవు ఈ పని చేసినచో నా మనస్సు

యుయుత్సుడా వసుదేవుడు వీతుండు మన మానస్మిన్ రంగద్ధారా యుక్తనే
వతులకుమారవిలాసాయువే మగాతి తెప్పన ప్రేమ
తేవినదాచిగాగ చవళించెదుదవడు బుత్తిమాపాత్రైవవార్త
రాన్మరణాంబునరిచెనడయూదుయువెన్నెప్రాంవత్సరికాళిక్వ
ప్రూపప్రలాచెనేడాతడునప్రానికచేతడిలుంచుమగుతిలా
నోత్తేమునిసిస్సై శీమూతనమనోఖలునిమ్మనమాత్మూఁమాందఁగన్.
9

తెలుగుసఖలనుగావింపుదిగ్గి గరాత
వేశములయందుదనకీర్తి తెవరిల్లు.
చాంద్రివాతీవే నాకేయుత్మాలపూల
మత్తాపసేయుంగనోమనవప్రకాన్మోఁహితఁడు. 5

ధరవేతుల తెలుమాకాడు
దరకోసవాయుతూడివెయోము ధై రానప్పుదవ్వెం
గరువంచె ముంగనిమువసు.
మరుదుగనే బ్రూషాంములాభ్యస్తాన్. 10

ఆయమాత్మనియర్థంగి యులఘుమాశిత.
పుచ్చెములపాత్ర, భర్తలోనెత్తెంము
లను నేదరడంములకువోతువైనసుల
భావమునకు వెలవుభావతతనర్పు. 11

మండకాసయితోడ మిగరందరసమును
యూడలవెలయింపు మాడతీరు
సౌమనగంభీరమై సతాఉర్వ రభరణి
పుణ్యాచలమేఅయింపు మానసంపు.

కీలువ్రగులు సతీభాలంపు నడఅని
మేలమి కొరవడి శీలశశివు.

వకుళంబవిశ్రాంతమున తొయ్యలివల్లరి
కావాలమొదవిన యున్వయింపు.

ఇట్టి మహిళాళులకు నాటపట్టుగాగ
పతివ్రతాధర్మ కన్నిటి దీపమైన వాగ్మి యునఁగఁ
బృథివినాల్గు పెఱుంగుల ఱేరుగన్న
రోమ్మ సరియెవ్వరు? ప్రభావ తమ్మీకరయి. 12

తల్లిదండ్రుల గొనములెల్లఁదాల్మి
తనరుచుందురు సుతులు బుద్ధ ప్రసాదు
నవలసత్యప్రసాదును నమఁగుఁగూఁతు
లన్నిభూర్ణాయురేవతి యనెడివారు. 13

~~వడకలతిరుమల వారసత్వసంతతివారు.~~

శ్రీరామమూర్తిగారు.

వర్తమానకాలమున సధర్మకర్తలుగానున్న ధర్మకర్తలవంశస్థులు.

ప్రధానసధర్మకర్తలు.

శ్రీవేంకటదాసస్వామివారికుమారులు.

1 పండిత శ్రీమొవ్వపల్లి నివాసవేదుశ్రీమాళ్లుగారు

2 " " వేంకటాచలపతి. "

3 శ్రీవిభట్టాదక్ " దాసరథిసూరి. "

4 శ్రీమొవ్వరామప్రసాదు. "

5 పదానలక్ష్మీయున్నగారిదత్తపుత్రులు.

" గోపాలకృష్ణయున్నగారు.

6 పదానలశ్రీరాములుగారిదత్తపుత్రులు.

" వేంకటలక్ష్మీయున్నగారు.

7 " రుక్మిణిగారిశ్రీరాములుగారికుమారులు

" పదానలసుబ్బారావుగారు.

8. " పదానల వేంకటేశ్వరులుగారు.

9 తద్దినికుశ్రీరామమూర్తిగారి

రాజమహేంద్రవరప్రస

భార్యా వియోగ దుఃఖమును మరిచిపోవుటకు ఇతరులతో కలసి
కొంతసేపు కాలక్షేపము చేసెదను, నా చిన్న వైద్యశాలను
నవీన రీతిని అభివృద్ధిపరచి స్థిరస్థాయిగా నిలబెట్టవలెను.
ఇట్లు నాకు మిక్కిలి ఆలోచనలు కలుగుచుండగా 1984 సంవత్సరము
ఆరంభమయినది. ఆ సంవత్సరము ఫిబ్రవరి నెలలో
మా చిన్న కుమార్తె వివాహ మహోత్సవమును చేసితిని.
ఆమె భర్త ఇంజనీరు. ఆమె ఉద్యోగము చేయుచుండెను.
వారి కాపురము ఆనందముగా సాగుచుండెను. ఆ
సంవత్సరము మార్చి నెలలో మా పెద్ద కుమార్తె
కాన్పుకు పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త ఉద్యోగరీత్యా ఆ పసిపాపను
చూచుటకు రాలేకపోయెను. ఆమె ఏప్రిల్ నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా రెండవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె మే నెలలో తన అత్తవారింటికి
వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన కొన్ని దినములకు
మా మూడవ కుమార్తె కాన్పుకు పుట్టింటికి
వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల పుట్టినది.
ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా రాలేకపోయెను.
ఆమె జూన్ నెలలో తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను.
ఆమె వెళ్ళిన కొన్ని దినములకు మా నాల్గవ
కుమార్తె కాన్పుకు పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు
కూడా ఆడపిల్ల పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా
ఉద్యోగరీత్యా రాలేకపోయెను. ఆమె జూలై నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఐదవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె ఆగస్టు నెలలో తన
అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఆరవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె సెప్టెంబరు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఏడవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె అక్టోబరు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఎనిమిదవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె నవంబరు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా తొమ్మిదవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె డిసెంబరు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా పదవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె జనవరి నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా పదకొండవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె ఫిబ్రవరి నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా పన్నెండవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె మార్చి నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా పదమూడవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె ఏప్రిల్ నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా పదునాల్గవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె మే నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా పదునైదవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె జూన్ నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా పదహారవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె జూలై నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా పదిహేడవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె ఆగస్టు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా పద్దెనిమిదవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె సెప్టెంబరు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా పందొమ్మిదవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె అక్టోబరు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె నవంబరు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యొకటవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె డిసెంబరు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె జనవరి నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె ఫిబ్రవరి నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె మార్చి నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె ఏప్రిల్ నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె మే నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె జూన్ నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె జూలై నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె ఆగస్టు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె సెప్టెంబరు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె అక్టోబరు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్యవ కుమార్తె కాన్పుకు
పుట్టింటికి వచ్చినది. ఆమెకు కూడా ఆడపిల్ల
పుట్టినది. ఆమె భర్త కూడా ఉద్యోగరీత్యా
రాలేకపోయెను. ఆమె నవంబరు నెలలో
తన అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయెను. ఆమె వెళ్ళిన
కొన్ని దినములకు మా ఇరవయ్య

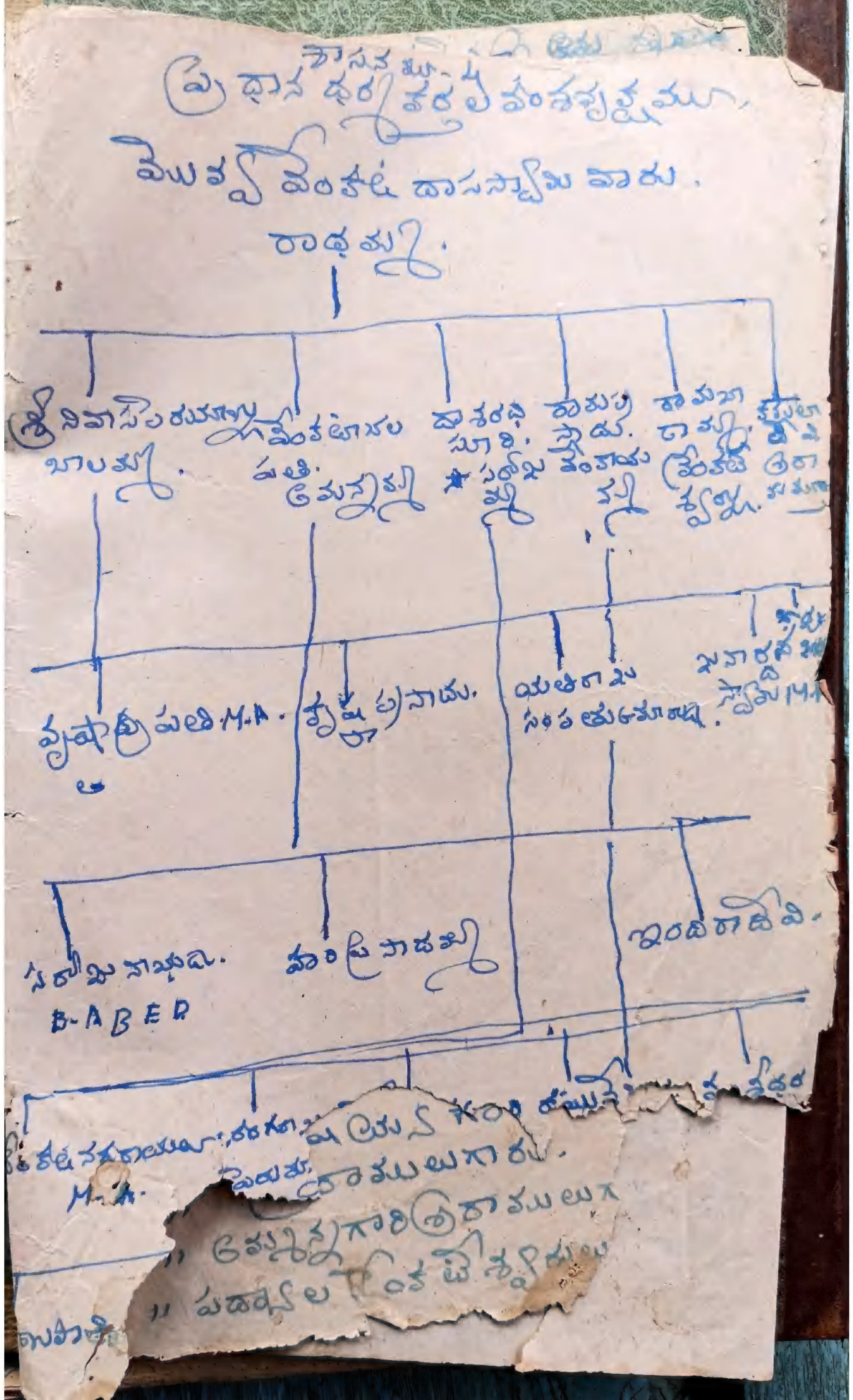
ప్రధాన సాసన కర్తలు వేంకటేశ్వరులు.
మొదటి వేంకటేశ్వరుల వారు.
రాధమ్మ.
శ్రీనివాసులు
భాలమ్మ.
వేంకటేశులు
రమణమ్మ
దాశరథి
సూరి.
రాకుల
సోదరి.
రామ
వేంకటేశ్వరులు.
వృషాద్రిపతి M.A.
కృష్ణ ప్రసాదు.
యతిరాజ
సంపత్కుమారాచార్యులు.
సోదరి M.A.
సరోజ నాభుడు.
B.A B.Ed
పార్థసారథి
ఇందిరాదేవి.
రంగనాయకులు
M.A.
రాకులు
రాకులు
రాకులు

గారును ~~[illegible]~~ ఉమ్మ్ శ్రీమతి
శివ ధ్వా ఉమ్మిన్నగారి రామలుగారును.
ధర్మకర్తలు వేంకటేశ్వరస్వామివారి దేవాలయ భారములు శాశ్వత
ముగా వహించుటకు నంశీకరించి ~~[illegible]~~ యమును
నకు ధర్మకర్తలుగానుండిరి. ధనంతరకాలమున
వేంకటేశ్వరస్వామివారి పెద్దకుమార్తె అమలరామ
బాజమ్మ భర్తయు, ధర్మపత్నులసంబంధయున్నగారి దత
కుమారుడునైన శ్రీవేంకటేశ్వర్లుగారును.
వేంకటేశ్వరస్వామివారి రెండవకుమార్తె ధనమలాక
విశ్వర్ పెదవలపావెము వాస్తవ్యులు శ్రీతనే
శ్రీరామమూర్తిగారును. దేవాలయ భారములు
శాశ్వతముగా వహించుటకునన్ను ధర్మ
కర్తలైరి. శ్రీలయనిర్మితలు.
ప్రతిష్ఠాతలు.
ప్రధానధర్మకర్తలు.
మహారాజశ్రీవెలువోలు వేంకటేశ్వరస్వామివారు
మిగిలినధర్మకర్తలు.
పదాధికారులు.
" శ్రీరామలుగారు.
" ఉమ్మిన్నగారిరామలుగ
" పదాధికారులు వేంకటేశ్వర్లుగా

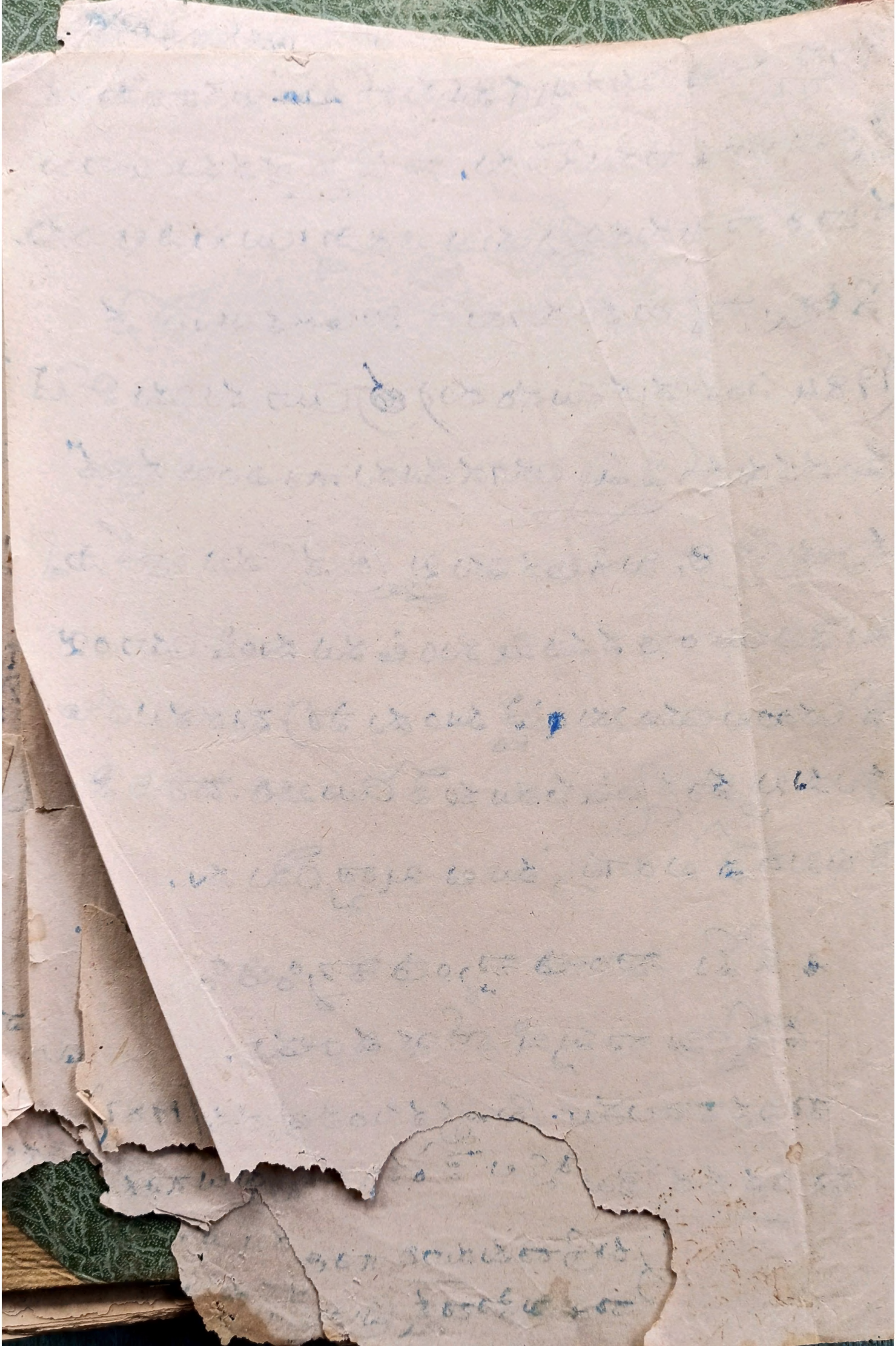

నందన వసంతము

కృతికర్త
కవిభట్టారక మొవ్వ దాశరథిసూరి

పూడివాడ రేపల్లె తాలూకా

శ్రీవేణుగోపాల సేవాశ్రమాధిపతులు, తర్కవేదాంత "కవిభట్టారక"
శ్రీమొవ్వదాశరధి సూరి "విష్ణుదాసు" గారు.

పూజింపబడు.

వి.సం. 20-8-1998

PUDIVADA DEVASTHANAM : YOUTUBE CHANNEL

మహర్షి వేంకట దాస స్వామి గారు